

نووسینی: نەحمەد ئەمین

زامدار قادرس له عمرهبیبموه کردوویمتی به کوردی گروپیک بو خزمه تی خوینه و نووسه ران و وهرگیره کان و قوتابیانی خوینه ران و وهرگیره کان و قوتابیانی خوشه و بست هه میشه له خزمه تانین و به رده وامین

- کتیبخانهی (PDF) د
- Public group · 84K Members

بەر يوەبەر ، گىشتى

نـــاوەنــــد: **زامدار قادرى**

بەرپوەبەرى چــــاپ و

بلاوکردنهوه: **ئــهیــاد نـــادر**

دواین پیاوی ئەندەلووس

نووسینی ئەحمەد ئەمین

> وەرگێڕانی زامدار قادری

> چاپی دووه*م* ۲۰۲۰

ناوم كتيب: دوايين يياوم ئەندەلووس

نووسینى: ئەحمەد ئەمین

وەرگێرانى: **زامدار قادرى**

ھەڵەبر: **ھۆگر ياسين**

دیزاینک ناوهوه: **ئمیاد نادر**

دیزاینک بەرگ: **محەمەد جەبار**

سالْم چاپ: چاپم دووهم (۲۰۲۰)

تيراژ: ۱۰۰۰ **دانه**

لـه بهرِ يُوەبەرايەتىـى كتيْبخانـه گشتىيەكان ژمارە سـپاردنى (۱۱۲)ــى سالّى ۲۰۱۹ ــى يندراوە.

© مافی رایشان و لهبهرگرتنهومی بو ناومندی رمها پاریزراوه.

رِوٚمانێک، بوٚ سەدەيەک ژيان۔

پاش ئهوه ی نامه که ی به ریزتانم بینی که داوای موّله تدانی منتان کردبوو بو وه رگیرانی کتیبی -دواین پیاوی ئهنده لوس - له زمانی عهره بییه وه بو زمانی کوردی، منیش به وپه ری شهره فه وه خوّش حالی خوّم ده رده برم و موّله تی ته واوتان پیده ده م بوّ وه رگیرانی کتیبه که، به هیوام هه موو کوردیکی موسلمان سوود له و کتیبه میژووییه ی من ببینیت .

ههروهها داوات لي ده کهم پهلهنه کهيت له چاپکردن و چهندين جار پيداچوونهوهي بو بکهيت .

ئه گهر کاتت ههبوو و توانیت ئهوا کتیبی -علی أعتاب غرناطه-که له نووسینی خودمه، ئهویش وهربگیرن .

داوای سهرکهوتن و سهرفرازیت له خودا بن دهکهم.

برات

ئەحمەد ئەمىن _ مىسر

۲۰۲۰_0 _ ٤

ئەم كتێبە پێشكەشە بە:

- خويننی ههموو ئهو شــههیدانهی له ئهندهلووس گیانیان به خشی.
- به ههموو ئهو مسولمانه خۆراگرانهى له ئهندهلووسدا
 مانهوه.
- نه ههموو ئهوانهى تا ئهمرو ش يادى ئهندهلووس له دلياندايه.

نازانم بيشهكى دەخوينىتەوە يان نا؟

بهس وههام پی باشه چاوه کی بدهیه ئهو نووسینهی.

له هه لدانهوه ی لاپه ره کانی میر وودا، گهلی سه ربرده و رووداوگەلێکى زۆرمان بيســـتووە كە لەھەژمار نايەن. زۆرجار هێنده ئهو مێژووه دووباره بۆتهوه، خهريکه لێي بێزار ببين. تايبهتتر سهردهمي دواي حهزرهتي موحهممهد (سهلامي خوداي لهسهر بیّت) تا دهگاته خهلیفه هاروونه رهشید، وهلی دوای ئهمهو تا دەگاتە سىەردەمىي رووخانى عەباسىي ئاگادارى رووداوەكان نین، به لام له سهردهمی هاتنی مهغوّله کاندا و شکانی دهولهتی عمباسی ئاگادارین، ئەوپش لەبەر زۆر گوتنەوەي وانەكان و وهعزی واعیزان. بۆیه ده کرینت بلیین لهو رووهوه کهمتهرخهمی زۆرمان هەيە لە نەزانينى سەردەمى دواى رووخانى عەباسىيى. به لام ئهوه ی له ههموو لایه کان بینازتر و کهمباستره میژووی قورِبهسهری و مالویرانی -ئهندهلووس-ه، که ئیسپانیای ئیستا ده کات. ئەو میز ووییدى پر پربوو له پیشكهوتنى شارستانییهت و داهیّنانی مهزن. سهرباری ئهو ههموو زولم و نارهحهتییانهی بهسهر موسلمانانی ئهویدا هات، له کاتی زانین و باسکردندا مروّف له بهرانبهریدا له قولّپی گریانی دهدا و به دهستان له کهشکی ئهژنو دهدا .

ئەندەلووس، ئەو دەوللەتە پې شكۆ و سىمنگەى كە ھەرگىز خۆراگرىيان لەسەر ئايىنى پىرۆزى ئىسلام، لەبىر ناكريت. ئەو جىھادەى ئەوان لەپيناو مانەوەى ئىسلامدا، جىگاى ئەوپەرى شكۆيە .

*خوینهری ئازیز و سهنگین، ئهم روزمانهی بهردهستت پیکدیت له باسکردنی نههامهترین ۵ روزی کوتایی کهوتنی غهرناتهی دوا شاری ئهندهلووس. ئینجا دهپهریتهوه بو سالانی کوتایی سهده هدرده و سهردهمی موسلمانبوون لهژیر ناوی مهسسیحی و کریستیانی زور دلنیام که له خویندنهوه که تهواوبوویت فرمیسک له چاوانت دهباری و حهیفی دهخوی که لهسسهردهمی ئهواندا نهبوویت تا هاوکاریان بکهیت، بهلام من رییه کی گچکوکهت نیشان دهدهم که ئهویش گهرانه و دهتوانیت لهمهوه دهست به گهرانی زورتر بکهیت و بگهرییت، لهسهر ئهو دهولمته بینازه شست بزانیت و به نهوهی داهاتوو و خهلکی رابگهیهنیت. ئینجا باسسی ئهو جوامیرییهی ئهو مهردانه بو

خه لکی بگیریته وه که چه ستوویانه، به وه حه قیکی زور به هاو کاریان ده ده یت.

*ســـهبارهت به وهرگێڕانی ئهو بابهته، به پێويســـتم زانی که بڵێم بۆچى ئهمهم وهرگێڕا؟

دهمینکه نهوهم دهزانی که خوینهران سهباره به نهندهلووس کهم شهراه برویه پیویسته کتیبینکی وها بهینینه نیو هه گبهی خوینهرانه وه، چونکه دلنیام به له نیستا زوربه مان ناگاداری نهو میژووه نهبووین، یان که متر ناگادارین. له هه مان کاتدا نه و نیمانه پولایینه که و موسلمانانه بکهینه مایه که پهند و ناموژگاری بو خومان و بتوانین له سهرده می نهمرود ایهندی چاکی لیوه رگرین که ولاتانی به ناو شهارستانی هه موو هه گبهیان بوشه و تهنیا قسه ی باق و بریق و بینه مایه .

*له کاتی وهرگیّراندا ههولّمداوه به زمانیّکی بی گری دایبریّژمهوه، به لام نه گهر لهههر جیّیه ک عاسیی بوون و باش حالّی نهبوون و لیّی به گلهیی و گازانده بوون، نهوه بهمنی بدهنهوه و به کهمتهرخهمی منی بزانن، خو نهگهر وهها نهبوو، گهله کتان لی مهمنونم و مالّتان ناوهدان بیّت .

مز گینیشتان بده می که له باسکردنی ئهنده لووس و ئه و میژووه لهبیر کراوه ناوه ستین، ههر به رده وام ده بین.

به ئوميدى ئهوهى ههموو لايه ک لهو کتيبه سوودمهندبن.

زامدار قادری همولیّر _ باشووری کوردستان __ ۲۰۲۰ _ ۲۰۲۰

بەشى يەكەم ئاوابوونى شانشين

کاتیک بیزاری دهست بهسه ر ژیانتدا ده گریت و ئاوازی ژیان خاو دهبیتهوه، به جوریک بیئومید دهبیت، تا وا ههست ده کهیت که چهرخی ژیان له خوولانهوه وهستاوه. ئیدی چرکهساتهکانی ئیستای ژیانت، ههم سهرهتا و ههم کوتاییین .

بو ئەوەى خودى خوت لە درندەيى ئىستا بپارىزىت نە دەتوانىت ئىستا تىنبىلەرىنىت و بەرەو داھاتوو بپەرىتەوە، نە دەشتوانى بەرەو رابردوو ھەلىنىت.

بیزاری، ئه و بکوژه هیواشه ی هه رگیز له ئامانجه کانیدا هه له ناکات. له سه ره تادا هه سست ده که یت ژیانت ته واو ئارامه و ئاسوده یت، به لام دوای ماوه یه که بوت ده رده که ویت که ئه مه شئیدی شستیکی رو تینییه و هیچی نوینی تیدا فه راهه م نابیت. بویه هه ولده ده یت شیوازه که ی بگوریت، که چی له کوتاییدا بوت ده رده که ویت که گهیشتویته حاله تی به رکه وتن. پاشان هه ولده ده یت له م حاله ته هه فلینیت، به لام به شه خرا په که ی ئه وه یه، ده که ویته نیو چالی نائو میدییه کی وه ها، که ده رباز بوونی نییه.

ژیانم بهم شیّوهیه بوو، یان روونتر بلّییم ئاوا بوو. سالانیّکی دریژ تیّهرین ئیدی لهسهر ئهو شیّوازهی ژیانی خوّم راهاتم.

به راستى نازانم من راهاتم، يان ئه و له گه ل مندا راهات؟

کهسینک بووم هه موو تایبه تمه ندییه کانی خوّم خوّشده ویست، ته نانه تکه موکوو رپیه کانیشم، چونکه به تیپه رپوونی کات که موکوو رپیه کانم فوّم خوّمدا ببوونه تایبه تمه ندیی خوّم.

گۆرانكارىيەكانى ژيانم پى باش نەبوو، يان نەمدەويست. دروست نازانم ئايا ھىچ جياوازىيەك لەنيوان ئەم دووانەدا ھەيە؟

همندیّك كات زهنگی ئاگاداركردنه وه بو گورانكاری لیّی دهدا، به لام گویم لی نهده بوو، یان وا خوّم نیشانده دا كه گویم لیّی نهبووه. حهزم له بهریه ككه وتن و رووبه رووبوونه وه نهبوو، تهنانه تهر له گهر له گهل خوّشم بووایه. ههمیشه پاشه كشهم پی باشتر بوو، تهنانه تهنانه گهر له گهر ئهنجامی رووبه رووبوونه وه كهش لهبه رژه وه ندیم بووایه. ههمیشه پیم وابوو باشترین چاره سهری گونجاو بو من، بووایه. ههمیشه پیم وابوو باشترین چاره سهری گونجاو بو من، بریتییه له هه لهاتن.

له سهرهتادا نهمدهویست لهوه بهئاگاییمهوه که تیدا بووم، بهلام کاتیکیش ویستم، نهمتوانی وا بکهم. پیویستم به ههژانیکی تووند بوو، تا لهو حالهتهی تیدام دهرم بهینیت. حهیفی ئهو ههژاندنهم نهدیتهوه، یاخود ئهو منی نهدوزییهوه!

بهدریژایی سالانیک وامدهزانی، تا چرکهساتهکانی ژیانم بهم دوخه بهرهو کوتایییان بچن، ههر وهك خوّم دهمینمهوه.

به لام قه دهر له گه لمدا میهره بان بوو. هه ژانیکی وای پیبه خشیم، پیره وی ژیانی گوریم. به جوریک که بوومه ساحیبی خوم و جله وی خوم گرته دهست. ئه مه ش چیروکیکی له پشت بوو، که ئه مه یه:

جیاواز له عاده تی هه میشه یی خون م، زوو له خه و هه ستام، چونکه ته نیا له روزی هه ینی پیچه وانه ی نه و عاده ته هه میشه ییه مده که م، نه وه شه هاتنی ده که م، نه وه شه هیچ هو کاریک نه بوو، جگه له هاتنی (فه ره حات) نه بیت. فه ره حات بازرگانی کتیبه کونه کان بوو، هه موو هه فته یه ک له م روز دا ده هاته لامان.

پیش چهند سالیّک فه ره حاتم ناسی، پهیوه ندییه کی هاوریّیانه ی زور دلّسوّز له نیّوانماندا پهیدا بوو. چونکه لهم جیهانه دا ته نیا کتیّبه کان تاقه ده ربازگهی من بوون، من وام تاک و ته را کتیّبو چکه نهیّت، هه ر شتیکم خو شویستبیّت، لیّی بیّزاربووم.

کتیبه کان، ئه و به دیهینراوه سیحراوییانه ن ده ده جیهانگهلیکی سیمروسیه مهره ی وهاوه که ئومیده واری ئه وه ده بیت تا هه تایه له وی بمینیته وه. به لام له گه ل کوتایی هاتنی کوتا لایه وه یه به رتووکه که دا، ئیدی ده تگه ویننه وه گو و پانی و استی ژبان، بو ئه وه ی خوت به و جیهانه دونده یه دا بکیشیت و بکه ویته زوران له گه لندا.

ناوازهیی و سیحری کتیبه کانیش له و جیهانه عهنتیکهیه دا شیار دراونه ته وه. هه ر کتیب عاده تی خوّی وایه هه ندین له و شیتانه ی پیّویست پیّیه تی، پیّتی ده دات، تا کاتیّک ههست ده کهیت وا ده ستی به سه ردا ده گریت و زالده بیت به سه ریدا، به لام نه و خیّرا ده تگه ریّنیته وه ژیانی راسته قینه، بو نه وه ی دووباره به خیرایی بگه ریّیته وه سه ر کتیبیّکی دیکه و داوای زیاتری لی کهیت.

کتیبه کانی فه ره حات هه موو کات ئاوایان پی ده کردم. عاده ته ن فه ره حات کتیبانه ی فه ره حات کتیبانه ی فه ره حات کتیبانه ی جاپکردنیان بو پیش ده یه ها سال ده گه رایه وه، یان کتیبی وهای بو ده هینام، ده سه لات قه ده غه ی کردبوو، له هه مان کاتدا پیاوانی پولیس بو ده ستبه سه رداگرتنی، به دوای که و تبوون، مه عنای به کورتیبه که ی قاچاغبوون.

بازرگانییه که ی فه ره حات پشتی به کتیبی کون به ستبوو، که خاوه نی کتیبه کان لییان بیزار ببوون و وازیان لی هینابوون. منیش حه ز و ئاره زووم له خویندنه وه کتیبی بابلیی کون بوو، هو کاره که شیم نه ده زانی، ئه گه رچی زه ردبوونی په ره کانی و ئه و بون خوله ی بوه به شیک له کتیبه کان ساردیان نه ده کردمه وه، به لکو زیاتر بو لای کتیبیکی نویتر که مه ند کیشیان ده کردم.

زوربهی جار لهسه کتیبه کان جیپه نجه ی که سانی پیش خوم تیادا دهبینین و هه ستم به روخیان ده کرد که له ده ورووبه ری کتیبه که دا ده خولینه وه، له مانه ش زیاتر ئه وه ی که مه ند کیشی ده کتیبه که دا ده خولینه وه، له مانه ش زیاتر ئه وه ی که مه ند کیشی ده کردم، روون کردنه وه ی ئه و په راوینزانه بوو که له لایه ن خاوه نه که که یه مه نیز که یه نووسه ره به ناوب انگه کانم خوینده وه، به لام ئه وه نده ی سوودم له روون کردنه وه کانی خوینه ره که بینی، که پیش نزیکهی حه فتا پوونکردنه وه کانی خوینه ره که بینی، که پیش نزیکهی حه فتا سال به جیه پیش تبوون، به جورینک وه ها ناوازه و جوان نووسرابوون هم روامزانی نووسینی نووسه ره که یه، ئه وه نده سوودم له خودی کتیبه که نه بینی .

كتێبه كان بهم شـــێوهيهن، ههر گيز به يه كهمين جار نهێنييه كانيان ئاشكرا ناكهن.

ئه و روزه فه ره حات زور نائاسووده بوو، به پنی قسه ی خوی گریبه ستی کومه لی کتیبی گرانبه های کردبوو، به لام نه یتوانی بوو بیانفروشی ته وه، بویه کاره که ی له سه ر من وه ستابوو، که من بیکرم، بویه منیش نائومیدم نه کرد.

کتیبه کانم لی وهرگرت و بردمه ژووره کهم، دهستم کرد به ناماده کاری بو خویندنه وه.

نهریتم وابوو له کاتی کرپنی کتیبیکی نویدا، ههموویان له به به به دهم خوّم دابنیم و تیله چاویکی خیرایان به سهردا بخشینم، به نموونه بو زانینی ناوی نووسه و کتیبه که و ئه و شتو کانه.

لهسهر زووی راکشام. کتیبینکم خسته بن سهرم، وول سهرینیکم لیکرد، ئینجا کتیبینکم گرته دوست و دوستم کرد به ههلدانهووی لایهره کانی نیوی. له کتیبینکهوه دوروشتمه سهر کتیبینکی تر، تا نزیکبوومهوه له تهواوکردنی لایهره کان، زوربهیان کتیبی ئایینی چاپی کون بوون، بهلام کتیبینکیان که به پارچه قوماشینکی رزیو پیچرابوو، سهرنجی راکیشام. ههلمگرت و به وریاییهوه ههلمدایهوه، بیرم نایهت پیشتر کتیبینکی بهم شیوویهم بینیبیت، وول نهوه وابوو له سهرهتای میژووهوه هاتبیت.

پارچه قوماشه که به هینواشی کرده وه، تا له کردنه وه ه قوماشه که به جوری کی زور توند به ســـترابوو ته واوبووم، وا هه ســـتم کرد په په په کانی کتیبه که له نینوان ده ســـته کانم وه ک گولی به هاری ده و ده وه رین، به رگی کتیبه که خول به ته واوی دایپوشــی بوو، بویه هه ولمدا به وریاییه وه لایبه م، تا بتوانم دیقه تی نه و وشـانه بده م و بیان خوینمه وه که له سه ر به رگه که ی نووسرابوو.

ههر که تهواوبووم، خهریك بوو هو شم لهدهست بدهم! حهقى خوّتانه بیرسن بوّ؟ به لنى، واقم و رما بوو له كتيبه كه! چونكه ئهوه ى ئيستا دهيبينم، نيمچه مه حاله. هه ر له شوينى خوّم دانيشتبووم و له و ساته دا هه وللمده دا له كاره كه تيبگهم و بيركردنه وه په رش و بلاوه كانم كوبكه مه وه، تا هه ستم كرد له به روزرى واقو رمان خه ريكه له هوّش خوّم ده چم!

پهرهکان به زمانی -خمیادۆ- نووسرابوون، که زمانی مۆریسکییه ئەندەلووسییهکان بوو.

مۆرسكىيەكان، ئەوانە بوون كە پاش رووخانى غەرناتە سالى (۱٤٩٢ز)، لە ئەندەلووس لە ژىر دەسسەلاتى ئىسسىپانىيە كرىستىيانەكان بوونەوە.

سهرسوور مانه که م، له چونییه تی گهیشتنی نهم دهستنووسه بوو بو ئیره، چونکه دهستنووسی موریسکییه کانی جیهان، به پهنجه کانی دهست ده ژمیردرین.

به لام ئهم دهستنووسه قهباره کهی زور گهورهبوو، بویه ئهمهم له لا گهنجینه بوو، دلنیاش بووم لهوهی پیش ئیستا وهرنه گیردراوه.

مۆبایله کهم هه لگرت و پهیوهندیم به فه په حاته وه کرد، تا زانیاری لی بستینم که ئهم کتیبه ی له کوی هیناوه ؟

له سهرهتادا وایزانی که دهمهویت له گریبهسته که پاشه کشه بکهم و پهرتوو که کانی بو بگه رینمهوه، به لام ههر زوو تیم گهیاند که لهبه رئیشین کی تایبه تی خوم دهمه ویت سهر چاوه که یان بزانم.

به ســـهرســورمانهوه وه لأمى دامهوه: "ئهم كتيبانه له دولابى مزگهوتيكى كونى گهره گى -ديراسه-_ـــى، قاهيرهدا بوون، چونكه مزگهوته كهيان نوژهن ده كردهوه، ئيدى پيويســـتيان بهوكتيبه كونانه نهبوو، بويه ئهم پهرتووكانهيان پي فروشتم.

کارهکهم ههندیک بق روون بووهوه، چونکه ئهوهی ئیست به دهسته کانم هه لیده گرم که سیخکی مقریسکی، که له ئهنده لووسهوه هاتقته میسر و ئهم دهستنووسهی لهوی به جیهیشتوه نووسیویه تی.

سهرم لهوهی دوزیبوومهوه سورمابوو، ههستم دهکرد له خهودام و هاکا به خیرایی بهئاگاییمهوه.

زمانی کتیبه کهم لا نامو نهبوو، چونکه له کاتی خویندنی زمانی ئیسپانیدا دهبوایه وانه ی ئهده بی موریسکیمان بخوینددایه، بویه لهو رینگایه وه توانیم ئهو زمانه فیر بم، که به پیتی عهره بی دهنووسرا و به ئیسپانی دهخوینرایه وه.

سهیری ناونیشانه که کرد که له سهرهوه نووسرابوو، به خیرایی توانیم بیخوینمهوه، نووسرابوو:

((گهشتی -عهلی بهدیه- له ولاتی ئهندهلووس - خوا به ئیسلامی ببهخشینتهوه - بو میسر و ولاتی حیجاز))

لهو ساتهدا ههموو شتێکم سهبارهت به موٚريسکييهکان دههاتهوه باد.

دوای رووخانی ئهندهلووس له سالّی (۱٤۹۲ز) لهسهر دهستی کریستیانه ئیسیانییهکان، یاخود ئهوانهی پێیان ده گوترێت گیشتالییهکان"، ههریهك له —فیرناندوّ- و —ئیزابێل- دوو پاشا کاسوّلیکهکان به داگیرکردنی غهرناته کوّتایییان به فهرمانرهوایی موسولّمانان هێنا. سهرهتا پهیماننامهیهکی پاراستنی موسولّمانانیان دهرکرد، بهلام ههر زوو ستهمیان له موسلّمانان کرد، ئینجا دهسهلاتی رههایان دایه دادگاکانی پشکنینی ئیسیانیا، که ئهمانه به جهللاده کان ناسرابوون، میرّوویان له ئیسیانیا بو سالّی (۱٤۷۸ز)، ئهودهمهی پاپا میکتوسی چوارهم نووسراویکی بو بنیاتنانی دادگاکانی پشکنینی ئیسپانی دهرکرد دهگهریّتهوه.

ئەمانىش نووسىراويكىان دەركرد بۆ بەكرىسىتيانكردنى زۆرەملىيى ھەموو موسىولمانانى ئەندەلووس، لەپىناو ئەوەدا دادگا چەند

ياسايه كى له پيناو جيبه جيكردنى ئامانجه كانيدا دەركرد. سهرەتا ههستان به گۆرینی مزگهوته کان بۆ کلیّسا و سړینهوهی ههموو شـــتیکی عدرهبی و ئیســــلامی، تهنانهت بریاری قهدهغه کردنی قســـهکردن به زمانی عهرهبی دهرچوو. ههروهها دادگا ههموو لهبهرکردنی جلی عهرهبی و بهکارهیّنانی گهرماوی عهرهبیی و وهستان بهرانبهر قيبله و، ناوناني عهرهبيي قهدهغه كرد. سهرهرای ئهمانه به زورهملیّی ناونانی کریستیانی یهسهند کرد و دەستىكرد بە ناچاركردنى خواردنى گۆشتى مردارەوەبوو و بەراز، زۆرينک له قەدەغەكراو،كانى دىكەش كە دادگاى پشكنين داینابوون. سزای ئهو کهسهش که سهرپیچی بکردایه، یان ئهگهر كتيبيكى عەرەبى پى گيرابووايە، زەوتكردنى ھەموو مولك و سامانی بوو. ئینجا سرووتاندنیان بوو لهو ئاهانگانهی که كريستيانه كان دهيانگيرا.

له ســـهرهتادا ئهندهلووســـييهکان وايان زانی که ئهمانه تهنيا ههرهشهکردنيکه لهلايهن کريستييانهکانهوه، بهلام دادگای پشکنين ويســـتی ههرهشــهکردنهکهی بکاته ئهرزی واقيع و بو خهلکی بســـهلمينينت، بويه ههر به خيرایی بای شـــهمالی پراوپ له خولهميشــی جهسـتهی ســووتاوی موســلمانانی گواسـتهوه بو لووتهکانيان، بهلی له روژیکی مانگی ئایاری سالی (۱۵۲۹ز)

له یه کهم ئاههنگی ئایینی کریستییانه کانی غهرناته دا، دوو موسلمان به زیندووی سووتینران.

دوای ئهمانه ههزاران مۆرسکی لهسهر دهستی دادگاکانی پشکنین گیانیان سیارد و سوتیندران.

ههروهها بو ئهوهی ئهندهلووسییه کان که پاشیان نازناوی موریسکییان لینرا، خویان لهم کاره دهرباز بکهن، ههستان به نووسینی ئهو بیروباوه په ئیسلامییانه و ئهو ئایهتانه قورئانی پیروز که له لایان مابوویه وه به زمانی "ئهلخمیادو"،

ئەلخمیادۆ، جۆریکی نووسینی ئیسپانییه که شیویندراوه بۆ وشهی -ئهعجهمی-، به شیوازی پیتی عهرهبی دهنووسرایهوه، به لام به ئیسپانی دهردهبران، بۆ نموونه وشهی -الله- به زمانی ئیسپانی بهم شیوهیه دهنووسریت -DIOS) و له کاتی گۆرینی بۆ ئەلخمیادۆ بهم شیوهیهی لی دیت -دیوس-.

بۆیه گهر ئهم په پانه بکه و تنایه ده ست دادگاکانی پشکنین، نه یانده توانی ناوه پو که که ی بزانن. به م شیوه یه ش مۆریسکییه کان خویان له د پنده یی دادگا ده رباز ده کرد، له کاتیکدا هه زارانیان لی سووتاندن و به قیزه و نترین شیواز کوشتیانن، هه موو ئه مانه ش دوای ئه شکه نجه دانیک بوون که هیچ مروقیک به رگه ی نه ده گرت.

له بیرهوهرییه کانم به ناگاهاتمه وه، هیشتا ده ستنووسه کانم به ده سته وه گرتبوو، وا هه ستم ده کرد که هیشتا له خهونی کدام و هاکا به ناگاهاتمه وه!

راز و بیرو که کان منیان لهوسهری دهبرده ئهوسهری و شنهبایان پی ده کردم، تا بیرو کهیه کی عهنتیکه له سهرم قوت راوهستا.

مادام ئهم پهرانه گهیشتوونه دهستم، ئهوا دهبینت هو کاریک ههبینت! بویه زانیم دهبینت به خیرایی ئهم دهستنووسانه وهربگیرم.

کاره که له لام ئاسان نهبوو، چونکه گۆرىنى نووسىنى مۆرىسكى بۆ ئىسپانى نوى و پاشان گۆرىنيان بۆ زمانى عەرەبى كارىكى ئاسان نىيە.

ئاخر ئەستەنگەكانى گەلى زۆرن. بۆ نموونە، زانىنى ئەو وشە كۆنانەى كە ئىستا بەكارنايەن و ھەم زانىنى جىڭگرەوەى ئەو وشە نوييانە، تا بگەم بە مەبەستى راستەقىنەى وشەكان.

کاره که سیخ مانگی تهواوی ویست، له کاتی وهرگیّرانی ئهو دهستنووسانه زور چیّرم بینی.

ههستم ده کرد که لهناو ئهو رووداوانه دا ده ژیم و له سهرده می موریسکییه کانم.

ههر که بهسه رئه و رووداوه بهسوی و پر ئازارانه دا تیده په ریم که ئهنده لوسییه کان چه شتبوویان، فرمیسکه کانم نهیانده توانی بوه ستن و لهسه ر روومه ته کانم ریژنه یان ده به ست.

لهنێو کتێبه کانی دیکه دا ههندێك نهخشهم دوٚزییهوه چهند هێمایه کی تێدابوو تێیاننه ده گهیشتم، بوٚیه له لایه کم دانا و نووسینه که ی عملی به دیه م، وه رگێڕا.

دوای تهواوبوونم به شانازییهوه لهپیش خوّم دانا و لیّم ده پووانی، له ههمان کاتدا بیرم لی ده کردنه وه. ئه و په پانه ی پووداو گهلیّکی میّژ ووییان له خوّ گرتبوو، که ئه گهر بوّ مندالیّک باسبکردایه، ئه وا ده یکرده پیره پیاویّکی ئه ختیار.

ههستم دهکرد روزحی موریسکییه کان له دهوری په ره کانی پهرتووکه که دهخوولانه وه. ئه و پهرتووکانه ی دیره کانی به خوین و فرمیسکه به خووره کانیان، که له پیناو ئایینی ئیسلامدا، له ولاتی ئهنده لووس رشتوویانه نووسراون.

پهرهکان دابهشکرابوون بو دوو بهش، یه کیکیان -عهلی بهدیه-خاوهنی دهستنووسه که نووسیبووی و ئهوه ی تریش پیاویکی ئهندهلووسی خه لکی غهرناته به ناوی -ئهبو حهسهنی غهرناتی-نووسیبووی، که باسی کوتا پینج روزی پیش رووخانی ئهمه ناوه رو که نووسیبووی، به دیه بوو که نووسیبووی، بی راستکردنه وه یان دهستیوه ردانیک نووسیومنه وه، چونکه له همندیک حاله تی پیویست نه بیت، چونکه همندیک و شه و دهسته واژه ره شیکرابوونه و و نهمتوانین بیانخوینمه وه، بویه بو ته واوکردنی ماناکه ی دهسته واژه ی ترم به کارهینا، بی ئه وه ی کاریگه ری له سه ر نووسینه کانی به دیه هه بیت.

تمنانمت چاوپوشیم له همله زمانموانییه سیادهکانیش کرد، بو ئموه که نموه نووسیویه و ویستوویه ی ئموه که به دیه نووسیویه و ویستوویه ی وه ک خوی بیخه مه بهردهم خملکی و لمبهردهستیان بیت. تا همموو جیهان به تیکرایی بیخویننموه و ئمو میژووه پر له ناسوره بزانن، که ئمو موسولمانانه له پیناو ئایین و بیروباوه ریان چهشتویانه.

سوتاندنی قورئان و پهرتووکه عهرهبییهکان

یهکێک له قهشهکان له کاتی به کریستیانیکردنی موسوڵمانان.

دەقى دەستنووسەكە

ئيمه ئيستا له ساڵي (١٨٠٥) ____ي، لهدايكبووني مهسيحين (سهلامي خوداي لهسهر بيت).

ئیستا کاره کان له غهرناته ناهه موارن و تووره یی بالی به سهر ئه م ناوه دا کیشاوه. هیزه کانی دادگای پشکنین وه ک گورگی چلیس بستیکیان له غهرناته نه هیشتوه ته وه نهیانپشکنیبیت، چونکه ئه وه ی له کوتا مانگدا روویدا وای کرد شیت ببن و هوشیان له ده ست بده ن.

پیش مانگیک دادگای پشکنین خوّی گهیانده شرینی کوّتا مزگهوتی موّریسکییهکان له غهرناتهدا، کارهکه لای دادگا وهك لیّدانیّکی توّقیّنهر و شکستیّکی دهنگدهرهوه بوو.

چونکه به دریزایی سالانیکی دریز وایان زانیبوو موسولمانان له ئیسپانیا بهتهواوهتی کوتاییان پی هاتووه، جا چ به کوشتن و چ به کریستیانکردن بیت.

به لام دوزینه وه ی نهم مزگه و ته بوی سه لماندن که سه رباری هم موو نه و خوینانه ی په پاندوویانه و نه و سه رانه ی په پاندوویانه ایینی ئیسلام هیشتا له نه نده لووسدا زیندووه.

توور هیی پیاوانی دادگا گهلی زور بوو، بویه ئهم جاره چاوه رینی لیپیچینه وهیان له گهل موریسکییه کان نه کرد، به لکو راسته وخو کوشتیانن، ئینجا هه موو ئه و که سانه ی بوون له نیو مزگه و تدا له سووجده دا، به زیندوویی سووتاندیانن.

ئیستا نازانم که ئایا هیچ مۆریسکییهکی جگه له من ماوه، یان من کوتا که سیانم. چونکه تهواوی خانهوادهی "مۆرسو" پیش سی مانگ کوژران،

ههرچی خانهواده ی "مهنده خار" ه پاش مردنی سهروکی خانهواده کهیان -دون مهندخار-، له ترسی دادگاکانی پشکنین ههموویان به تهواوی بوون به کریستیان، بهداخه و نهیتوانی ئیسلام به خیزانه کهی بگهیهنیت.

خانهوادهی منیش لهمیژه رویشتوونه، من کوتا کهسی خانهوادهی بهدیهم.

ئیستا ئەركیکی مەترسیدار دەكەویته سەر شانم، چونكە ھەموو بهلگەنامە و كتیبه كانی مۆریسكییه كان له مالی (شیخ عومهر) دایه، كه كۆتا شیخی مۆریسكییه كانه له غهرناته، ئەویش لهو مزگهوته ی سووتیندرا، لهگه ل مۆریسكییه كانی دیكه دا كوژرا.

زه حمه تى هينانى ئەو پەراوانە، دەكەوتە ئەسىتىزى مىن، چونكە كۆتا كەلەپوورى ئىمە لە ئەندەلووس ئەو كتىب و بەلگەنامانەيە.

له درهنگانی شهودا به وریایییه کی زورهوه، خوم خزانده مالی شیخ عومه ریان (دون دینگو) ههروه ک کریستییانه کان به و ناوهوه دهیانناسی. خانووه که تالانکرابوو و کهلوپه له کانی نیوی له لایه نادگای پشکنین دزرابوون، به لام -به ویستی خودانه گهیشتبوونه نه و کهلینانه ی له بنمیچی ماله که دا بوون، که شیخ عومه رهه رده م دهستنووسه کانی له وی دادهنا. هه لمگرتن و به خیرایی تا که س سه رنجی له سه رم نه بیت گه پامهوه.

گهرامهوه ژوورهکهی خوّم و پهرهکانم له بهردهمی خوّم دانا و به وریایییه کی زوّرهوه هه لمدهدانهوه، چونکه له گهل ئهوهی من ۱۲ ساله لهم کلیّسایه دا خوّم کردووه به قهشه، به لام هیّشتا گومانیان له تهواوبوونی موّریسکییایه تییه کهم ههیه .

بوون به قهشه تاکه رینگه بوو بو هه لهاتن له چاوی دادگاکانی پشکنین، ههروهها هو کار بوو بو پهیوهندیکردن به و موریسکییانه ی له ئهنده لووس ماون.

من خالّی بهیه کگهیشتنی نیّوان ئهوان و شیخ عومه ر بووم، که کوّتا که س بوو هه ندین بیروباوه پی ئیسلامی و ئایه تی قورئانی لا مابوو. لای ئیّمه وه که ماموّستا و پیشه وای موّریسکییه کان هه ژمار ده کرا. هه رکه ده مانبینی وه ک ئه و ئومیده وابوو که له ناو ده روونمان نوی ده بووه وه ، به لاّم له دوای ئه مروّ هیچ شیخین بو موّریسکییه کان نه ما و کوّتاییان ییهات.

ئيستا جگه له من، هيچ كهسي تر نهماوه.

ئیستاش ئهو پهراوانهی بهدهستم هیناون مهترسیدارن، بویه دهبیت ئهوهی نیوی بپاریزم و پاشان بیانسووتینم.

لهناو پهرهکاندا کتیبیکی بچووك، که ئاسهواری کونی پیوه دیار بوو سهرنجی راکیشام.

کتیبه که له دهرهوهی به بهنیک به سسترابوو له سه خوّ هملگرت، هینواش به نه که کردمهوه، که کردمهوه، توشیی واقور مان بووم!

کتیبه که به زمانی عهرهبی نووسرابوو، ئاخر لهوه تهی بیرم دیت ته نیا چهند نووسینیکی ساده و چهند لاپه په کی کهمم بینیوه، به لام که کتیبیکی وا گهوره دهبینم، بو من شتیکی زور ئهستهم

بوو. له خوّم دهپرسی: "شیخ عومهر چوّن توانیویه تی ههموو ئهمانه به عهرهبی بنووسینت؟!"

ههرچهنده لهههموومان زاناتر بوو، به لام نهیدهتوانی چهند لاپهرهیه ک لهم کتیبه بنووسیتهوه، چونکه لای کریستییانه کان نووسینهوه ی زمانی عهرهبی، سزاکه ی سووتاندن و سهربرین بوو! تهنانه ته دوای رووخانی غهرناته، کاتیک دهستیان به کریستیانکردن کرد، ههندیک قهشه پیشنیاری ئهوهیان کرد که ئینجیل وهربگیردریته سهر زمانی عهرهبی بو ئهوه ی کریستیانکردن ئاسان بیت، به لام دادگای پشکنین رهتی کردهوه و گوتی که عهرهبی زمانیکی پیسه، بویه نابیت ئینجیل وهربگیردریته سهر ئهو زمانه. ههروهها گوتیان: "گهر ئینجیل وهربگیردریته سهر زمانی عهرهبی، ئهوا موریسکییه کان وهربگیردیته سهر زمانی عهرهبی، ئهوا موریسکییه کان وهربگیردیته سهر زمانی عهرهبی، ئهوا موریسکییه کان

ئهمهش کاریکه لهلایهن دادگاوه روهتدهکریتهوه، دادگا دهیویست همموو شتیکی ئیسلامی و عهرهبی له ئهندهلووس بسریتهوه.

هیچ له پرسیاره کانم نه ما کاتیک یه کهم لاپه په په په رتووکه خوینده وه، به ناونیشانی:

(دواین پیاوی ئەندەلووس)

لهژیریشی به خهتیکی بچووك نووسرابوو:

-پاش رادهستکردنی غهرناته لهلایهن ئهبو عهبدولای کوری ئهحمهر بو کریستییانه کان لهم کتیبه تهواو بووم،-

تۆزىكىش لەژىرى ناوى نووسىدر نووسىرابوو -ئەبولحەسىدنى غەرناتى-.

کهواته ئهم پهرتووکه هی سهردهمی رووخانی غهرناتهیه، وا دیاره که شیخ عومهر له باپیرانی بوی ماوهتهوه.

چونکه غهرناته له سالمی (۱٤۹۲ز) رووخا و ئیمهش ئیستا له سالمی (۱۸۰۵ز)داین، نزیکهی چوار سهده بهسهر بوونی ئهم پهرتووکهدا رؤیشتووه.

پهرتووکه که وه گهنجینه یه که دهبوایه پاریزگاری لی بکهم، له ههمان کاتدا کرو که کهی بزانم، بویه بریارمدا پهرتووکه که له زمانی عهرهبیه وه بو زمانی موریسکی وهربگیرم. لهوه شدا که بوونی به عهرهبیی، مهترسییه کی زور گهوره که له مدروست ده کردم.

دەمزانى كارەكە لەسسەرم زۆر قورسسە، بەلام جگە لە من ھىچ كەسسىنك لە مۆرىسسكىيەكان نەماوە. بۆيە كارەكە ھەرچەند ماندووبوون و ئىشى زۆرىشى ھەبىت بۆتە ئەركىك لەسەرم.

دهستم به وهرگیّران کرد و له خودا دهپارامهوه یارمهتیم بدات، چونکه بو من وه گواستنهوه ی شاخیّکه، بهرد، بهرد له شویّنیّکهوه بو شویّنیّکی تر. لهو ساته دا وته کانی باوکمم بیرهاته وه کاتیّک مندالیّکی بچووك بووم و عهره بی فیّرده کردم، له کاتیّک دا فیربوونی من له و ته مهنه دا زور ئهسته م بوو.

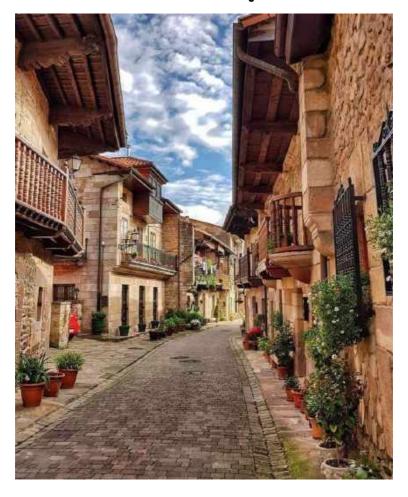
ههمیشه به گوییدا دهچرپاندم و دهیگوت:

"زمان تهنيا وشه و رينسا نييه، بهلكو شتيّكي لهوه زيندووتره."

ههندیک رستهی پی دهدام که به قیشتالی نووسرابوو و داوای لیدهکردم بیکهمهوه عهرهبی. پیی ده گوتم: "کاتیک وهرگیّران ده کهیت، دهبیّت ههستهکان وهربگیریت نهك وشهکان."

پهرتووکی ئهبولحهسهنی غهرناتی دابهش دهبووه بهسهر پینج بهش، باسهی کوتا پینج روژی غهرناتهی دهکرد، بویه ههر روژیکم له چهند پهرهیه کی جیاواز دانا. له سهرهتادا ژمارهی روژهکهم نووسی.

رۆژى يەكەم

وێنەيەكى نوێى گەڕەكى (بەييازين)

ماوهیه کی زور بوو نه ها تبوومه ئیره بو گهره کی به یبازین، ئه و چنگایه ی که ئازایه تی غهرناته ی لی ده دره و شیته و و سوار چاك و پاله وانه کانی لی ده رده چن. گهره که که نیمچه چول بوو، چونکه زوربه یان دوینی روشتنه شهر کردن له گهل -مووسای کوری ئه بوغه سان سوار چاکی غهرناته و دواین ئه و که سانه ی کارناوی پیاویان لی ده نریت. بیده نگی و ئارامی به ته واوی بالیان به سه رگهره که که دا کیشابوو، روو خساری خه لکه که شهست به سه رگهره که که دا کیشابوو، روو خساری خه لکه که شه هه ت ده کرد خویان له سه یر کردنی یه کتر ده دزییه و ه، بو ئه وه ی هیچ ماله کانیش زمانیان هه بووایه بیده نگیان یی باشتر بوو.

ئايا بيدهنگى بۆنى ھەيە؟ يان ئەوە بۆنى مردنە كە ھىللەكانى لەســـەر روخســـارى ئەندەلووســـييەكان دەكىيشـــيت، يان ئازار و ئەشكەنجەكانى رۆژگار لەسەر پىشەسەريان دەنەخشىنىت؟

لهوه تهی له بهیانییه وه ههوالی کوژرانی مووسامان پیکهیشتووه، خهمباری بالی به سهر غهرناته دا کیشاوه و چواردهورهی غهرناته شسلهژاوه. له بهرگریکردن له غهرناته و ئهوه ی له ئهنده لووس بومان مابوویه وه دواین هیوامان بوو.

ههروهها پاریزگاریکردن له کوتا قه لای موسولمانان، چونکه لهوه تهی ئابلوقه دهستیپینکردووه، مووسا و سوارچاکه کانی له

بهرهنگاربوونهوه و وهستان له رووی کریستیانه کاندا نهوهستاون. له ههمان کاتدا ههولدان بو لابردنی ئابلوقه کهی سهر غهرناته، که ههموو دهنگه کانی شکست و شکانیان له دوای خویان به جینهیشتوه. له پیناو هه لگرتنی ئابلوقه که و لابردنی ئه و پهژاره یه که غهرناته یه بهره و جیهادی خویان چوون، به لام ئهوه ی روویدا قه ده ری ئیلاهی بوو.

له دوورهوه ههندیک تهرمم بینی، پیاوانیک لهسهر شانیان ههلیان گرتبوو. خهلکی گهرهکی بهییازین ئهو شههدانهی له گهل مووسای کوری ئهبوغهسان شههید بوو بوون دهیانناشتن.

به لأم هیچ ئاسه واری کی ته رمی مووسایان نه دوزییه وه، له وانه یه نه یویستبیت هیچ گوریکی همبیت، بو ئه وه ی هیچ باده و در در داده کاندا جننه هنالنت.

له چهند پیاویک که لهسه کاریک دهنگیان بهرزببوویهوه نزیک بوومهوه. ئهو ماوهیه هاوار له غهرناته زور بووه!

گفتو گۆیان دەربارەی ئەو جەنگە بوو كە مووسای غەسانى و ســـوارچاكەكانى كردیان. یەكۆك لەو پیاوانە بە توندى باســـى مووســـا و ھەللەكەى دەكرد، كە چۆن خۆى و جەنگاوەرەكانى تووشـــى شـــەرىخكى ناھاوتا كرد و ســـەرەنجام كۆتايىيەكەى بە مەرگى خۆى بوو.

پیاویکی تر وه لامی دایهوه و، گوتی: "مووسا رهتیکردهوه خاك و و لاتی خوی رادهستی دوژمنان بکات، ههر لهو رینگهیهدا ژیانی خوی فیداکرد. مووسا پیباشتر بوو بمریت، نهك خاکه کهی رادهستی کریستییانه کان بکات."

پیاویکی تر رووی خوی گرژ کرد و، گوتی: "بهههر حال خو مرد!"

هیشتا ئه و کاته م لهبیره که مووسا خوّی بو ده رچوون و شه پکردن ئاماده ده کرد، له وی گفتو گویه کی به چپه چپ له نیوانماندا درووست بوو، له کوّتایی قسه کانماندا گوتی: "من نه ئالاکهم، نه خاکه که م راده ستی داگیر که ران ناکه م."

له و روز ژه وه داوای لی نه کردم بو شهر کردن ده ربچم، نازانم بو منیش نه چووم!

ترسنۆك نيم، بەلام نەشچووم بۆ شەركردن.

ئەوەى پنى گوتم ئەوە بوو: "ئەوەى ئەمرۆ نەجەنگنىت، ھەرگىز ناجەنگنىت ئەبولحەسەن! ئىنجا بە ئەسپەكەى دوور رۆشت، نازانم بەرەو لاى ھاورئكانى چوو، يان بەرەو چارەنووسى خۆى، نازانم كامەيان نزيكتر بوو.

لیّیان دوورکهوتمهوه و قسمه کانی مووسای کوری ئهبوغه سانم بیرده هاته وه کاتیک له بهرانبه رنیردراوی پاشاکانی کریستیدانه کاندا گوتی، "له و کاته وه ی داوایان له ئهبو عهبدو لای کوری ئه حمه رک کرد غهرناته یان راده سست بکات، "ئه ویش به ده نگیکی به رز هاواری به سهر دا کردن و گوتی: "با پاشای کریستییانه کان بزانیت که تاکی عهره بی بو ئه سسپ و تیر له دایکبووه، گهر ویستی شمشیره کانمانی ههبوو، ئه وا با بیت و به ده ستیبهینییت، به لام با که لاوه کانی غهرناته م، مردنم له و شوینه ی که به رگری لی ده که که که که ده ورناته م، مردنم له و شوینه ی که به رگری لی ده که دوژ منانی ئایینه که مان به ده مینین. "

تهنانهت کاتیک وهزیره کانی ئهبو عهبدولای کوری ئهحمه په ههولیان دا له ههولدان بو بهرگریکردن له غهرناته بیگیرنهوه، به بیانووی نهمانی ئازووقه و دهرامهت، مووسا هاواری بهسهردا کردن و گوتی: "هیشتا ههموو دهرامهته کانمان تهواو نهبوون، بهلکو هیشتا دهرامه تیکی تری وزهمان ماوه، که زور موعجیزه ئه نهنجام داوه، به ههموو هیزه کانمان با کار لهسهر ورووژاندنی گهل بکهین و چهك بدهینه دهستیان، تا دوا کهسمان له دژی دوژمن بجمنگین. به پاستی سهربهرزییه بو من له نیوان ئهو کهسانه بر میردریم که له به رگریکردن له غه پاتهدا شهید دهبن، وه که بر میردریم که له به رگریکردن له غه پاتهدا شهید دهبن، وه که بیر میردریم که له به رگریکردن له غه پاتهدا شهید دهبن، وه که

ئهوهی له نیّوان ئهو کهسانه بژمیّردریّم که ئامادهی رادهستکردنی غهرناته بن."

راستییه کهی وهزیره کانی ئهبو عهبدولا دهردی فهرمانرهوایهتی و هۆكارى تنكچوونهكەي بوون، ھەركاتنك كنشــه و گرفتنك له غهرناته روويبدايه، ئهوان تهنيا لهسهر گريان و واوهيلا راهاتبوون، دەيانويست ئەم گيانە كوشندەيە بە ئيمەش بگەيەنن. لە يەكيك لە دیداره کانیاندا مووسا که له هاوار و گریانیان بنزار ببوو به رِووگرژییهوه پییگوتن: "واوهیلا بۆ ژن و مندالهکان لیگهرین، ئيمه پياوانيكين دلهكانمان بۆ باراندنى فرميسك دروستنهكراوه، به لْكو بق ئەوە دروستكراوه خويننى لى بچۆريت. دەبىنم كە گیانی ئەم گەلە دامركاوەتەوە، بەجۆرێک رزگاركردنى غەرناتە بووهته مهحال، بهلام هیشتا جیگرهوه بو دهروونه رهسهنه کان ههیه، ئەمە مردنیکی شکۆمەندانەيە، بۆيە با لە پیناو بەرگریکردن له ئازادىمان و، تۆڭەسەندنەوە بۆ كارەساتەكانى غەرناتە شەھىد بىن. زهوی دایکی ئیمهیه و کاتی به ئازادکراوی له کوت و ستهمی داگیرکهر بمانبینیّت رِوْلُه کانی له باوهش ده گریّت. حاشا له ئیّمه كه بگوتريّت گهوره پياواني غهرناته ترساون له پيناو پارێزگاريكردن له غهرناته بمرن!" "خوتان هه لمه خه لم المه تنه و وا مه زانن که کریستیانه کان پهیمانی خویان ده به نه سه به که مترین شته لی بترسین، تالانکردن و ویرانکردنی شاره کانمان و پیسکردنی مزگه و ته کانمان و تیکدانی مالله کانمان و هه تککردنی شه په مزه فی تا فره ت و کچه کانمان له به رده ممانه. هه روه ها سته میکی بیره و شتانه و ده مارگیرییه کی وه حسیگه رانه و قامچی و کوت بیره و شتانه و ده مارگیرییه کی وه حسیگه رانه و قامچی و کوت و به ندمان له پیشه. هه روه ها زیندان و تاورگه چاوه روانمانه. ته مه ته و کاره سات و سته مانه یه که تووشیان ده بین، به لای که مه و ته مه مه وه یه ده و ده روون نزمانه ده بینین، که تیستا له مردنی شمه شه وه یه ده ده روه ده روون نزمانه ده بینین، که تیستا له مردنی شمه شه ره فه ندانه ده ترسین، به لام سیویند به په روه رد گار من شه وه نابینم."

به لی نهی کوری غهسان له پاش ئهمرو هیچ زهلیلی و سووکایه تیبه که نابینیته وه، به لام ئیمه پیده چیت له دوای تو ته نیا زهلیلی و سووکایه تی ببینین ئهی سوار چاکی ئهنده لووس.

له دوورهوه پیرهژنیکم بینی رهشی پوشیبوو، وهك بلیّیت دهیویست غهرناتهی ئهم چهند روزه بخهوینیّت،

به کوڵ ده گریا و به دهنگیکی لاوازی ناسکهوه لایلایهی ده گوت، لئی نزیك بوومهوه و ههولمدهدا گویم لئی بیت چی دهلیّت، گویم له لایلایهیه ک بوو هیّنده جهرگبر و بهسوی بوو منیشی خسته گریان.

ئافرهته که به دهنگینکی پر له خهمباری و دلشکاوییهوه دهی گوت:

"غەرناتە ئەي مەنزلگاي ژيانم،

غەرناتە ئەى شوينى بوكينيم،

چەند ھاوارت كرد! چەند ئازارت كێشا! چەند بانگت كرد!

نه تاشفین، نه غافقی وهلامیان نهدایتهوه!

ههموو دلدانهوه كهت ئهوه بوو كه غهسان لهسمر قهلاكانت شههيدبوو!"

به رگهی ئهم وتانهم نه گرت بویه فرمیسکه کان له چاوم هاتنه خوارهوه، وا ههستم کرد لهسه رئه و ناره حه تیبه و خهمگینییه ی غهرناته دلم خهریکه پارچه پارچه دهبیت.

ئافرهته که لهناکاو سهری بهرزکردهوه و بینیمی وا سهیری ده کهم، بویه به هوی وهستانم لهبهرده میدا، داوای لیبووردنم لی کرد،

ویستم بروقم به لام به ئاماژهیه کی دهستی رایگرتم و منیش له شوینی خوّم جینگیر بووم، سهیری ده کردم، پاشان گوتی:

"دەگرياى رۆڭەكەم؟!"

نازانم ئایه هیچ مروّقیّك ههیه، گویٚبیستی ئهم وشانه ببیّت و نه گریات، ئهمانه وشه گهلیّكن دهتوانن فرمیّسك له بهرده زهبه لاحه كانیش دهربهیّنن.

به چاوینکی پر له فرمیسکهوه گوتم: "به لین، گویم له قسه کانت بوو بویه گریام."

ئافرەتەكە دەستى لەسەر سەرى خۆى دانا و بەدەنگىكى كزەوە گوتى: "ئەى قورمان بەسەر گەر پياوانى غەرناتە بگريين ئەى دەبىي ژنان چى بكەن؟!"

كهميّك بيّدهنگ بوو، پاشان گوتي:

"روّله کهم ههرکاتیک بووکیان بو لای زاوا برد، ئهوا دهستی به خهنه رهنگ ده کهن، به لام کاتیک پیاوان بو شههاده ت دهبهن، ده سه ده خوین رهنگ ده کهن. له پیناو شهره فی غهرناته دا بجهنگن و به سهربهرزی بمرن، پیش ئهوه ی ئومیدهواری مردنیکی وها بن، به لام به دهستی نه هینن."

ئهوهی پی گوتم، پاشان رووخساری لی وهرگیرام و دوور روّشت.

رۆژى دووەم

وێنەيەكى ئەبو عەبدولاْى كوڕى ئەحمەر كۆتا پاشاى غەرِناتە

به دریژایی چهندین سال وا راهاتبووم ههموو روزینک، تهنانهت گهر هیچ پیداویستییه کیشم نهبیت بروه بازار.

به لام ئهمرو بازار تهواو چوڵ بوو، تهنانهت ئهو بازرگانانهی لهبهر هاوار کردن بو کهلوپهلهکانیان ئهو بازارهیان ئاوهدان کردبووهوه، ئهمرو دوکانهکانیان نهکردبووهوه.

شهقامه کان چۆڵ و خهمگین بوون، "با"ش، وژهوژی دههات، نهمتوانی له دۆخه که تێبگهم، به ئومێدی بینینی ههر شیتێك بێت چاوم به و شوێنه دا ده خشاند. لهنا کاو ئه وم له به رده م خۆمدا بینی. به درێژایی پێنج ساڵ پاهاتبووم هه موو پۆژێك له و شوێنه دا -تړوب-ی، مه عشوقم ببینم.

وازم نهدههیّنا له ناردنی شعر و غهزهلی خوّشهویستی بوّی، ئهویش وازی له گالّتهکردن و پیّکهنین نهدههیّنا.

ته نیا بینینی ئه و به س بو و بو ئه وه ی د لخو شسی و کامه رانی سه را پای دلّم داگیر بکات. زور جوان، دلّگیر و ئه نده لووسی بوو، لهم جیهاندا که سی وه ك تروب هه بوو؟!

که چی ئه مرو حدزم له قسه کردن نه بوو له گه لیدا، پیده چوو ئه ویش نه یه ویت، ته نیا له یه کترمان روانی و ههر یه که مان به دوای کاری خوماندا چووین.

راونینه کانمان خهمگین و دلشکاو بوون.

ههستمان به ونبوونی خودمان دهکرد.

ههستمان به ونبوونی غهرناته ده کرد.

باوه پرم به خوّم نه ده کرد که پوقستم و تروبم به جیّهییّشت، ته نانه ت بی ئه وه ی سلاویشی لی بکه م، پوقشتم و برینه کانی غه پناته ش هیّدی هیّدی له دلّمدا فراوان ده بوون.

برينيك پيده چيت هه رگيز ساړيش نه بيتهوه.

ریکگاکه م تا مزگه وتی گه وره ی غه پناته ته واو کرد، له و نزیکانه ش مندالیّکم بینی له سه ر باهوّی ده رگاکه دانیشتبو و ده گریا، لیّی نزیك بوومه و و ده ستم له سه ر شانی دانا، مندالله که زوّر به کولّ ده گریا، هه رگیز گریانیّکی به م شیوه یه م نه بینیبوو، بو نه وه ی بیگه پینمه وه بو لایان ناوی خوّی و باوکیم لی پرسی.

ئەويش پێيگوتم كە باوكى دوێنى لەگەڵ مووسىاى كورى ئەبوغەسان شەھىدكراوه.

-ئاهـــ بۆ ھەتيوان، لە دواى غەرناتە كێيان ھەيە سەرپەرشتيان كات؟!-

سهیری کردم و دریژهی به قسه کانی دا، فرمیسکه کانی چاویان پر کردبوو، به دهنگینکی نووساو و قورگینکی پر له گریان گوتی:

"من لهبهر باوکم ناگریم، به للکو لهبهر ئهوه ده گریم پیش ئهوه ی بروات پینگوتم: "روّله کهم گهر ئیمه شکستمان هینا، ئهوا هیچی تر له غهرناته دا گوینت له بانگ نابینت، ههروه ها خاچه کان له سهر بلندگویه کان داده نرین."

-خودا پیر و منداله کان لهناو ببات، قسمی وا ده کهن بیرمهنده کانیش نهیانتوانیوه بیکهن-

کوره که دریژه ی به قسه کانی دا و پرسیاریکی ئاراسته کردم: "مامه بهراستی ئهمه رووده دات؟!"

قسه کانی ئه و مندالله زمانی به ستم و بیر کردنه وه کانی شپرزه کردم. سه رم به ره و بلندگو که به رز کرده وه، پاشان سه یری کوره که م کرد و جگه له گریان هیچ وه لامیکی ترم ده ست نه که وت.

لهوانهيه لهم رۆژانهدا له غهرناته گريان باوترين وهلام بيت.

بوو به نیوه پو و له یه کینك له کو لانه کانی غه پناته دا که پ بوو له که سانی هه ژار، خه مباری زیاتر له هه موو خه لکی غه پناته پرووخساری ئه و هه ژارانه ی داگرتبوو.

له دوورهوه شهریک دیار بوو، منیش به خیرایی به و لایه دا رو شتم تا بزانم له سه رچیه، یه کیک له خاوهن دوکانه کان شهری له گه ل سوالکه ریک ده کرد، هو کاری شهره کهم نه ده زانی به لام گویم له بازرگانه که بوو پنی ده گوت:

"ژیان لای ئیّوه گرنگ نییه، تهنیا خهمی ئهوهتانه، بی کارکردن و ماندووبوون سکی خوّتان تیّربکهن. به لام ئیّمه نرخی جهنگ و ئابلّوقه دهدهین. چیتان له غهرناته ههیه تاوه کو لیّی بترسن؟! ئیّوه حهزتان لیّیه بروخیّت به للکو له گهل سهرکرده نویّیه کانتان دهولهمهندین.

ســوالْكهره كه ههلْچوو و به قســه كردنيّ كى دلّته نگ و زبر و به ده نگيّ كى تيّ كهل له گهل فرميّسكدا گوتى: "غهرناته هيچ ناگهيه نيّت بو هاوشيّوه كانى تو هيچ جياوازييه كى نييه فهرمانره واكه كورى ئه حمه ربي يان كريســتيان، شــهوان تو دهروّيته وه ماله كهت و ئيّمه ش پهنا ده به ينه به ر شــهقام و كيّل گهكانى غهرناته. غهرناته ئه و گيانه به له له جهســته كانماندايه، وا ده كات ژيان به ناو ده ماره كانماندا بروات.

به لام تو ههموو ئهوهى خهمى لى دەخىزى زەرەركردنى بازرگانىيەكەتە."

بازرگانه که بیده نگبوو و به سه رسور مانه وه له سوالکه ره که ی دهروانی.

سوالکهرهکه قسه کانی تهواوکرد و گوتی:

"ئيوهى دەولهمەندان نه گهرما و نه سهرما و نه نهرمونيانى غهرناته دەزانن، راسته ئيمه ليرهدا هيچمان نييه، بهلام ئيمه رهگ و خوينمان پيشكهشكردووه و له گهل خاكهكهى تيكهلبووين. ئيمه، بى ئهوهى چاوهرى هيچى لى بكهين گيانى خومان لهيناويدا بهختكرد، بهلام ئيوه چيتان پيشكهش كردووه؟!"

ههموومان بووینه دانایانی ئهم سهردهمه؟!

خۆزگه ههر پیشتر ئهو داناییهمان لهسهر دابهزیبایه، ئهو کاته دۆخهکهمان جیاواز دهبوو، ههرگیز نهده گهیشتینه ئهم ساتهی ئیستامان."

رۆژى سێيەم

يەكێک لە دەرگا كۆنەكانى غەڕناتە.

دهمیّک بوو -خالیدی کوری زهیدوون-ی، هاوریّم نهبینی بوو، بویه بهره مالّیان روّشتم. دیداره که مان سست و لاواز بوو، چونکه روّژانی رابردوو ناگهریّنهوه. وتوویژه که مان جگه له چه ند وشه مهمووی کهم نهبیّت، که ماوه ماوه ده مانگوتن ههمووی بیّده نگی بوو. وشه کاریگه ره کانی کوری زهیدوون به تیّپه ربوونی کات دامرکابوونه و هیّزیان له دلّی خه لکدا نه مابوو، جا بوّچی له دلّیاندا بمینیت؟!

کوری زهیدوون ئومیدهوار بوو توانای شه و جهنگی ههبیت، که چی هه ر له مندالییهوه نهجهنگابوو، توانای شهریشی نهبوو، به لام پهروهردگار به هره ی قسه کردن و جوانی روونکردنهوه ی پی به خشیبوو، وتاربیژیک بوو رکابه ری نهبوو، به لام ئیستا ههموو جوانییه کانی غهرناته، روژه کانی به سهر چوون.

بیدهنگییه که دریژه ی کیشا، چونکه زمانه کان توانای قسه کردنیان نهبوو، چاوه کانمان ههر لهسهر زهوی بوو، دهترساین چاوه کانمان له یه کتری بروانن و شکانی غهرناته یان لی ببینین.

روخسه تم خواست ههستم، به لأم هیچ رینگرییه کی نه کرد وهك بلنت دهویست شتنك بلنت.

له جینگای خوّم ههستام بهرهو دهرگاکه روّشتم، به لام له پر رایگرتم و گوتی: "سهرکردهی سهربازان و گهورهکانی غهرناته مولّکهکانیان فروّشت و خوّیان بوّ روّشتن ئاماده کردووه."

من پیشتر ههندیک له و قسانه م گوی لی ببوو، به لام باوه رم پی نه کردبوون، تا ئه و کاته ی له کوری زهیدوونه وه گویم لی بوو. به لام سه رباری ئه وه وه لامم دایه وه و ، گوتم:

"ئهبو عهبدولا رینگه بهمه نادات و سنزای ئهوانهش دهدات که مولف و ولاتی خویان به قیشتالییهکان فرو شتووه.

کوری زهیدوون به پتهوی و دانایی ناسرابوو، بیرم نایات روزژیک به شیزهیه کی گالته جارانه پیکه نیبیت یان شیتیکی لهم جوره ی کردبیت، به لام که نهم رستهیه ی کوتاییم پیگوت، به شیوهیه کیدبیت، به المانی له هوشی خوی ده چیت.

بهم کارهی تووړه بووم و بهتووړهييهوه ليم پرسي:

"شتيكى پيكهنيناوى له قسهكانمدا ههيه؟!"

کهمیّك هیّور بووهوه پاشان به دهنگیّکی پراوپر له خهمگینی و تالییهوه گوتی: "گهمژه! ئهبوعهبدولا یهکهم کهس بوو مولّکه کانی فروّشت، ئایه باخچهی -ئهلعیسام- پی دهزانی که ههیبوو؟! ئهبولقاسمی وهزیری خوّی کرده وهکیل بو ئهوهی

بیفرو شینت، وهزیره که ش فرو شتی و پاره که ی وهرگرت و وهزیره کانی تر وه که نیمول مولکه کانیان تر وه که کانیان فرو شت و نرخه کانیان وهرگرت."

له گه ل ئه م قسانه دا توشی شوک بووم، بویه هیچ قسه یه که نه دوزییه وه تا بیکه م، کوری زهیدوونیش به و ده نگه نووساوه ی که له به رگریان وای لیها تبوو به رده وام بوو له قسه کانی: "زیر و زیوی خویان برد و ئیره به جیده هیلن، ئه ی چون ئیمه ما فه کانی خومان لیره به ده ست به پنین؟!"

مافه کانی ئهوان زیّن و زیو بوو، بوّیه بردنیان ئاسان بوو. به لام ئیّمه چوّن میّر وو و که له پوور و خویّنی باپیرانمان ببهین؟"

هیچ قسمیه کم نه دو زییه وه بیکه م، بویه به بیده نگی سمیرم کرد، ئه ویش قسمه کانی ته واو کرد و گوتی: "گهر شکو مهندی و شهره ف بفرو شرایه، ئایه ده زانی نرخیان چهند بوو؟!"

ماله که م به خیرایی به جیهیشت، نه مده ویست گویم له هیچی تر ببیت، به لام به بی ویستی خوم گویم له قسه کانی بوو که ده یگوت: "ئه مه خوینه، گهر خوینی خوت به خشیی، ئه وا شکو مه ندی و شهره فی خوت پاراستووه، ته نانه ت گهر کوژرایت و دوژ منیش سهرکه و تو بوو. چونکه خوین ههرگیز شکست نازانیت و دووباره هه لده ستیته وه بو ئه وه ی شکو مه ندی و شهره فی

خوی بهدهستبهیننیتهوه، به لام گهر به دهستی خوت شکوی خوت دا بهدهستهوه و شکاندت، ئهوا ههموو شتیک دهمریت.

قسه کانی له سهرمدا ده زرینگانه وه، وه ک بلّنی رو شتبامه هه ر شوینیک له دوامه وه بوو، ئه و کاته ی له شهقامه کانی غه رناته دا ده رویشتم، خوم ده دواند: "چون ئه وانه توانیان به هه رزانترین نرخ بیفروشن؟!"

(هاوشيّوه کانی ئه مانه ته نانه ت ما فی ژیانیشیان نییه، بروّنه هه ر شون شدوی پيویسته دوور فريّیان بدات، چونکه هه ر چون غهرناته یان فروّشت، به هه مان شيّوه شه موو و لاتيّکی تریش ده فروّشن).

ئهمانه مامو ســـتای مزگهوت کاتینك گوینی له ههواله که بوو به گریانه وه یییگوتم!

(لهم روزانهدا لهسه گریان راهاتووین، خوزگه لهبری ئهمه بمانتوانیایه شتیکی تر بکهین؟!)

رِۆژى چوارەم

كۆشكى (ئەلحەمراء) لەغەرناتە

خۆرى ئەو نيوەرۆيە زۆر بەتىن بوو، ھەمىشـــــ خۆرى غەرناتە بەتىن بووە، بەلام ئىستا پىدەچىت خۆرى ئىسلام دەستى بە ونبوون کردبیّت. سیمیری خورم ده کرد و له تیشیکه کانیم ده روانی. دهمویست زورترین بر لهم تیشیکه له ناخی خودمدا هه لْبگرم، لهوانه یه روزیّکی تر نهیبینمه وه.

ئایه به خهیال ئهوهم دهبینی، یان ههر بهراستی خور بو غهرناته ده گریا.

غەرناتە.

ههموو شتيك بۆي دهگري!

ههموو شتيكيش ههوالي مردني بلاو دهكردهوه!

به شدقامه کاندا تیده په ریم، له ماله کانی غه رناته م ده روانی و تیی راده مام.

جوان و مهزن بوون، نموونه ی هونه و بیناسازی بوون، مالی هیچ شوینیکی تر رکابه ری ئه و مالانه ی پی نه ده کرا. ته نانه ت له خه مباریشدا باوه ر ناکه م هیچ مالیکی تر هه بیت وه ک ئه مانه هه ست به خه مباری بکات، دیواره کان بو یه کتریان ده چرپاند، خه م و نازاره کانی خویان هه لده ر شت، ته نانه ت هه ستم کرد ئه گه ر ده نگیان هه بووایه له به ر سامناکی ئه وه ی روویده دا ها واریان ده کرد. له و ساته دا باران نم نم ده باری، وه ک ئه وه ی ئاسمانیش بو غه ر ناته بگری، یان رهنگه بیویستایه ئه و خه مباری به بسریته وه

که دیواری ماله خهمباره کانی داپوشیبوو. بارانه که له گهل خولدا تیکهل دهبوو و بونیکی خوشی لیوه ده هات، له مندالییه وه عاشقی ئه و بونه بووم، تا ئیستاش هه عاشقیم. خهمباری و یاده وه رییه کانی له ده روونمدا ده ورووژاند. زهوی ده یدواندین و ئیمه ش ده ماندواند، خومان پی ده پاراسیت له درنده یی زهمان، ئهویش خیروبیر و گهنجییه تی خوی پی ده به خشین، تا روژیک هات ره زیلیمان به خوینی خومان کرد له گهلیدا، بویه زهویی غهرناته ش تاهه تایه پهیوه ندی له گهل پچراندین.

له و بهیانییه دا هه والّی نه وه مان پی گهیشت که له نیّوان نه بوعه بدو لا و نیّر دراوی پاشاکانی کاسوّلیك روویداوه، نه وان پیّشنیاری را ده ست کردنی غه رناته یان کرد به رانبه ر پاراستنی خوّی و غه رناته ییه کان.

نازانم مهبهستیان کامه پاریزراوییه؟ پاریزراوی بهلنسییه، یان پاریزراوی تهلیتله، یان پاریزراوی قورتوبه، یان شلیریزراوی تهلیتله، یان شلیسلامییهکانی تر؟! چونکه ههر یهکیک لهوانهی شارهکانیان رادهست کرد، سهربردران و پارهکانیان به تالان بران و ئابرووی ئافرهتهکانیان بردرا!

کاتیّك دانیشتبووم و سهیری تیشكی خورم ده کرد پیاویّك ئهمه ی پی گوتم، به خیرایی بی ئهوه ی چاوه ریّی وه لامم لی بكات به جیّیهیی شتم.

نموونهی ئهم پیاوانه ئیستا له غهرناته دا زور بوون، له شهدتامه کانی غهرناته دا ده گرین و هانی خه ل ده ده ده بو خورا گری و به رگه گرتن و کولنه دان بو کریستییانه کان.

چونکه سوپای سولتانی میسر و سوپای سولتانی عهدوه له ریخگادان بق بههاناهاتنمان و لابردنی ئهم ناخقشییهی سهرمان، چونکه ئهوان به لهدهستدانی کقتا قه لای موسولمانان له ئهندهلووس قایل نابن.

ئەندەلووس!

ئای چهنده ستهممان لهو ناوه کردووه، تهنیا لهپیناو بهرژهوهندییه تایبهتییهکانمان چهند له دژی ئهندهلووس راوهستاوین!

ئه وانه ی ئه نده لووسیان له ده ستدا رو له کانی بوون، ئه و قه لا و شارانه ی سهرو ک هوزه کان راده ستی کریستییانه کانیان کرد، زیاتر بوون له وانه ی کریستییانه کان له شهر و جه نگه کاندا به ده ستیان هینان.

ئەندەلووس چەند لامان كەم بايەخ بوو!

خه لکی غه رناته ئومیدی زوریان هه بوو به وه ی روزیک له خه و هه لبستنه و و ببینن که له شکری موسولمانان ده و ره یان گرتوون و ئابلوقه که یان له سهر لابردوون، ئه وه شی له ئه نده لووس له ده ستیانداوه به ده هستیان هیناوه ته وه. به لام ئه مه خه ونیکی زور دوور بوو، به ده سولتانی عهدوه کاره ناوخوییه کانیان سسه رقالی کردبوون له ناردنی یارمه تی بومان، نه مده زانی چ کاریکی ناوخویی ریگری له سه رخستنی غه رناته دا ده کات؟

تهنانهت عوسمانییه کانیش غهزا ئهورووپیه کان و فراوانکردنه کان سهرقالی کردوون له رزگار کردنمان.

ئایا کردنهوهی و لاتیکی نوی بو موسولمانان گرنگتر بوو، یان پاراستنی و لاتیکی ئیسلامی رهسهن، که خهریکه خوری ئیسلامی لی ئاوادهبیت؟!

گەر عوسمانىيەكان تۆزىك خۆيان بە ئەندەلووسمەوە سەرقال بكردايە، ئەوا فەرمانرەوايى ئىسلام تىيدا لەدەست نەدەچوو.

چاوم کهوته ســـه کیّلگهکانی غه پناته و ئه و به رووبوومانه ی هیشتا نه دوورابوونه وه، تهنانه تخاوه نه کانیشیان لهبیریان چو ته و کیّلگهیان ههیه.

بهبیرم دینت کاتیک بچووک بووم، له گهل باوکم پیاسهمان بو کیلگه کانی غهرناته ده کرد، پرته قال و هیشوه تریکانم لی ده کردنه وه. له گهل مندالاندا لهبهر روشنایی مانگی غهرناته و له کاتی دوورینه وه دا پیاسهمان ده کرد. ئیمه بچووک بووین، به لام نیشتیمانه که مان گهوره بوو. گهوره تر له ههر شتیکی ئهم گهردوونه. نیشتیمانی ئیمه خوشتر و گهوره تر بوو له ههموو نیشتیمانه کانی دیکه، نیشتیمانی ئیمه غهرناته بوو. هیچ نیشتیمانیکی وه که غهرناته ههیه؟

به بچووکی لهدایکبووین، به لام وه ک مندالی نیشتیمانه کانی تر نهبووین، لهسه ر ناله نالی غه ر ناته له کاتی سه ره مه ر گیدا له دایکبووین و بینیمان دلی مندالان له خه مباریاندا بو غه ر ناته پارچه پارچه ده بوو. بچووکبووین جگه له خه و نه کانمان هیچ شتیکمان نه بوو، سالان رو شتن و ئیمه شگه و ره بووین، به لام دووباره جگه له خه و نه کانمان هیچمان نه بوو، هه ستمان ده کرد ئه وه قه ده ری نووسراوی ئیمه یه. هیچ ریکایه ک بو گه رانه وه یان هه له اتن لینی نییه، چونکه له قه ده ری غه رناته نووسراوه که وه کشاره کانی تری ئه نده لووسی لی بیت.

ئێســـتا پی دهچێت غهرناته بو ماوهیه که تهنیا خودا خوی دهیزانێت له تاریکیدا نووقم بێت. له شهقامه کانی غهرناته که ئهم

چەند رۆژه خەمبارى دايگرتووه، وەك بلنى يەكەم جار بنت بيبينم دەخوولامەوه، لەوانەيە كۆتا جارىش بنت!

ئايه جاريكي تر ئهو مالانه دهبينمهوه؟!

ئايا له ههموو لايه كانى غهرناته دا گويم له بانگ دهبيّت؟!

ئايا وتهى (لا إله إلا الله) عي تيدا دووباره دهبيتهوه؟!

ههسته کانم بهسه رمدا زالبوون و دهستم به گریانیکی به کوول کرد. له و ساته دا خوزگهم ده خواست پیش ئیستا هه ر نهبوومایه و لهبیر کرامایه!

هدرگیز نهمدهزانی مردن چهند ئاسوودهبه خشه. به لفی، ئا ئهمه ساتی ونبوونه!

سویّند به خودا راستت کرد پیرهمیّرد (ئومیّدی مردن دهخوازین، به لام نایبینینهوه.)

رِۆژى كۆتايى

وێنەيەكى ئەبوعەبدولاّى كوڕى ئەحمەڕ كاتێک غەڕناتەى ڕادەستى پاشا كاسۆليكەكان دەكرد. بهدهم دهنگی هاوار و واوهیلایهکهوه که له لایهکانی غهرناتهوه دههات له خهو راپهریم، بهخیرایی روزیشتمه دهرهوه بو ئهوهی سهیری دوخهکه بکهم، به لام بینیم کارهکه وه که برووستکهیه که بویماننامه یینم کهوتبیت، ئهبوعهبدولا پهیماننامه ی رادهستکردنی غهرناته ی واژو کرد!

هاوار و گریان شاره که ی ته نیبوو و پالمان به یه کترییه وه ده نا تا گهیشتینه گوره پانه گهوره که، خه لکی غهرناته له گوره پانه که دا کوببوونه وه بلیّیت ئاماده ی ساتی له ده ستدانی غهرناته ده بن!

چاوی ههمووان پر فرمیسک ببوو و، خهمباری روخساری ههموانی داگرتبوو، خه لکیش لهسه نهو کارهی ئهبوعهبدولا کردیانه هاوار و رهخنه گرتن، ههمووان ئهو رادهستکردنه رسواکهرهیان رهتده کردهوه.

نه مده زانی بق هه موو ئه و ماوه یه بیده نگ بووین، که چی ئیستا ده روونه کانمان له و ساته دا بوونه ته شور شگیر؟!

له و ساته دا ئه و قسمیه ی موسای کوری غهسانم که وته وه یاد: "ئه وه ی ئه مروّ نه جه نگی نه وا هه رگیز ناجه نگی !"

هه لمه ته کان بو هه لگرتنی چه و به رگریکردن له غه رناته تا مردن و، ملکه چ نه کردن بو ئه بوعه بدو لا و وه زیره کان ده سستیان پیکرد. له شهقامه کانی غه رناته دا ده گه راین و حه ماسییانه داوامان لی ده کرد ئارام بگرن و خویان بو مردن ئاماده بکه ن له پیناو به رگریکردن له غه رناته.

(خۆزگە پېش ئەوە لەگەڵ ئىبنو غەسان دەرچووباين)

پیاویک کاتیک شمم یریکی به کورهکهی دهدا تا بهرگری له غهرناته بکات, ئهمهی پیگوتم.

ههموومان له حالهتی ئامادهباشییه کی تهواودا بووین، چونکه پیکهوتی رادهستکردنه که ئهبوعهبدولا به کریستیانه کانی دا دوای مانگیک بوو، بزیه لهو ماوهیه دا ههولمانده دا زورترین ژماره له پیاو و تفاق کوبکهینه وه، روشتمه ماله وه و جلی جهنگم لهبه رکرد، نهمده زانی بو قورس ببوون؟! له مال چوومه دهره وه تا برومه پال ئهنده لووسییه کانی تر، بینیم سهدان که س به پهله ده روشتن و جلیکیان لهبه ربوو وا ههستم ده کرد وه ک جله کانی من قورسن!

ههمووان بی ماندووبوون و بیزاربوون کاریان دهکرد، شنبهای شورش و گیانی خوینگهرمی بهناو غهرناتهدا دهروشت . به لام پیده چین کاتی شه رکردن نه ماییت و ئیستا هیچ سوودیکی نه بیت.

له و کاته دا نه مانده زانی چی بکهین، چونکه به و جووله قیزه ونه همو و هموو خه ونه کانمان له به رگریکردن و شو پرشدا و نبوون، همو و ویسته کانی ناو ده روونمان نه مان.

به تهنیا بهرهو کوشک رامکرد تا بزانم چی روودهدات، شاندی پاشا کاسوّلیکهکان گهیشتبوونه ئهوی، خیرا دهستیان کرد به وهرگرتنی کوشک له پاسهوانه ئهندهلووسییهکان، که کاتیّك به دهستی خوّیان کلیلی میر و و شکوّمهندی خوّیان رادهستی

دوژمنه کانیان ده کرد به کوڵ ده گریان. به وردی چاودیزی دیمه نه که ده کرد و چاوم خوینی لی ده چورا، چونکه ئیدی فرمیسکی تیدا نه مابوو.

پاش چهند ساتیک یه کیک له سهربازه قشتالییه کان بهسهر ته لاری چاودیری کهوت و لهوی خاچیکی زیوی به رز کرده وه!

ئهمه وهك راگهیاندنی كۆتاییهاتنی جهنگی خاچپهرستی بوو له ســـهر موســـولمانانی ئهندهلووســـدا و راگهیاندنی كۆتاییهاتنی فهرمانرهوایی موسولمانان و نهمانی دهولهته كهیان بوو.

باوه په به به به نه ده کرد که ده مبینی، ته نانه ت گریان و واوه یلا له و ساته دا هیچ سوو دیکیان نه بوو، مندالله که پاستی کرد کاتیک گوتی: "ده ترسم جاریکی تر له غه پناته دا گویم له بانگ نه بینته وه."

له شسکری کریستیانه کان له هه موو لایه کانی غه پناته دا بلاوببوونه و و کلیلی ده رگاکانیان وه رگرتبوو و بویه هه موومان شمشیره کانمان له ماله کانمان دانا و ته نیا ده گریاین.

نیردراوانی پاشا کاسولیکه کان به شهقامه کاندا ده گهران و دلّی خهلّکیان ده دایه وه، له هه مان کاتدا پاریزراوی گیان و پاره و مزگه و ته کانیان دووپات ده کرده وه و ده یانگوت به موسولمانان و

ئايينه کهيان زياني ک ناگهيهنين، به لام که س باوه ري پي نهده کردن, چونکه خه لکي قورتوبه و بلنسيه و ته ليتله و شاره کاني تري ئهنده لووس گوييان له هه مان قسه ي پروپووچ بوو، به لام هيچيان لي نه هاته جي.

لهو کاته دا ئیبن زهیدوونم بیرهاته وه بویه به خیرایی به رهو مالیان روشتم و بینیم وه عاده تی خوی ده رگاکه کرابووه وه، بانگم کرد به لام گویم له هیچ وه لامیک نهبوو، روش تمه ژووره که ی بینیم له سه هیچ وه لامیک نهبوو، روش تمه ژووره که ی بینیم له سه تمه رقه ره ویلاه که که خه و تووه لیمی نزیك بوومه وه تا هه لی بستینمه وه، به لام ئیبن زهیدوون وه لامی نه دامه وه، به لام ئیبن خه و نهرناته و دونیای به جیهیش ت، ئه و فرمیسکانه شله سه کولمه کانی وشك ببوون که به دریژایی شه و رشتبوونی، ئیبن کولمه کانی وشك ببوون که به دریژایی شه و روشتبوونی، ئیبن خوزگه له جیگای ئه و بام و ئاسووده بام. گه رامه وه ماله وه و فرمیسکیش له چاوه کانم ده بارین، وه ک ژنان ده گریام و هاوارم فرمیسکیش له چاوه کانم ده بارین، وه ک ژنان ده گریام و هاوارم ده کرد، له و کاته دا هه موو جیاوازییه کانی نیوان ژن و پیاو له پیش چاوم نه مان.

کهمیّك پیش بهیانی له مال دهرچووم تا سهیری بهیانیی خهمگینی بکهم. شهقامه کان به ته واوی چوّل بوون، ئاسه واری هیچ مروّقیّکی لی دیار نه بوو، به لام له ناکاو گویم له ده نگیّك

بوو له دوورهوه دههات منیش بهخیرایی خوم شاردهوه بو تا بزانم کنیه، وامزانی چهند سهربازیکی قشتالین بهناو شهقامه کاندا ده گهرین، به لام کاره که بو من شوك بوو، کورهوی ئهبوعه بدو لا بوو که غهرناته ی بهجیده هیشت، وه لی ههموو ئهنده لووسیی جیده هیشت. کورهوه که هینده خهمگین بوو، دلته نگی و خهمباری روخساری ههمووانی داگرتبوو.

به دوای کۆرەوهکەدا رۆشىتىم تا لە غەرناتەوە بەرەو تاراوگە نويدەكەيان دەرچوون، لەگەل ئەوەشدا ھەموو زېر و زيو و پارەی خۆيان لەگەل خۆيان ھەلگرتبوو ھەروەك ئىبن زەيدوون پېي گوتىم تەنيا مەبەستيان سەلامەتى زېر و زيوهكانيان بوو.

لای گردۆ لکهیه کی به رز ئه بوعه بدو لا راوه ستا تا خور ببینیت که به سیم غه رناته دا هه لدین به لام ئه م جاره له ژیر فه رمان رهوایی موسولماناندا نا! به لکو ئه مجاره یان خوری ئیسلام بو تاهه تایه له سه ریان ئاوا ببوو.

ئهبوعهبدولا دهستی به گریان کرد و دهنگی بهرز بووهوه و له نزیك -عائیشهه عورهبییه کهی بوو، به دهنگیخی بهرز هاواری بهسه نهبوعهبدولادا کرد، ههموو ئهوانهی لهوی بوون گوییان لی بوو دهیگوت:

"وهك ژنان بگرى، لهبهر ئهوهى وهك پياوان پارێزگاريت له دهسه لات نه کرد"

ئاه گەر لەو ساتەدا گريان سوودى ھەبوايە،

له كۆتايىدا له خەوەكەمان بىداربووينەوە، بەلام دواى لەدەستچوونى ھەمووشت!

گهرامهوه مالهوه ههموو ئهوانهم نووسی که له روزانی کوتاییدا روویاندا و له مالی خوم دامنان، بهلکو ببیته پهند و ئاموژگاری بو ئهوانهی له دوای ئیمهوه دین.

له موحهرهمی ساڵی ۸۷۹ ك، رينكهوت لهگهڵ ۱٤۹۱ ز، نووسراوه

01

بەشى دووەم سەرەتاى -عەلى بەديە-

به چاویک که فرمیسکی تیدا قهتیس ببوو و دلیک خهمباری دایپوشیبوو، وهرگیرانی ئهم پهرتووکهم تهواوکرد، ههر وهك چون دهستمینکرد.

ههر که ئهو کاره قیزهونانهم دهخوینندهوه بهسهر موسولماناندا هاتبوو، خهم دایده گرتم.

کاریکی زور گران بوو بوّم، چونکه ئهوهی ئهنجامم دهدا کاریکی مهترسیدار بوو، ئهویش گیرانهوهی دهردهسهری موسولمانان بوو بوّ خهلکی.

ئه و روز و به کشه مه بوو، بویه دهبوایه زوو بروز م بو نهوه ی خوم بو ریخورهسمه کان ناماده بکه م، کلیساکه تا کوتایی پر ببوو، چونکه له پهیدابوونی دادگاکانی پشکنینه وه، که س له نامادهبوونی ریخورهسمه کان دوانه که و توه ی نهوه ی تومه تی نهوه ی بده نه پال موریسکی و بیدینه.

چاوم به ناو ئامادهبوواندا گێڕا و له ڕووخســـاريانم دهڕوانی، دهمویست لێیان بپرسم:

"ئايە مۆرىسكيەكى ترتان تىدايە؟"

لهبیرمه چون ده هاتینه ئهم شوینه و خهم و په ژاره دله کانمانی داده گرت، ئه وه مان ده گوته و که ئه وان ده بانگوته و دلمان شایه تومانی ده هینا، سهبری یه کترمان ده کرد و به نیگاکانمان سلاومان له یه کتری ده کرد، چونکه ته نانه ته چرپه شمان لی قه ده غه بوو.

نهمزانی کهی ریورهسمه که دهستی پیکرد و کهی تهواو بوو، به لام لهناکاو ههستم به دهستیک کرد قوّلهی به توندی گرت و خاوهنه کهی پینی گوتم: "بهدیه چیت بهسهر هاتووه؟! حالتم بهدل نییه، شتیک ههیه نهیزانم؟"

خهریك بوو له ترسان خوین له دهماره کانم وشك دهبوون، پرسیار که ره کاردینا -خیمینیس- بوو سهرو کی دادگای یشکنین.

تهنیا ناوهیّنانی به س بوو بو ئهوه ی موّریسکییه کان تووشی ترس و توقین بن، چ جای ئهوه ی له بهرده م خوّت بیبینی، له گهلّ ئهوه ی بو ماوه ی چهند سالّی رابردوو به بینینی راهاتبووم، به لام هیّشتا که دهیبینم تووشی ترس و توقین ده به خیرایی وهلامم دایه وه و زمانیشم تیّکده ئالا :

"هيچ نييه گهورهم حالم باشه."

به گومانهوه ســهیری کردم و خهریك بوو چاوهکانی ســهریان دهسووتاندم، به دهنگیکی قول پییگوتم:

"بهدیه، تق سهر به بنهمالهیه کی پیسیت، خیانه تیان له خودا کرد، بقیه دهبیّت ئه وه بسه لمیّنیت که تق دلسوّزی خودا و کلیّسایت .

کاتیّك گویّم لهو وشانه بوو، خهریك بوو له ترسان ده کهوتم، بهلام ددانم بهخوّمدا گرت، بهترسینکی ئاشکراوه پیّمگوت: "گهورهم شتیّکی خرایت دهربارهی من یی گهیشتووه؟!"

به بیدهنگییه کی دریزه وه سهیری کردم، خهریك بوو له و ساته دا لهبه ر توقین ره ق ببم پاشان گوتی: "به دیه تو پیاوینکی دلسوزی خودایت، هیوادارم هه میشه به م شیوه یه بمینیته وه."

دووباره بیدهنگبووهوه، پاشان به چاوهکانی سهرنجیدام و گوتی:

"ههوالی کوژرانی دون دینگوی کافرت پی گهیشتووه؟!"

مەبەستى شيخ عومەر بوو، منيش بەسەر لەقاندنەوه گوتم:

"به لنى هه والنى مردنى ئه و بيدينه كافرهم پئ گهيشت، خودا له خراپييه كانى ئاسووده ي كردين."

کاردینال به توورهییهوه سهری بادا و روخساری سوور ههلگهرا و گوتی :

"ئەو كافرە بۆ ماوەى چەندىن ساڵ فێڵى لى كردىن و يەكێك لە ماڵەكانى وەك مزگەوتێك بۆ مۆرىسكىيەكان بەكاردەھێنا."

وهك باوه پ پنكردنيك به قسه كانى سهرم بو لهقاند، ئهويش به دهنگيكى هيمن پييگوتم:

"برو بهديه، خودا بتپارێزێت!"

خهریك بوو وهك سوپازگوزارییهك که له دهستی ئهوه خوینریژه رزگاری کردم سوجده بو خودا ببهم، بهخیرایی سهرکهوتم بو ژوورهکهم و پهرتووکی ئهبو حهسهنی غهرناتیم دهرهینا و سووتاندم، وهرگیرانهکهم تهواو کرد، بویه پیویست به هیچ دهقیکی عهرهبی ناکات، دهقه موریسکییهکه بهسه.

 مالهوه و باوکم فیری ئیسلامی دهکردم. باوکم تهختهیه کی داری بهدهستهوه ده گرت، وه ک بلینی ئیستا سهیری ده کهم، ئینجا پیته عهرهبییه کانی به قشتالی بو دهنووسیم،

پاشان ههموو پیتیکی لی دهپرسیم منیش ناوم دههینا و ئهویش پیتیکی عهرهبی بو دهنووسیم و پییده گوتم: "ئهوانه پیتی ئیمهن"، تا ههموو پیتهکانی فیرکردم.

له و ماوهیه شدا نامو ژگاری کردم که نه و کاره ته نانه ته دایکم و مام و برا و ههمو و خزمه کانمان بشارمه وه، به لکو له ههمو که سیش و زور جه ختی له سهر ده کرده وه. ته نانه تا جاریکیان دایکم لینی پرسیم:

"باوكت چيت فيردهكات؟"

منیش پیمگوت: "هیچ"، مام و برا گهوره که شم هه مان شتیان لی دهپرسیم و منیش هیچم پینه ده گوتن.

ئینجا باوکم فیری دهستنویش و نویش و ههندیک بیروباوه پی ئیسلامی کردم، تا ماوه یه کی باشی به سه ردا چوو و باوکیشم دلنیا بووه وه که نهم نهینییه لای که س نادر کینم، له و کاته دا فهرمانی پی کردم به دایکم و مامم و برام بلیم که نهوانیش وه کمن له سه ر نایینی ئیسلامن.

شهویکیش باوکم بردمی و به شهقامهکانی غهرناته دا رو شتین و فهرمانی پی کردم چاوم دابخه م تا ریکگا پی نهزانم، دهترسله لهوه که کهر کهوتبامه ژیر دهستی دادگای پشکنین ئه و شوینهیان بو ئاشکرا بکه م که لینی کودهبووینه وه.

دوای ماوهیه که روزشت به ناو شه قامه کانی غه رناته دا گهیشتنیه مالیّک و هیّشتا چاوم داخستبوو، باوکیشم سی جار له سه ده رگاکه ی دا و پاش که میّکیش به لیّدانیّکی کورت له ده رگاکه ی دا، ئه وه نیشانه ی ئه وه بوو که که سه که موّریسکییه، روزشتینه ژووره و باوکم فه رمانی پیّکردم چاوم بکه مه وه.

له ماله که دا نو پیاوی لی بوون له دهوری پیاوی کی خاوهن همیبه و ویقار، که سهرووسیمای هیمنی و ئارامی پیوه دیار بوو دانیشتبوون.

پیاوه که ئاماژه ی پیکردم برو مه لای دابنیشم، باوکیشم له ته نیشت پیاوه که باسی ئارامگرتن و ته نیشت پیاوه که باسی ئارامگرتن و به رگه گرتنی له پیناو خودای بو ده کردین و دهیگوت: "ئیمه له و کهسانهین که پیغهمبه ری ئازیزمان -سه لامی خودای لهسه ربیت-دهیفه رموو: "وه که نهو که سه ئایینه که یان گرتووه که پشکویه کی ئاگری به ده سته وه گرتبیت. "به لین، پهروه ردگار باشترین ئاگری به ده سته وه گرتبیت. "به لین، پهروه ردگار باشترین

پاداشـــتمان لهســهر ئارامگرتن و بهرگه گرتنی ســهختییه کان دهداته وه.

له ژیانمدا گویم له وتهی وا نهبووبوو، بۆیه سهرتاپام ببوه گوی، سهره ای بچووکی تهمهنم ههموو ئهوه تیکهیشتم که گوتی.

پاشان زانیم ئهو پیاوه ناوی شیخ عومهره و ماموّستا و پیشهوای موّریسکییهکانه.

شیخ عومه رله قسه کانی تهواو بوو و رووی به لامدا وه رگیرا و خهنده یه کی کرد و گوتی:

"عهلى گيان بهخيربييت بو مزگهوت."

منیش به خیرایی پیمگوت:

"ناوم -خۆسى-يە."

شیخ خهندهیه کی بهروومدا کرد و گوتی:

"ئەمە ناوە كريستيانىيەكەتە، بەلام ناوە عەرەبيەكەت -عەلى-مە."

ناوه که ههستیکی جوانی له ناخمدا دروستکرد، شیخ عومه ربوی باس ده کردم که عهلی، کوری مامی پیغهمبه ر بووه و وه ک من بچووك بووم، پیغهمبه ر

ههر له سهرهتای بانگهوازی بو ئیسلام، ئیسلامی پنی نیشاندا و متمانه که پاراستنی نهینیه که ی پیکرد و شهوی کوچکردن چوو له جیگای پیغهمبهر خهوت. ئهوه و چهندین شتی تریش، ئا ئهمه یه کهم دیداری من و شیخ عومهر بوو.

پاشان چهندین جار یه کتریمان بینییه وه، تا واملیّهات به حهسره ته و چاوه پنی ئه و کاته م ده کرد که له گه ل شیخ عومه ر داده نیشم و گویّم بو قسه سیحراوییه کانی شل ده کرد.

پاش ماوهیه که بوو به ههموو شستیکی من، پاش کوژرانی خیزانه کهم لهسه ردهستی دادگای پشکنینی به ربه ری، هیشتا بیرم ماوه هیزه کانی دادگا چون به سهر ماله که مانیاندادا و ههموو ئه ندامه کانی خیزانه که میان ده سستبه سسه رکرد، له و کاته دا باوکم هه ولّی دا ئه و تومه ته له سسه رخیزانه که مان لا بدات و هاواری ده کرد به وه ی که کریسستیانیکی چاکه و، هیچ پهیوه ندیه کی به مؤریسکیه کانه وه نییه.

سهرو کی کو مه له که پیکهنی و گوتی: "-بهدیه- کاره کهت ئاشکرا بوو یان حهزت لییه به ناوی ئیبراهیم بانگت بکهم؟"

ئهوه ناوه عهرهبییه کهی باوکم بوو لهو کاته دا باوکم زانی که ههموو شتیک ئاشکرا بووه.

له پیش لیکوّلهره کانیش هیچیان ره تنه کرده و ددانیان به وه دا نا که ئه وان له باب و باپیره وه موسولمانن و به زوّره ملیّبی له ژیر توندوتیژی دادگای پشکنین بوون به کریستیان، به لام روزژیك له روزژان کریستیان نه بوون.

دادوهر سلمری لهوهی گوینی لی بوو سلورما، وای دهزانی خیزانه کهم تو مه ته که ره تده که نه وه یان هه ولده ده نویان بیتاوان نیشان بده ن.

به لام له کهیهوه دادگاکانی پشکنین کهسیک به بیّتاوان دادهنیّن، چونکه ههموو خهمه کانیان دهستبهسهددا گرتنی پارهی موریسکییه کان و کوشتنیانه.

دادوهر سهیریکی کرد و به باوکمی گوت:

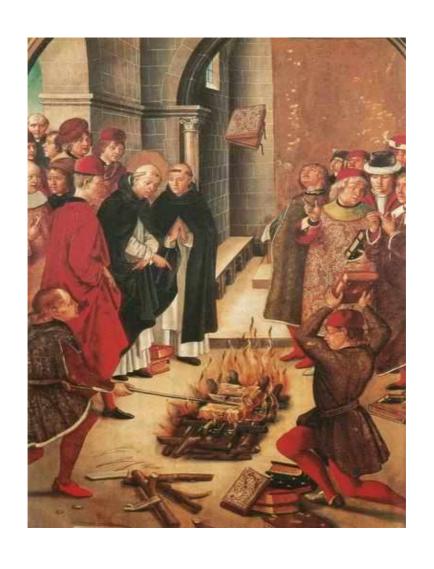
"ئەي ئەو مندالله بچووكە كريستيانە يان موسولمان؟"

لهو كاتهدا نو سالان بووم.

باوكم به متمانهيهكي زۆرەوه گوتى:

"ئهو هێشــــتا بچووکه و دهترســام ئهوانهی پی بڵێم و ئهویش نهێنیهکهمان ئاشکرا بکات."

دادوهره که به گومانیّکی دیارهوه سهیری کرد و گوتی: "ئهوه دهزانین."

ئاھەنگێكى تايبەت بە سووتاندنى مۆريسكىيەكان

به دریژایی چوار کاتژمیر له لایهن لیکوّلهرانی دادگاوه لیکوّلینهوهم له گهل کرا، هیچ شتیکی گوماناوییان بوّ دهرنه کهوت، جگه لهوهی که کرسیتیانیکی پابهندم و پاریزگاری له ئهرکهکانی کلیّسا ده کهم و هیچ شتیکم لهوه ی که خیزانه کهم دهیانکرد نهده زانی.

فهرمانی دادگا به سوتاندنی خیزانه کهم، ههروهها بردنی من بو کلیسای گهوره تا تیدا بمینمهوه و فیری ئایینی کرسیتیانه کان بم دهرچوو.

بۆ ماوهى چوار رۆژ خيزانەكەم لە ژير ئەشكەنجەى ليكۆلەرانى دادگادا بوون تا ھەر زانياريەكيان دەربارەى مۆريسكيەكانى ترلى وەربگرن، بەلام ھيچيان نەگوت.

له روزی سووتاندنه که شدا گوره پانه که پر بوو له و که سانه ی هاتبوون بو سهیر کردنی ئه و کافرانه ی خیانه تیان له خودا کردووه.

قهشهه کی گهوره ئه و کاته ی سهیری خیزانه که مم ده کرد که راده کیشران بو ناو بازنه ی ئاگره که وای پیکوتم.

له ماوهی ساله بچووکه کانی تهمه نمدا سه دان جار ئه و دیمه نهم بینی بوو که چه نده ها موریسکی لیره سووتینران، به لام ئه و جاره ئه وانه ی ده سووتینرین خیزانی منن.

ئامادهبووه بهربهرییهکان به ههموو هیزیان هاواریان دهکرد و داوایان له خیزانه کهم دهکرد هاوار بکهن و بپارینهوه و داوای لیخوشبوون بکهن.

هاوار و پارانهوهی مۆریسکییهکان، گهورهترین چیّژ بوون بق ئهو بهربهریانه.

له خیزانه که مه وه گویم له هیچ هاوار و داوای به خشنده یک نهبوو، ته نانه ته پاش ئه وه ی جه للاده که له ستوونه داره که ی به ستنه وه بو ئاماده بوون بو سووتاندنیان، بیده نگییه کی سهیر بالی به سه شوینه که دا کیشا و هه ناسه کان له سییه کاندا وه ستان، تا گوییان له هاواریان بیت، به لام یه کیکیان ده نگیکی لیوه نه هات و وشهیه که زاری ده رنه چوو، هیچ هه ستیکی به ئازاریان لی نه هات، هه موو ئه وه ی گویم لی بوو ده نگی باوکم بوو ده یگوت:

"هيچ بهزينهريك نييه جگه له الله، ئهو زيندووه و ههرگيز نامرنت."

ئەشكەنجەدان لە دادگاى پشكنين

لهو ساته دا ئهوهم بیرکهوته وه که شیخ عومه ربوی باس کردم له باره ی پیغه مبه ری خوا ئیبراهیمه وه که چون گه له که ی فرییان دایه ناو ئاگر، به لام خودا فه رمانی به ئاگره که کرد نه بیسوتینیت و نه ئازاری بدات.

بینینی ئاگرهکان کاتیک خیزانه که میان ده سووتاند، دیمه نیک بوو له باسکردن یان گیرانه وه که ده سته وه ستان بووم، هه موو ئه وه ی له ده ستم ده هات ئه وه بوو به هه موو هیزم ها وار بکه م تا هیزم نه ما و له هی شرخ م چووم و که و تمه ده ستی ئه و پیاوه ی به رله وه ی پر بده مه ئاگره که گرتمی.

ئه و دیمه نه هه رگیز به جینی نه ده هیشتم، چونکه به دریژایی ئه و سیالانه هه موو روز یک له خه و مدا ده مبینی، ئاگرم ده بینی جه سته ی ده سوتاندن.

شوینی مانهوهم له کلیسای سان سبیستیان بوو، که له سهردهمی موسولمانان مزگهوتی گهورهی غهرناته بوو و دوای رووخانی قشتالییه کان گورییان بو کلیسا. مزگهوته که لهوپهری ناوازهیدا بوو، تابلویه کی بیناسازی و نموونه یه کی هونه ری زه خره فه و ئیسلامی بوو که ئهنده لووسییه کان تیدا ناوازه بوون، زه خره فه و ناوازه یی مزگهوته که ئاسهواریکی گهوره ی ههبوو تهنانه ته له دهروونی قشتالییه کریستیانه کانیشدا، بویه ههستان به سرینه وهی

ئایهته قورئانییه کان و دانانی خاچ له جیاتی بلندگو کان، به لام زهخره فه کانی تریان وه ک خوی به جینه پیشت، هه ستم به خهمینکی قول ده کرد کاتیک بیرم له وه ده کرده وه ئیستا ئه و شوینه زهنگی لی لیده درین، پیشتر بانگبیژ وشه ی یه کتاپه رستی و ئیسلامی تیادا ده گوت.

تمنانمت ئمو ویّنانمی قشتالییمکان له ناو کمنیسمکمدا دایاننابوو کارهستاتی ئمندهلووستی بیردههیّنامموه، چونکه له یمکیّك له لایمکان ویّنمیمکی ئمبوعمبدولای کوری ئمحممر هملّواسرابوو که کلیلمکانی غمرناتمی رادهستی فیرناندو و ئیسابیل ده کرد و له لایمکمی تریش ویّنمیمك بوو چمند ئافرهتیّکی موسلّمانی نیشان دهدات، که بالایوش بوون و له بمردهم یمکیّك له قمشمکان وهستاون و ئمویش ئاوی پیروزیان پیدادهکات و دهیانکات به کریستیان.

ههموو شتیکی ئهو شوینه خهمی بلاودهکردهوه و ههستی گریانی دهورووژاند!

خیزانه که میژوویه کی دیرینیان له گه ل مزگه و ته کان ههیه، چونکه بنه چه خیزانه که م له تلیتله وهیه و له کاتی که وتنی بو ناو دهستی کریستیانه کان له سالمی ۱۰۸۶، پیش چه ند سه دهیه ک باپیره گه وره م شیخی مزگه و تیکی تلیتله بوو و کاتیک ئه لفونسوی شه شه م ویستی مزگه و ته که بگوریت بو کلیسا،

سهربازه کانی نارده مزگهوته که و هاتنه ژووره و باپیرم دانیشت بوو و یه کیک له قوتابییه کانی له پیشی بوو قورئانی ده خویند، ههرچهند قوتابییه که له خویندنه وه دهوهستا، به لام باپیرم فهرمانی پیده کرد به رده وام بیت، یه ک سهربازیان نهیانویزا باپیرم به زور له مزگهوت ببه نه دهره وه، به لکو ئاماژهیان بو ده کرد بروات، تا قوتابییه که ی له خویندن وهستا، ئهویش ههستا و کوتا نویژی له مزگهوتی تلیتله کرد و فرمیسکه کانی لهسه ر زهویه که په و له مزگهوت ده رچوو، تا سهربازه کان بیکه ن به کلیسای تلیتله.

لهو کاتهدا باپیرهم خیزانه کهی هینانیه غهرناته و لیره جیکیری کردن.

ژیانی ناو کلّیسام زور روّتینی بوو، شهو و روّژ فیری بیروباوه پی کریستیانییه کان دهبووم و شهوان ده روّشتمه ژووریّکی بیچووکی سهرهوه ی کلّیسا، ئهوی شویّنی مانهوه م بوو و تاریکی بالی کیشا و بیده نگی بلاوبووه وه ئهوه م ده گوته وه که له قورئان و فهرمووده ی پینه مبه راسه لامی خودای لهسه رابیت ئه زبه رم بوو، له هموو شایک زیاتر لهوه ده ترسام ئهوانه م له بیربچیّته وه که له به به به نیسلامه وه بیچریّت هه رچون له به رون، ده ترسام پهیوه ندیم به ئیسلامه وه بیچریّت هه رچون زورانی تر به سه ریان هات.

له ژیر چاودیرییه کی توندی دادگای پشکنیندا، سالین بهسهر مانهوه م له کهنیسه دا تیپهری.

ههستم ده کرد چاود نریم ده کهن و به دوای هه نگاوه کانم ده کهون تا ده وری میشکم بده ن و چاوه روانی کاتی که وتنم بوون، تا پر بده نه نیچیره که بو نهوه ی که لبه ی رق و کینه ی تیدا بچه قینن، به لام هه رگیز نه و ده رفه ته م پی نه به خشین.

ئەوەت تاقىكردۆتەوە بە خۆشاردنەوە لە ژىر كەسايەتىيەكى تر بژىت؟!

ههروهها به پێچهوانهی ئهوهی له سینه تدا دهیشاریتهوه دهربکهویت؟!

تهنانهت له خهوه کانیشمدا دهترسام وشهی ئیسلام بهیننم، بگره له ههر وشهیه کی عهرهبیش! وشهکانم لهسهر دهژمیردران، بویه وشه کانم زور کهم بوون و له ته سکترین رووبه ردا بوون.

ههموو روّژیّك له کلیّسا له بهردهم خوّم دهیانبینم جلی ئاینییان لهبهر دهکرد، دهیانخوارد، دهیانخواردهوه، پیّدهکهنین، تا وا بروات ده کرد که وه ک توّ مروّقن!

تا به خویننیکی سارد دهست به کوشتن ده کهن و گیانی بیتاوان له ناو دهبهن، بهبی تاوان! کاتیک دهبینیت دروستکراویکی خودا

لهناودهبهن و به یه و و هسه کوتایی به ژیانی دههیّنن، ئهو کاته بیّگومان دهزانیت که ئهوانه، گهر شینوهی مروّقیشیان ههبیّت مروّق نین!

چاوه کانیان ئاراسته ی من کردبوو، تا وا ههستم ده کرد بیر کردنه وه کانم ده خویننه وه، روزان ده روزشتن و من ههر له سهر ئهم شیره یه بووم.

تا دلنیا بوونهوه که تا سهر ئیسقان نوقمی مهسیحییهت بووم، بۆیه سهرنجمدا چاوهکانیان ورده ورده لیم دوور دهکهوتنهوه.

تا ئەو رۆژەي ھەموو شتىك تىيدا گۆرا!

له روزیکی یه ک شهمه و کهمیک پیش مهراسیمه کان رووبه روو له به روبه روو له بینیم، به لی شیخ عومه رخوی بوو، شیخ عومه ر له کلیسا بوو له دووره وه سهیری ده کردم، خه ریک بوو له خوشی ئه وه هاوار بکهم و به ره و لای رابکهم و باوه شییی پیدابکهم، بی ئه وه ی ههست بکهم به لام روانینیکی رایگرتم واتاکه ی بریتی بوو له: "خوت بگره."

بو ماوهیه کی زور سهیری ده کردم پاشان ئاماژه ی پیکردم دوای بکهوم، منیش له دوورهوه دوای کهوتم تا که س نه مبینیت، به سهر پلیکانه کانی کلیسادا سهرده که وت به دهوریدا ده سوورایه وه وه ك

بلّنی لهبهریه تی، تا له پیش ژووریکی بچووك راوهستا و سی جار به سسه ریه کتردا له دهرگاکه یدا و پاش که مینك بو چواره م جار لیندایه وه.

ئەوە ھەمان ئەو ئاماۋەيە بوو كاتنىك دەرۆشىتىنە مزگەوت بەكارمان دەھىنا.

قهشهیه کی گهوره دهرگاکهی کردهوه و ئاماژهی بو کردم برو مه ژوورهوه، قهشه که به خیرایی دهرگاکهی له دوا داخستین.

زور شله را بووم لهوه ی روویده دا، چونکه لهوانه یه قه شه که لای دادگای پشکنین ئاشکرامان بکات، به لام شیخ عومه ربه خیرایی وه لامی ئه و گومانانه ی دامه وه که له سه رمدا ده خوولانه وه و گوتی:

"مەترســه، چونكە قەشــه كاميلۆ لەگەللمانە يان گەر ويســتت به ناوه مۆريسكيەكەى بانگى بكه "-قاسم-"

سهرسور مانه کهم زیادی کرد، چونکه ئهم قهشهم چهندین جاری تر بینی بوو به لام به هیچ شینوه یه که نه که که موریسکییه.

دوای ئه و قسانه ی شیخ عومه ر هیور بوومه و و خوم فریدایه باوه شی و له خوشییان ده گریام، ته نیا به بینینی ههستم به

ئارامی و ئاسوودهیی دهکرد، هیوری دهکردمهوه و له ههوالی دهپرسیم، منیش ههموویم له سهرهتای دهستبهسهر کردنی خیزانهکهمهوه، تا هاتنم بو کلیسا و مانهوهم تیدا بو گیرایهوه.

پنیگوتم که له رنی قهشد کامیلؤوه ئاگای له ههموو ئهوانه بووه، منیش به سدرسورمانهوه لنم پرسی، ئهی بو هیچی پنه گوتوم؟

شيخ عومهريش به لهسه رخويي وه لامي دامهوه و گوتي:

"تۆ لەژ ير چاود يرييه كى توندى دادگاى پشكنين بوويت و ئيمهش دەمانويست تەواو ئاسايى ديار بيت، گهر كاميلۆمان پى بناسانديتايه، لەوانه بوو ھەردووكتان ئاشكرا بوونايه."

ســـهیری کامیلوم کرد وه ک بلّنی بو یه کهم جار بیبینم، شـــنخ عومهری گوتی: "عهلی دهزانی ئنّوه هاوشیّوهن؟"

وێنەی کڵێسای سان سپێستیان کە -عەلی بەدیە- تێیدا دەمایەوە

به سهرسور مانهوه سهیری شیخ عومهرم کرد، ئهویش گوتی:

"کامیلو ماوهی ۱۰ ساله لیرهیه له بهلهنسییهوه هاتوته ئیره و وه وه باب و باپیرانی موسولمانه، وه وه توش کوتا کهسیی خیزانه کهیه تی."

من و کامیلو بی ئهوهی قسه بکهین سهیری یه کتریمان کرد، تهنیا خهندهیه کمان گورییه وه که له بری هه موو قسه یه ک بوو.

کامیلو پیاوی کی به ته مه ن بوو، حه فتا سالی ته مه نی تیپه راندبوو، ساله بیر همه کان پشتیان کور کردبوو و ماندووبوون و ناخوشی و ئیشی دهروونی زور توند بوون، چونکه ئه و رووداوانه ی به سه مهر ناته دا هاتوون له و سالانه ی کوتاییدا له که مبوونی ژماره ی موریسکییه کان و له زیادبوونی در نده یی دادگای پشکنین، خوینی سه رجه م موریسکییه کانی ده مرث ی.

شیخ عومه رههناسه یکی قولّی ههلکیّشا و به نهرمونیانییه کی زوره و سهیری کردم، له چاوه کانییه وه وام ههست کرد باوکم سهیرم دهکات.

كهميّك بيّدهنگ بوو پاشان گوتى:

"كاريك ههيه دهمهويت ييتبليم."

منیش سهرم بو لهقاند و گویم بو رادیرا.

ئەويش شتيكى پيكوتم كە تووشى ترس و دلەراوكى كردم:

"کامیلق گهوره بووه و ناتوانیت ئهرکهکانی بهجی بگهیهنین، بویه ئیمه له کهسینك ده گهرینین که شوینی بگرینهوه." شیخ عومهر ئهوهی گوت و سهیری چاوهکانی دهکردم.

جوان سهیری ناو چاوی دهکردم و بهردهوام بوو:

"کهسیّك متمانهی دادگای پشکنینی ههبیّت و له گومان دوور بنت."

کهمیّك بیّدهنگ بوو پاشان قسه له ناكاوه دهنگدهرهوهکهی ئاراسته کردم: "ئیّمه پیّویستمان به توّیه —عهلی-."

به سهرسور مانهوه سهیری شیخ عومه رم کرد، چونکه قسه که زمانی گرتم، ئهویش بهردهوام بوو:

"بزانه کاره که ئهستهم و مهترسیداره به لام به تیروانینی من و باوکت بینومیدمان ناکهیت -عهلی-"

"باوه رت به خودا و خوشه ویستیت بو ئیسلام زور له تهمه نت به رزترن، تو کوریکی ده سلان نیت، به لکو تو بارگرانی و خهمیک هه لده گریت، توندترین پیاو ناتوانیت هه لیبگریت. روله باوه رت به خودا توی گهیانده ئه و پلهیه."

"هاتنت بۆ كەنىسى و مانەوەت تۆيدا لەبەر ھۆيەك بووبۆت تەنيا خودا خۆى دەيزانى، ئۆسىتا حىكمەتى ئىلاھىمان بۆ دەركەوت لەوەى تۆ ببیت بە بازنەى پەيوەندىى نۆوان مۆرىسىكىيەكان و دىنەكەيان."

به وردی سهیرم کرد و بیرم له کارهکه دهکردهوه، چونکه سهره پرای ترسه زوّرهکهم له دادگای پشکنین، به لام ئهو ئهرکهی خراوه ته ئهستوّم هیچ دهرچهیه کی نییه، چونکه ئیسلامی موّریسکییه کان له ئیسیانیا و پهیوهندییان به ئیسلامه وه به وه وه پهیوهسته.

"ئهمه ئهركيّكى پراوپره له مهترسيى ئهى —عهلى-"، شيخ عومهر ئهوهى گوت و دهستى لهسهر شانم دانا.

زور بیری نه کردهوه چونکه جگه له من هیچ که سیزکی تر نییه ئه م ئه که له ئه ستوی خوی بگریت.

کاتیّک رهزامهندی خوّم پی راگهیاند شینخ عومهر لهوپهری دلّخوّشیدا بوو و رووخساری گهشایهوه.

شیخ عومه رئه و رینماییانه ی پیدام که له سه ریان ده روزم و چون هه موو په ره کان به زمانی ئه لخمیاد و نووسراوه و گهر که وتنه ده ستی کریستیانه کانیش هیچ شتیکی لی تیناگه ن، پاشان

پێيگوتم که نامه کان له ڕێی دوو ئافره ته وه پێم دهگهن ئه ویش "موسلیمه ئهبده ن."

منیش به سهرسور مانهوه لیم پرسی: "ئهی چوّن دهیانناسمهوه؟"

به خهندهوه سهیری کردم و گوتی: "تق بهباشی دهیانناسی -عهلی- و بشیانبینی دهیانناسیتهوه."

دیداره که به خیرایی کوتایی پیهات و شیخ عومهر روشته خوارهوه بو هولّی کلیّساکه، منیش به دوایدا، بو ئهوهی کهس بهیه کهوه نهمانبینیّت.

له دوورهوه بینیم له گهڵ ههندینك كهس قسه ی ده كرد و لهناكاو گویم له پیاوینك بوو له تهنیشتم ئاماژه ی بو ده كرد و به هاورییه كه ی ده گوت: -دون دیینگو- پیاوینكی ده ولهمهند و خاوهن ده سه لاته و پهیوهندییه كی زوری له گهل كوشك ههیه، لهبه را گهشته زوره كانی كه له پشت كاره كانیه وهن، زور ون ده بیت و لهناكاو ده رده كهوینته وه.

ئهمه رینگای شیخ عومه ربوو بو شاردنه وهی که سایه تیه را سته قینه کهی چونکه ههموان وا ده زانن کریستیانیکی دلسوزه و پهیوه ندی زور و کاری جیاوازی ههیه که دوو چاری گهشتی

زۆرى دەرەوەى غەرناتەى دەكات، بەلام بە لايەكانى غەرناتەدا دەگەرا بۆ چاوپىكەوتنى مۆرىسكىيەكان.

يه كيك لهناكاو گوتى: "ئهويش وهك تۆ له بنهچهيكى پيسه"

گویم له قسه که بوو و ئاوه پرم بو قسه که ره که دایه وه، بینیم کاردینال -خیمینیس- بوو سه روکی دادگای پشکنین، به واقور مانیکی دیاره وه سهیرم کرد، ئه ویش قسه کانی ته واو کرد و ئاماژه ی به شیخ عومه رکرد:

"دینگو سهلماندی که له باب و باپیرانی نییه، ئهو گویز ایهلی خوی داوه ته خودا و کلیسا، پیاویکی به خشنده و به خشش و خزمه تی زور پیشکه شی ماله کانی خودا ده کات."

کاردینال خیمینیس به وردی سهیری روخساری کردم و گوتی: "ئومیدهوارم وهك ئهوت لی بیت -بهدیه-."

کاردینال قسه کانی تهواو کرد و بهرینگای خویدا روشت و بیرکردنه وه کانی له سهرمدا ده خولانه وه.

بى ئەوەى شىيخ عومەر ببينم، يان تەنانەت موسىلىمە ئەبدە يان موسىلىمە ئەبلە دەربكەون مانگيك رۆشىت، تا لە چاوەروانىكردن بىزار بووم. رفرژیکیان بینیم سهیری ده کردم، ئافرهتیک بوو ته مه نی له چله کاندا بوو، جلی کریستیانه ئیسپانییه کانی له به ربوو، هیچ شهیتیکی گوماناوی سهباره ت به ئه وان پیوه دیار نه بوو، به لام شتیکم بینی هیچ که سیک جگه له من نه بینی، ئه وه ئیسلام بوو، له ناخیدا ئه وه م ده بینی که که س نه بده بینی، وه ک من ئیسلامی ده شارده وه و خوی به کریستیان نیشان ده دا، بریسکه یه ک له چاویدا هه بوو، که چاوی هیچ موریسکییه که بریسکییه که نه ده کرد، هه ستیک جگه له موریسکییه که سی نه ده کرد.

خهندهیه کی کرد و به هینواشی لیم نزیك بووهوه و نانیکی پیدام. بهنهرمی لیم وهرگرت و سوپاسم کرد، وهك ئافرهتیك بوو خیریک بداته قهشهیهك که خزمه تی مالی خودا بكات.

نانه کهم له جله کانمدا شاردهوه و ماوه یه که به ناو کلیّسادا گه پام و پاش ماوه یه ک پاسته و خو پروشتمه ژووره کهم و لهوی نانه کهم کردهوه.

کاغهزیّکی بچووکی لهناودا بوو به زمانی ئهلخمیادو نووسرابوو، به مندالّی لهسهر دهستی باوکم فیّری بووبووم، نامه که ههندیّك ئایه تی قورئانی و فهرمووده ی پیغهمبه ری تیدا بوو، داوام

لیّکرابوو ئهم نامهیه بدهمه دهستی دوّن -مندخار- که یهکیّك بوو له موّریسکییهکان تا بیگهیهنیّته براکانی تر.

له کوتایی نامه که شدا نووسرابوو هه لگری ئه م نامه یه موسلیمه ئه بده یه و ماوه ماوه بو هینانی نامه کانی شیخ عومه ر دیته ئیره، هه روه ها له نامه که دا بوم نووسرابوو که پابه ندبم به وریایی ته واو و له لای پیاوانی دادگا هیچ هه ست و نه رمونیانییه ک به رامبه رموریسکییه کان ده رنه برم، به لکو ده بیت کاتیک باسیان ده که م زور توند و دلره ق بم.

تا شهمههی دواتر چاوه پیم کرد و پیش مهراسیمه کان دون - مندخار - ده رکهوت و بو یه کیک له کورسییه کان پیشکه وت وه ک ئاماده کارییه ک بوده ستپیکردنی مهراسیمه کان و به قهستی جانتایه کی له کورسییه کهی دواوه دانا تا که س له سهری دانه نیشیت منیش وا خوم ده رخست له ناو کورسییه کاندا ده گه پیم دانه نیشیت منیش وا خوم ده رخست له ناو کورسییه کاندا ده گه پیم تا گهیشتمه جانتا که و له ناکاو په په کانم له جله کانم ده رهینا و هاویشتمه ناو جانتا که و به خیرایی پوشستم، بی نهوه ی که س بمبینیت، ته نانه ت دون مند خاریش، ده بوایه که سایه تیی خوم له موریسکیه کانیش بشارمه و ه مشیگه رانیه که نهینیه که ناشکرا نه کات.

نامه کان له دوای ئه وه به دوای یه کتردا ده هاتن و ئافره ته که ی تریشیم بینی -موسلیمه ئه بله - که زوّر جیاوازی له گهلّ هاور یکه ی نه بوو.

نامه کان ئه و کاره ساتانه یان بو باس ده کردم که موریسکییه کان له ده رهوه پیوه ی ده نالینن له که مبوونی ژماره یان به شیوه یه کی زور، به هوی کوشتن و کریستیانکردنی زوره ملی که کریستیانه کان له دژیان ئه نجامیان ده دا.

موسلیمه ئهبله وه ک شیخ عومه رباسی کرد زانا بوو به بابه ته کانی فیقهی ئیسلامی و تیاندا کارامه بوو، ئه و زانستانه به لای منهوه کاریکی نه زانراو بوو، که پیشتر ورد و درشته کانیم نه ده زانی، بابه ته فیقهییه کانی میشکی سه رقال ده کردم و ده شدین بابه تی فیقهیم فیزبکات.

به نهرمونیانی سهیری کردم و گوتی:

"خۆت بەو بابەتانەوە سەرقال مەكە، چونكە ئىسلام لەوە ئاسنتر و سادەترە."

ســووربووم لهســهر داواکهم بۆیه بهلننی پندام ههندینک پهرهم بۆ دههننیت، که میشکم له زور شت ئاسووده دهکات.

به لأم گوتى: "زور خوّت ســـهرقال مه كه روّله، چونكه كاره كه لهوه ئاسانتره."

ماوهیه کی زور شهوق و ویستیکی زورم ههبوو تا بوم بهینیت، ناتوانم وهسفی د لخوشی ئه و روزه بکهم که په په کانی تیادا بو هینام، به حهزیکی زورهوه په په کانم لی وه رگرت و له گه ل یه کهم ههلدا به خیرایی روشتمه ژووره کهم.

به نهرمی په په کردهوه و به دهنگیکی توند دهستم به خویندنهوه ی کرد.

په په په کان بریتی بوون له نامه ی یه کیّك له شیخه کانی مهغریب بو موسولمانانی ئه نده لووس، پاش رووخانی غه پناته و بارته سب ککردنی کریستیانه کان له سبه ر موسولمانه کان و زورلیّکردنیان بو بوون به کریستیان، شیخه که ش په له ی کردبوو و نامه که ی ناردبوو

تا هەندىك بابەتى فىقهى ئىسلىمىيان بۆ روون بكاتەوە، كە يارمەتيان دەدات تا بى ئەوەى ژيانى خۆيان تووشى مەترسى بكەن شەعائىرە ئىسلامىدكان بەجىنبهىنن.

نامه که چهندین بابه تی فیقهی له خوّده گرت که میشکی سه دقال کردبووم و تووشی دله راوکیّی کردبووم، وه ک حوکمی

خواردنی گۆشـــتی بهراز و ئهنجامدانی نویژهکان له کهنیســه و خویندنهوهی ئینجیل.

نامهی شیخه مهغریبیه که بهجوری کی بوو ئازار و ناره حه تی له سهر حالی موسولمانانی ئهنده لووس هه لله گرت، تهنانه تاوی لیناین (غهریبه کان).

مانای وشه که ههستیکی وههابوو، خوی له دهماره کانی دل دهدا.

ئای به راستی ئیمه چهنده غهریبین، لیره که سمان نییه جگه له خودا، بیرم دینت روزیک شیخ عومه رباسی ئه وهی بو کردم که موسولمانه کانی تر هیچ شتیکمان لهباره وه نازانن، تهنانه تنازانن بوونمان ههیه.

گهر بشزانن، هیچ له دۆخهکه دهگۆرینت!

خۆ پېشتر ئېمهيان بينى رووخاين، هيچ كهسېك خۆى بزواند؟! ئايه ئهوان تاوانبارن لهوهى ئېستا پېيى گهيشتووين؟!

يان ئيمه تاوانبارين؟!

يان كريستييانهكان تاوانبارن؟!

یان دادگای پشکنین تاوانباره، چونکه ئهو جوولهکه و موسولمانه کان تهنانهت ههندین کومهلهی کریستیانیشی بهزاندبوو.

ئای ستهم چهند ناخوشه کاتیک بهناوی خوداوه ده کریت!

بهتێپهرپوونی کات ههموو مۆرىسىكىيهكانی غهرناتهم ناسى، چونکه له رێورهسمهكان دەمبىنىن ههر که تهواو دەبوون، بهخێرایی دەروٚشستنهوه ماڵهكانيان بوٚ ئهوهی نوێژهکانيان ئهنجام بدهن و دهگريان و داوای لێبوردن و لێخوٚشبوونيان له خودا دهکرد.

زیاتر له حهوت سال بهسه رمدا تیپه ری و هه ر لهسه ر ئه و حاله بووم، تا روزیک هات له هولی کلیسا کار دینال خیمینیس-م، بینی، له و روز هدا به توور هیه وه سه یری کردم و گوتی:

"بهدیه بو لهو ئاههنگانهدا ئاماده نابیت که سازیان دهکهین؟!"

وشهکانی تووشی شلهژانیان کردم، تهنانه تدا مهریکبوو له پهراسووه کانمهوه بیته دهرهوه، چونکه کوتا ئاههنگ که ئاماده ی بووم ئهوهیان بوو که خیزانه که میان تیدا سروتاند، دادگاکانی پشکنین سووتاندن و کوشتاره کانیان به (ئاههنگ)ناودهبرد، وه ک ئاههنگیک وایه که دهیکهن، ئهو ئاههنگانه دوای دهستبهسهر کردنی موریسکییه کان بهره و گوره پانیکی

گهوره راده کیشران به نامادهبوونی قهشه و راهیبه نیسپانییه کان بو سهر کردنی سهوتاندنی بیدینه کافره کان، ههروه ک ناویان دهبردین.

نهمزانی له وه لامی کاردینال -خیمینیس-دا چی بلیم، ههموو ئهوهی توانیم بیلیم ئهوهبوو، که کاتیکی گونجام بو ئامادهبوون نهدوزییهوه.

به گومانهوه سهیری کردم و گوتی: "ئایه هیشتا ههست به سوّز و نهرمونیانی دهکهیت بهرانبهریان؟!

به خیرایی ئهوهم ره تکردهوه و پیمگوت که له ههموو جیهاندا هیندهی ئهوان رقم له کهس نییه.

زهردهخهنهیه کی پیسی به روودا کردم و گوتی:

"باشــه بهدیه، خودا ئهمروزی وه دیاری پی به خشــیوی بو ئاماده بودنی یه کین که ناماده ی ناماده بودنی یه کین که ناماده کی ناماده کین به نامروز بو بینینی ده چیته گوره پانه گهوره که.

نازانم ئهو پیاوه له چی دروستکرابوو، گهر دلّی له بهرد بوایه ئهوا به دلّتهنگی و ئازاری ئهوهی بهسهر موّریسکییهکانیدا دههیّنیّت شهق دهبوو، به لام نموونهی ئهو شهیتانه نه دلّ و نه میّشکی نییه، به لکو شهیتان ده یجوولیّنیّت.

روخساری کاردینال توند و رهق بوو، ههردهم بهم شینوهیه بوو، ئهوهی سهیری دهکرد وای دهزانی دلرهقییه کهی لهسهر روخساری نیشتووه و بوته شوینهواریک بوی.

نازانم چۆن بەرگەى ئەو دىمەنە بگرم، پێشـــتر بە ھەر بيانوويەك بێت خۆم دەدزىيەوە، بەلام ئەورۆ بە ناچارى دەبێت بچم.

گۆرەپانەكە پى ببوو، ھەموان چاوەرىتى بىنىنى كافر و بىدىنەكانىان دەكرد، سىخ سال تىپەرىبوو و كەسىخى مۆرىسكىان نەدۆزىبووەوە تا وايانزانىبوو كە تەواو بوون، بۆيە ئەوان ئەمرىق بۆ دووبارە بىنىنيان لەم ئاھەنگانەدا لەوپەرى دلخۇشىدان.

قەدەر چەقۆى تۆقىنى لە دلم چەقاند!

لهو ساته دا، که دهنگم له ناو هاواری د لنخوشی ئه و به ربه ریانه دا ونبوو، وه ک شینت هاوارم ده کرد که وازی لی بهینن و له بری ئه و من ببه ن، -موسلیمه ئه بده - ئه ورو ده سووتینریت.

شویدنه واری ئه شکه نجه ی قیزه ونی پیوه دیار بوو، پیده چیت تووشی لیکو لینه و همر زانیاریه که له سهر لیکو لینه و مقریسکه نجه بووبیت بو زانینی همر زانیاریه که له سهر مقریسکییه کان، به لام هیچی پی نه گوتبوون، گهر وا بووایه ئیستا من و شیخ عومه ر له وی ده سووتینراین.

له و ساته دا زمانم دهستی به نزاکردن کرد "ئه ی پهروه رینی دلو قانم ناخو شیمان به سهردا هاتووه و هیچ په نا و پاریزه رینکمان نییه جگه له تو."

 له پیشم ونبوو کهسم نه دهبینی جگه له -موسلیمه ئهبده- و ئهوه ی نامق بوو ئه وهبوو که بینیم شایه توومانی ده گوت و جهللاده که فرینی ده دایه ناو ئاگره که، منیش به رگهم نه گرتوو له هوّش خوّم چووم، نه مزانی دووای ئه وه چی روویدا.

نازانم چهند کات تیپه ری، به لام لهناکاو هه سیتامه وه و بینیم له ژووره بچووکه که ی کلیسام و راهیبی کم له تهنیشته، پیگوتم پیکدادانیک له نیوان خه لکه که دا روویدا بووه هوی که وتن و له هوش چوونت، پاشان به په ژاره وه گوتی:

"بینینی ســوتاندنی ئهو کافرهت له کیس چوو، تهنانهت کاتیّك دهمردیش رهتی کردهوه له ئایینه کهی هه لْبگهریّتهوه، یان هیچ ددانپیدانانیّك بهرانبهر موریســکییهکان بکات، نازانم ئهو ئافرهته ئهو هیّزهی بهرگه گرتنه سامناکهی له کویّوه هیّناوه بهدیه؟"

ئهمهی گوت و ژوورهکهی بهجینهیشت، له رویشتنیدا نه فرهتی له ههموو موریسکییه کان کرد.

ههر که دهرگای ژوورهکهمی داخست له خهمی موسلیمه ئهبده راستهوخو کهوتمه ناو گریانیکی قوول، بیرم نایات پیش ئهو کاته بهم شیوهیه گریابم، له رووخساریدا رووخسار و یادگاری دایکمم دهبینی، کاتیک دهمبینی نامهکانی دههینا، ههستم دهکرد که خودا له بری دایکم ئهوی پیبهخشیوم، بویه وه دایکم خوشمدهویست، تاکه سهرهخو شیم ئهوهیه که له بههه شتدا بهیه ک ده گهن و باسی منی بو ده کات، تا خودا لهوهم خوش بیت که ئیستا تیدام.

ئاى ئەو ژيانە چەندە دڵڕەقە، كەمێكت پێ دەبەخشێت، بەلام زۆر زۆرت لىخ دەبات.

كاته كاتى ئاسوودەيى و دڭخۆشى هيچ بەھايە كيان نييە، كاتيك له تەنىشت كاته كانى دڭتەنگىيەوە بىت.

ژیان بهم شیوهیه چونی بویت وامان لی ده کات و بو کویی بویت دهمانبات، ئهوهنده ی له تواناماندا ههیه پیدا بروین تا ده گهینه کوتایی.

به لام ئومیدمان- ئیمهی موریسکی- پهیوه ندی به دوای کوتایییه وه ههیه.

شیخ عومهر چهند وشهیه کی پی گوتم له و ساته دا بیرم هاته وه به لام هه رگیز تنی نه گهیشتم.

سی روّ (دوای کوژرانی -موسلیمه ئهبده- نامهیه کم له شیخ عومهره وه له ریّی -موسلیمه ئهبله-وه بو هات، خهمباری به روونی له چاوهکانیدا دیار بوو، روخساری خوّی دابوو بهیه کدا و زورد هه لُگهرابوو، لهویه ری خهمباریدا بوو لهسه هاوری و

هاورینگای، کاتیک سمیری چاوهکانیم کرد درکم بهوه کرد که زوّر له دوای -موسلیمه ئهبده- ناژی، چونکه وهک یهک گیان وابوون له یهک لاشهدا، یهکیکیان روّشت و خهریکه ئهوهی تریش بهدوای بکهوینت. بهلّی، ئهوهش رویدا، چهند روّژیک تیپهری و موسلیمه ئهبله به نهخوّشی کهوت و قهدهر کهلّبهکانی خهم و پهژارهی له دلّیدا چهقاند، بوّیه لیّی نهگهرا تا گیانی سپارد.

پاش کوژرانی خیزانه کهم وامزانی دووچاری هیچ کاره ساتیك یان په ژاره یه کی لهم شیوه یه نابمه وه که له به جینهیشتنیان تووشی بووم، به لام له و کاته دا په ژاره هه موو گیانمی داگرت و ده ستی به سه رمدا گرت، تا وام زانی ته نیا بو په ژاره به دی هاتووم.

تمنانهت خمم و پهژاره کانم به شینوه یه کن، وه ک کانییه ک ده توانن خملکی همموو جیهان تووشی خمم و ناخوشی بکات.

بەشى سێھەم خەونێک

نامه کان راسته وخو له شیخ عومه رهوه پیمده گهیشتن که زور دهاته کلیساتا به نهینی یه کتر ببینین.

پینگوتم که دۆخهکه له دەرەوه سامناکه و ژمارهی مۆریسکییهکان به پهنجهی دهست دهژمیردرین.

سسهرنجم دا شسیخ عومه وازی له وریاییه زوره کهی ده هینا، کاتیکی زوری به سهر دهبرد له گهران بهدوای موریسکییه کان له همموو لایه کانی ئهنده لووسدا، ههموو خهمی ئهوه بوو بلیسه ی ئیسلام نه کوژیتهوه.

ههندینک گومانی لهسه پهیدابوو، له کلیساشدا پروپاگهنده ی زوری لهسه بلاوبووهوه، ئهوهم پی راگهیاند، به لام گوینی پی نهدا، منیش زانیم که کاتی ئهویش هاتووه، ههر وابوو دریژهشی نهکیشا.

چوار مانگی نهبرد تا دادگاکانی پشکنین مزگهوتی شیخ عومهریان دۆزییهوه و ههشت کهسی تیدا بوون نویژیان دهکرد، حوکمه که راستهوخو لهسهریان ئهنجامدرا، له کاتی نویژدا ههموو مزگهوته کهیان بهسهردا سووتاندن، کوتایییه کی کارهسات ئامیز بوو بو موریسکییه کان که کهسیان لی نهما جگه له من.

قهشــه -کامیلۆ-ش، چهندین رۆژ تێپهری بوو که خهم تاکه هاورێی تهنیاییم بوو، تا رۆژێك هات پهژاره گهیشـته لووتکهی لهو رۆژهدا زۆر دڵتهنگ بووم، وهك عادهتی خوٚم بهناو کڵێسـادا دهگهرام،

تا چاوم به کامیلو کهوت، له یه کینك له گوشه کانی کلیسا دانیشتبوو، قهشه یه کی تری له گه ل بوو دیار بوو مشتوم پیان

لهسه کاریکی ناو کلیسا بوو، چاوه پیم کرد تا کامیلو له قسه کانی ته واو بوو و ئه وینی به جینه پشت،

منیش بهرهوه کامیلا روزشتم و کورسییه کم هینا و لهبهرده می دانیشتم، بی ئهوه ی قسه بکهم سهیری رووخساریم ده کرد، ههستم کرد ههست بهوه ده کات که له ناخمدا رووده دات، ئهویش به سوزهوه سهیری کردم و گوتی:

"خەم مەخۆ -عەلى- چونكە ھەموو ئەوەى دەيچىڭ يىن قەدەرىكى ئىلاھىيە."

به خهمیّکی زورهوه سهیرم کرد و گوتم: "ئهی بوّچی خودا له قهدهرمان ناخوّشی دهنووسیّت؟!"

به زهردهخهنهیه کهوه گوتی: "قهدهری خودا تهنیا خیر و خوشسی دیننیت، به چی دهزانیت ئهوهی ئیستا ئیمه تییداین ناخوشسییه، رهنگه خیر بی و تو ههستی پی نه که یت."

تووشی شۆك بووم له قسهكانی بۆیه به توندی وهلامی قسهكانم دایهوه:

"چ خیریک وا ئیمه ههموو جورهکانی عهزاب دهبینین؟! چ خیریک به چاوی خوم کوتایی خیزانه کهم و خوشهویستترین کهسه کانمم بینی؟!"

نه مده زانی چیم ده گوت به لام هه رچیم له ناخدا بوو هه لمرشت و هه موویم به ناو چاویدا دا و، پاشان که و تمه ناو گریانیکی تونده وه.

کامیلو وهستا تا له قسه کانم بوومه و سهره پای ئه و توندی و په وهنیدی که قسه م پی له گه ل کامیلو دا ده کرد، به لام ئه و به سوزه وه سهیری کردم و گوتی:

"بهدیه ئایه هیشتا موسولمانیت؟"

ســـهرم له پرســياره کهی ســورما، به لام وه لامم دايهوه: "به لني و خوّشت ئهوه دهزانيت."

له روخسارم ورد بووهوه و گوتی: 'کهواته تۆ له خێردايت."

قسه کانی تووشی شو کیان کردم و سهیری روو خساریم ده کرد، ئهویش بهرده وام بوو:

"مردنی خیزانه که ت له سهر ئیسلام خیره و ههموو ئهوه ی له پیناو ئاینه که مان ده یچیژین خیره ئه ی عهلی."

كهميّك بيدهنگ بوو پاشان گوتى: "ژيان هيچ مانايهكى نييه گهر ههموو شتيّكت بهدهستهيّنا و ئايينهكهت لهدهستدا، ههموو شتيّك لهم ژيانهدا فانييه، تهنيا ئايينهكهت دهميّنيّتهوه."

"ئايين كليلى ژيانه، كاتێك باپيرانمان دەستيان پێوه گرت، هەموو شتێكيان هەبوو و كاتێك بهجێيانهێشت هەموو شتێكيان له دەستدا، ئێمه ڕێگاكەى ئەوان تەواو دەكەين ڕۅٚڵه، يان دەست به كليلەكه بگرين و شكوٚيهكى نوێ بنيات بنێين، يان بهجێبهێڵين و ونبين ههروهك ئەوانهى پێش ئێمه ونبوون."

دهبیّت باوه رمان بپاریزین و بروامان وابیّت که ئهوه ی خودا دایناوه دیّت و هیچ ریّگرییه کی لی نییه.

باوه پهننان به خودا ئهو رووناکییه یه له تاریکییه کانی ژیاندا رینوینیمان ده کات، بی ئهو ئیمانه رینگاکه مان لی تیکده چیت و ده که وینه ناو تاریکییه که که تهنیا خوا دوورییه که ی ده زانیت.

ههستم کرد قسه کانی خوّیان له دهماره کانی دلّم دهدا، منیش هیّور بوومه و گوتم:

"باســـی چ شــکۆیەك دەكەیت؟! ئیمه هەولدەدەین خومان رزگار بكەین و نەك بنیاتنانی شــکو، ئیمه به دریژایی چەند ســـهدەیه زەلیلی و چەوسانەوه دەچیژین، جا چون دەكریت روژیك شكومان بگەریتهوه.؟"

كهميّك بيّدهنگ بوو پاشان گوتى :

سهبارهت به زهمهن ئهوانه چهند ساتیکن و چهند ساتیکی تهمهنی گهلانن." به سهرسورمانیکی زورهوه سهیرم کرد و بهردهوام بوو:

-بهدیه- شکوی ئیسلام له دل و ویژداندا ههلدهقوولیّت، ئهمه شکوی روّحه له زهمانی سهرمهدی که کوّتایی نایهت، نهك شکوّی دهسه لاّت و فهرمان دوایییه کی فانی، شکوّی ئیّمه له یاریزگاریکردنمانه له ئایینه که مان روّله."

له و ساتانه دا له مهبه ستى شيخ عومه رگهيشتم لهوه ی که: -ئوميدمان.. بريتييه له دوای كۆتايى تهواوهتى واتا مردن-

رو شتمه ژووره کهم و لهسه رجی گاکه م پالکه و تم و هه و لمده دا وای به لام به هوی ده نگی یه کیک له قه شه کانه وه هه لسامه وه که داوای لی ده کردم بو نان خواردن برو مه ناندینه که، به له شیکی قورسه و و و شتمه ناندینه که، حه زی خواردن مهبوو، به لام رو شتم و خوم و انیشانده دا خواردن ده خوم و پاشان رو شتمه وه ژووره کهم و خه و تمه و عاده تم نه بوو بی خه ونی ناخوش بخه وم، هه میشه له خه و نه کانمدا ده نگی کوشتن و ئه شکنین که پیاو و نافره تیان هه لواسیوه و لیکو له ده کانی پشکنین که پیاو و نافره تیان هه لواسیوه و به زیندوویی جه سته کانیان ده برژینن، که چی له و شه وه دا دو خه که

نامو بوو، خهوم دهبینی که له بیابانیکی وشکدا ده پوشتم تا له گهل ئهوه شدا هه ستم به دلخو شییه کی زور ده کرد، ده پوشتم تا له کاه ناوه ندی بیاباندا گهیشتمه بالاخانه یه که لهبهرده میدا پیاویکی جل سپی راوه ستابوو رووخساری ده دره شایه وه، شیوه فریشته کانی ده دا، پیگوتم: "به خیربییت بو مالی خودا."

به خیرایی له خه و هه ستام، یه کسه ر شیخ عومه رم بیر که و ته و با سبی فه رزیکی بو ده کردم پییده گوترینت "حه جی گه و ره" له شاری پیغه مبه ری تازیزدایه. قسه کانی شیخ عومه رم بیر خوم ده هینایه وه که بوی باسده کرم شتیکی لییه ناوی که عبه یه، نه ویش مالی خودایه و موسلمانان له ده وری ده خوولینه وه و نویژ ده که ن تاواتی شیخ عومه ر نه وه بو و برواته نه وی و نه و فه رزه نه نجام بدات.

ئهو خهونه وهك مژدهيه كه له لايهن خوداوه كه من دهرو ومه ئهوي، به لام چون؟ له كاتيك به جينهيشتنى شارى غهرناتهم لي قهدهغهيه، جا چون هه موو ئهنده لووس به جينيده هينلم؟!

بهدریژایی چهندین هه فته هه موو ئه وه ی میشکمی سه رقالکردبوو ئه وه بور چون له غه رناته برو مه ده ره وه، به لام ده سلاته ئیسپانییه کان ریگری له هه موو که سیکی بنچینه موریسکی ده که ن له ئهنده لووس برواته ده ره وه، جا هه رکه سیک بیت.

چهندین روّژ تیّپهرین و ههولمده دا بهسه ر ههسته کانمدا زالبم و لهناو خوّمدا بیانشارمهوه، به لام له گهران به دوای ئه و وه لامانه ی سهرقالیان کردبووم سهرم لیّشیوا بوو، به لام له و جیهانه دلّر هقه دا وه لام کوا مانای ههیه ؟!

دامركاندن،

كوشتن،

توندوتيژي،

خوێڹ،

چهند دهستهواژهیه ک بوون لهسهره تای ژیانمهوه به دهستیانهوه دهنالینم و تا دهمرم بهوانهوه دهنالم.

پیویستم بهوه بوو زیاتر له گهل -کامیلوّ- بدویم، چونکه قسه کانی دهیانتوانی خهمی دلم لابهرن. ههلسام لیی بگهریم تا بینیم له باخچه که به تهنیا دانیشتووه و منیش بهرهو لای روّشتم گوتم:

"بۆ ھەموو ئەوەمان لەگەڵ دەكەن؟"

-کامیلوّ- له پرسیاره کانم سهری سورما و ئاوه ری به لای مندا دایه وه و به بیده نگییه وه سهیرم ده کرد، ئه ویش ئاماژه ی بو کردم

له کورسیه کهی تهنیشتی دابنیشم، منیش دانیشتم و فرمیسك له چاومدا قهتیس ببوون و پهژاره دلّی ده گوشیم،

"_ئەوە كىنە و دەمارگىرىيە رۆڭە."

بی ئهوهی سهیرم بکات وای گوت، منیش ئاوریّکم بهلایدا دایهوه و قسه کانی تهواو کرد و گوتی:

"کاتیک ئیسلام هاته ناو ئهندهلووس ههمووان له یه باوهش و به ئاشتییه کی تهواو ده ژیان و کهسیش لهبهر ئایینه که ی سته می لی نه کرا، کریستیانه کان به دریژایی ههشت سهده له کلیّسا و بیروباروه په کانیان پاریزراوبوون، که له سهده می فهرمان په وازهیّنان له ئیسلامدا بوو، له و سهرده مه دا هیچ کریستیانیه که بو وازهیّنان له ئایینه که ی زوری لی نه کراوه.

به لام دوای نهمانی فهرمان وه اییمان، دهمارگیری و کینه دلّی داگرتن و دهستی به سهر دهروونیاندا گرت، دهزانی بو عهلی؟"

-كاميلۆ- چاوەرينى وەلامى لى نەكردم بۆيە بەردەوام بوو:

"چونکه ئهوان وهك ئيمه ناتوانن ليبوورده بن روله، ئهوهش هوکاری کينهيانه که ناتوانن ئهو گيانه له ناخياندا بدوزنهوه. فهرمان وايی ئيمه فهرمان وايی ئوميد و ژيان بوو، بهلام فهرمان وايی ئهوان فهرمان وایی ترس و توقینه، ئهوان به

به دەنگیکی کزەوه پیمگوت: "بهراستى هەندیکیش له کریستیانه کان وهك ئیمه لئ دەكەن؟"

-کامیلۆ- به سهر لهقاندن وه لامی دایهوه و گوتی: "چهوساندنهوه جیاوازی نیوان ئایینه کان ناکات، ئهوان ههموو کهسینك ده چهوسیننهوه که پیچهوانهیان بیت و جیاوازی له گهل بیروباروه ری ئهوان بیت، تهنانه ت گهر کریستیانیش بیت ههروه که له گهل حمایکلا سرفیتوس- کرا.

به سهرسوور مانهوه پرسیارم کرد: "کێیه؟"

-کامیلۆ- هەناسەیه کی گهرمی هه لکیشا و دەستی به گیّرانهوه ی کرد، "ئهوه له سالّی (۱۵۵۳ ز) بوو، سرفیتۆس پزیشکی ئیسپانی و زانایه کی بیرمه ند بوو له دەسه لاتی خودا. دژایه تی زوریک له راکانی که نیسه کرد و بیری پالوپ-یی، پیروزی ره تکرده وه له پهرتووکه کانیدا سهلماندی که خودا یه که و عیسا (سهلامی خودای لهسهر بیّت) مروّقیّکه و به موعجیزه یه له له دایکبووه و خودا کردوویه تیه ییغه مبهر.

چیرو که که لهوپه پی خوشیدا بوو، بویه به ههموو ههستهوه ره کامیلوّ- رادیرابوو، ههروه هه گوتی "یاش ئهوه دهنگی سرفیتوس بلاوبووه و دهنگیکی گوتی" یاش ئهوه دهنگی سرفیتوس بلاوبووه و دهنگیکی گویلینگیراوی پهیدابوو، دادگای پشکنین به تومه تی بیدینی تاوانباریان کرد و بریاریاندا به سووتاندن بیکوژن.

سیرفیتوس هه لهات بو قییه نا، به لام له وی ده ستبه سه رکرا و بریاره که ی له سه جینه جینگرا، به لام خودا هه لینکی خودایی به سرفیتوس به خشی، چونکه له روزی ئه نجامدانی بریاره که دا سرفیتوس به ستوونینکی داره وه به سترایه و و په رتووکه کانیان له ناوه راستی به ست و ئاگریان تیبه ردا و لیان گه را بیسو و تینیت، تا ئاگره که به ته واوی خاموش بووه و کوتایی هات و کاره چاوه رواننه کراوه که له به رده م ئاماده بووان روویدا، سرفیتوس مرد

به لام ئاگره که جهستهی نهخوارد و نه خوّی و نه پهرتووکه کانیشی نهسووتاند.

کاتیّك گویّم له و قسانه بو و ههستم به سهرسورمان ده كرد! چونكه ئهمه به راستى موعجیزه یه كی خوداییه بهسه ر پیاویّكدا هاتووه كه رهتیكردووه ته وه ملكه چى چهند حهزیّكى چهوسیّنهرى خویّناوى بینت.

وێنەيەكى مايكلاٚ سرفيتۆس

چهندین روز تیپهرین تیدا له زوری بیرکردنهوه ماندوو ببووم، تا روزیک زوو خهوم لیکهوت، به لام بیروکهکانم له خهویشدا وازیان لی نههینام، تا ههستم کرد میشکم خهریکه سهرم بهجیدههیلیت و لیی ههلدیت.

وا ههستم ده کرد له دهریاییکی پر له شه پولی ترس و توقیندام، هیچ شیتیك رزگاری نه کردم جگه له چهند لیدانیکی خیرای دهرگای ژووره کهم، منیش به توقینه وه هه لسام و به خیرایی دهرگای ژووره کهم کرده وه.

ئهوهی له بهر دهرگاکه بوو یه کیک له قه شه کان بوو و پی ده چوو که کاریک رووی دابیت، چوونکه روخساری کابرا زهرد هه لگه رابوو و به رهقی سه یری رووخساری کردم و به خیرایی ده یگوت:

"قەشە كامىلۇ ھەر ئىستا تۆي دەوىت."

كهميّك بيدهنگ بوو پاشان كه به ئهستهم تفي قووت دهدا گوتي:

"له سهرهمهر گدانه."

به خیرایی به سه پلیکانه که دا بازمدا، تا گهیشتمه ژووری کامیلل .

جگه لهخوی هیچ کهسینکی لی نهبوو، کامیلوش ئاماژهی به قهشه که کرد تا بروات و به تهنیا جینمان بهیلینت.

روخساری کامیلز بیرهنگ ببوو و وه و روخساری مردووه کان زهرد هه لگهرابوو، به لام سهره رای هه موو ئه وانه روانینیکی ئاسووده پیم دیت که له چاویدا دیار بوو.

ئاماژهی بۆ كردم كه له تەنىشتى لەسەر جێگاكەى دابنىشم، له تەنىشتى دانىشتم و بەنەرمى دەستى گرتم و به دەنگێكى لاواز گوتى :

"ئێستا دەڕۆم عەلى، دەڕۆمە لاى مۆرىسىكىيەكانى تر."

فرمینسکه کان له چاوم ده هاتن و په ژاره دلّی ده گوشیم، کامیلوّ کوّتا شت بوو بوّم مابوو.

نازانم بۆ لە قەدەرم نووسراوە بەجيھيشتنى خۆشەويستانم ببينم.

کامیلو چاوه کانی داخست و پاشان به هیّواشی کردییهوه و سهیری ده کردم و گوتی:

"خهمبار مهبه روّله، چونكه لهوئ پيت دهگهمهوه إن شاءالله."

به سهرسور مانهوه ليم پرسي:

"له كويخ؟!"

به دەنگىكى كز وەلامى دامەوه:

"لاي كەعبە رۆلە."

بهوهی بیستم تووشی شول بووم، چونکه کامیلو چون به خهونه کهمی زانی؟!

وەك بلّێى بيرۆكەكانمى دەخوێندەوە.

بهردهوام بوو: "خهويّکي وهك توّم بينيوه -عملي-"

کاتیک سهیری کوتا شتم ده کرد که بونم مابووهوه فرمیسک له چاوه کانم بارین، چونکه ئهوهتا له بهردهمم وا له تاریکییه به جیم ده هیلینت ته نها خوا دوورییه که ی ده زانیت.

"باوه په پهیامی خودا بکه روّله، دهست به ئاینه که ته وه بگره، چونکه خوا لیره رزگارت ده کات، -عهلی- نزات بو ده کهم و داوا له هه موو موریسکییه کان ده کهم نزات بو بکه ن."

ئهمهی گوت و گیانی گهرایهوه لای پهروهریننی میهرهبان، کوتا هاوریم له نارهحه تییه کاندا به جینی هیشتم، ههموو گلهییه کانی بردهوه لای خودا.

بەشى چوارھەم كۆتايى

ئه و شهوه خهوز ران هاوریم بوو، وه ک مندالیّنکی بچووک که ده ترسیّت دهستی دایکی به بدات و ریّگای لی ههله ببیّت خوّی پیّوه گرتبووم، کهشهکه گهرم و خنکیّنه ربوو، شیری ههواکه دهیتوانی له یه ک ساتدا مروّق بخنکیّنیّت.

نازانم له و کاته دا بۆ دەروونم پنى گوتم که برۆمه ھۆلى كليساكه.

به له شگرانییه وه له پلیکانه کان ده پوشتمه خواره وه، تا گهیشتمه ناوه ندی هو له که و له وی ده کرده و و ایومندی هو له که و له وی ده کرده و و خوم به تاریکی شهو دا پوشیبوو، که مومه کان نهیانتوانیبوو پرووناکی بکه نه وه.

ئه و تاریکییه وه ک ئه و تاریکیه بوو که بالی به سه م غه پناته دا کیشاوه، به لام ئه وه ی لیکیان جیا ده کاته وه ئه وه یه که تاریکی شه و له گه ل ده رکه و تنی خوردا ده پوات، به لام پیناچیت تاریکیی غه پناته هه رگیز کوتایی بیت و بروات.

له دوورهوه له تهنیشت دهرگای ژیرزهمین ترووسکاییه کی رووناکیم بینی، منیش بو لای روشتم، به لام کهسم نهبینی تهنیا بینیم دهرگای ژیرزهمینه که کرابووهوه.

به ترسهوه سهیری پشت ده رگاکهم کرد، چونکه هه رگیز نه ته ترسهاتو و مه و شهر گیز نه الله الله ته نه و شهرینه ترساناکه، ته نیا دوو جار نه بینت، که هه ندیک کاغه زیان ده گواسته وه خواره و له و روز ه دا قه شهیک داوای لی کردم له هه لگرتنی کاغه زه کاندا یارمه تی کرینکاره کان بده م.

ئهو رۆژه گويم لييان بوو دهيانچرپاند که ئهو کاغهزانه دانپيداناني مۆريسکييهکاني تيدايه و کاغهزی ليکولينهوهن.

پاشان زانیم که ههموو داتاکانی دادگای پشکنین له کتیبخانهیه کی ژیرزهمین دادهنریت.

سهیری دهورووبهرم کرد به لأم جگه له خوّم که سم نه بینی، منیش توزیّك خوّم ئازا کرد و به پلیکانه کانی ژیرزهمینه که دا دابه زیم، شــویّنه که له خواره وه رووناك بوو، وه ك بلیّی هه زار خوّر به سه ریه که وه هه لهاتبن، پیده چوو یه کیّك چراكانی داگیرساند بیّد.

له دوورهوه دهرگای کتیبخانه کهم بینی، ئهو شروینهی تهنیا بیرلیکردنه وه ی تووشی شله ژانت ده کا.

له سیستهمی دادگادا وابوو که سی قوفل بهسهر دهرگاکهوه همینت، کلیلهکانیان سی گهورهترین لینکوّلهری دادگا ههلیبگرن، به هیچ جوّرینکیش تهنیا به ئامادهبوونی ئهوان نهبینت نهده کرایهوه.

به لأم من شتیکم بینی که وای کرد له شویننی خوّم نهجوولیّم و تووشی سهرسورمان ببم، چونکه دهرگای کتیّبخانه که کرابووهوه.

کهواته لینکولهرهکان لهبهر کارینک لیرهن، دهبوو زور وریا بم، چونکه تهنیا ئامادهبوونم لیرهدا بهس بوو بو کردنهوهی دهرگای دوزهخ به روومدا.

به دهنگیّکی کز بانگم کرد بزانم کهسی لیّیه، به لام هیچ وه لامیّکم وهرنه گرت.

به هیّواشی روّشتمه ژوورهوه و داوام له خودا دهکرد کهس به بوونم لیّرهدا نهزانیّت.

شــوێنهکه زور فراوان بوو، بریتی بوو له چهند رهفهیهکی گهوره که ئهو یهرتووکانهی لهسهر دانرابوون که داتاکانیان تیدا بوو.

له دوورهوه له پهرتووکهکانم ده پوانی، هه موو به سین که میژووی خوی له سهر نووسرابوو، که بو لیکو له ران ئاسان بوو هه کاتیک ویستیان بگه پینه وه سه ری.

له ناو کتیبخانه که دا ده رگایه کی بچووك سه رنجی راکیشام که نیمچه کراوه بوو، وه ک بلینی به ره و شوینیکی تر ده روات. به وریایییه وه لی نزیك بوومه وه و سهیریکم کرد، به لام خوین له ده ماره کانمدا ره ق بوو.

دهرگاکه دهرو قسته ژیرزهمینیکی قوولی ژیر زهوی، لهو ساته دا ته نیا ئه و شویننه م بیرکه و ته و که لیکولینه و هی تیدا له گهل من و خیزانه که م کرا.

ئیره ئه و شویننه که موریسکییه کانی تیدا ئه شکه نجه دهدریت و گیانیان دهرده هینرینت، ئیره زیندانی دادگایه, به لام له و کاته دا ته واو له موریسکییه کان خالی بوو.

تهنیا کاردینال خیمینیس و دوو لیکولهری تری لی بوو، دیار بوو مشتومریان لهسهر بابهتیکی گرنگ دهکرد.

له و ساته دا بیرو که یه کی سامناك به میشکمدا هات، باشه چییه سه رقالیه که یان بقو زمه و و سهیریکی په په کانی لیکولینه و بکهم.

بیرو که که له و په پی شینتیدا بوو، به لام کی ئیستا ده مبینیت، ته نانه ت ئه وانه که له خواره وه نگه ریه کینکیان به سه ر بکه وینت، ئه وا گویم له ده نگی هه نگاوه کانی له سه ر پلیکانه کان ده بینت، له و کاته دا به خیرایی شوینه که به جیده هینلم.

نهمهیّشت کاته که به خوّرایی بروات، بوّیه به خیّرایی ئه و پهرتووکهم دهرهیّنا که لیّکوّلینه وه ی ئه و ساله ی تیدا بوو که خیّرانه که می تیدا کوژران.

پهرتووکهکهم به خیرایی کردهوه، لهبهر ترس و توقین ئارهقه به جهستهمدا دههاته خوارهوه.

په که و ناوی مو ریسکییه کانم ده خوینده وه که له و ساله دا کو ژران تا چاوم که و ته سه رئه و ناوه ی مه به ستم بو و -خیزانی به دیه-.

جهستهم دهلهرزی و ههستم دهکرد دهستهکانم ناتوانن پهرتووکهکه بگرن، ههستم دهکرد که بهرهو ساتیکی سامناك دهروزم.

له سهرهتادا داتاکان باسی بره پارهی خیزانه که می تیدا بوو و وه ک شو کیک بوو بوم، ئهوه ی خهبه ری لی دابووین روسایو - یی، دراوسیمان بوو.

ههواله که سامناك و بهئازار بوو، چونکه نزیکترین هاورینی دایکم بوو، -روسایو - له ههواله که دری خیزانه کهم گوتبووی که بانگهیشتی کردبووین بو نانی ئیواره و گوشتی بهراز و شهرابی لهسسه میزه که دانابوو، به لام هیچ کهسسیک له ئیمه نزیکی نهبوونه وه ده که به که دانابوو، به دانابو و ده دانابو داناب

چاودیری خیزانه که مان کردوه، تا گومانه کانی دووپاتبوونه و هه والی به دادگای پشکنین دا، بو ئه وه ی به شیره یه کی نائاسیایی گرنگی به رهوشه که بده ن تا ئه وانیش له موسول مانبوونمان دلنیا بوونه وه و ، ئه وه ی روویدا، روویدا.

ترس و تۆقىن لە دادگا گەيشىتبووە ئەوپەرى، چونكە كاتىك دراوسى ھەوال لە درواسىيەكەى دەدات و وەك نىرىك بۆ مردن دايدەنىت، ئەوا خودى شەيتان لە سامناكى دىمەنەكە دەلەرزىت.

داتاکان ئهوهیان باس کردبوو، که خیزانه که تهنانه ته له گه ل ئه و ئه شکه نجه قیزهونه شی تووشی بوون، پهتی کردهوه هیچ زانیارییه ك دهرباره ی موریسکییه کانی تر ئاشیکرا بکات، چونکه لهسیه میزی دار به سیتیاننه وه و قاچیان به پونی به راز چهور کردن و ئاگریان له ژیر قاچیان دانا بو ئهوه ی عهزابیان زیاتر بیت، به لام سهره پای ئهوه هیچ وشهیه که زاریان نه هاته دهره وه، تهنیا چهند و شدیه کی عهره بی نه بیت که لیکو له دره وه که تایدا باوکم نهده گهیشتن ئه وانیش وه ک خوی نووسیبوونیانه وه که تیایدا باوکم و ئه وان گوتبوویان: -پهروه رینه تو پهناگه ی منیت-.

خیزانه کهم پهنایان برده بهر پهروهریننی ئاسمان و زهوی که ههرگیز بهنده کانی بیهیوا ناکات. پهره کانی تر جو ره کانی ئه شکه نجه یان تیدا بوو که خیزانه که م تووشی هاتبوون، بویه نه متوانی خویندنه وه که ته واو بکه م و به رگه ی فرمیسکه کانم نه گرت و له چاوم دابارین.

پهرتووکه کهم گهراندهوه شوینی خوی و بهخیرایی له کتیبخانه که دهرچووم و رو شستمهوه ژووره کهم، تا بهیانی گریان بهری نهدام، تهنیا ئهوهم دووباره ده کردهوه: "پهروهرینه تو پهناگهی منیت."

به نزاکردن له خودا دهپارامهوه دهرگایهکم لی بکاتهوه لهو دو خهی ئیستا تیدام و رهحمی خویم بهسهردا ببارینیت.

روزان به هیواشی و دلتهنگی دهروشتن، له ههموو روزیکدا ئازار و ناره حهتییه کانم زیاد دهبوون، تا ئومیدی مردنم دهخواست. روزیکیان راهیبیک بانگی کردم و داوای لی کردم برومه لای کاردینال خیمینیس له نووسینگه که ی چونکه له کاریکی گرنگدا پیویستی پیمه.

لهو داوایه ترسام، دهبیّت ئهو کاره گرنگه چی بیّت که منی دهویّت؟!

چهند خووله کیکم پی نه چوو و له نووسینگه ی کاردینا ل خیمینیس بووم، له نووسینگه که ی خوّی دانیشتبوو و ههندیک پهره ی له بهرده م بوون و دهیخویندنه وه، سهری به رز کرده و به بیده نگییه کی دریش سهیری کردم و پاشان ئاماژه ی بو کردم که دابنیشم و به ده نگیکی قووله وه گوتی:

"خۆسيه، خودا بۆ ئەنجامدانى ئەركىك تۆى ھەڭبۋاردووه."

گوینم له وته به بوو، خهریک بوو دلم له پهراسووه کانم دهربینت، چونکه دهبینت ئهم نیردراوه ی شهیتان چ ئهرکینکی له من بوینت؟!! ههموو ئهوه ی توانیم بیلیم ئهوهبوو که: "من ههمیشه له خزمه تی خودا دام."

به متمانهیه کی زورهوه سهیری کردم و گوتی: "چاوه ریخی ئهوهم له تو ده کرد، چونکه خاکه نوییه که پیویستی به مژدههین ههیه، ئهو ژمارانه ی لهوی ههن به شی بتپهرسته کان ناکهن، بویه دهبیت ژماره ی مژده هینه کانی ئهوی زیاد بکهین."

منیش به سهرسورمانهوه گوتم: "من چ پهیوهندیه کم بهوهوه ههیه؟"

بهخيرايي وهلامي دامهوه: "تق دهروقيته ئهوي."

ههوالله که وهك برووسكه يهك بوو لهسهرم، منيش تهواو بيدهنگ بووم و نهمدهزاني چي بليم.

کاردیناڵ خیمینیس بیرکردنهوهکهمی بری و گوتی:

دهبیت بو روشتن ناماده بیت، نهو که شتییه ی ده تباته نهوی به م زووانه ده روات، هه موو پیداویستییه کانت ناماده بکه و ناماژه ی بو کردم بروم، به لام هیچ رینگه چارهیه ک له نهرکه که دا نییه، چونکه گهر حه زم لی بیت و لینی نهبیت ده بیت بروم.

"ئيلاهي كارهكهم به تۆ دەسىپېرم، من وەك بەرخىكى نىپو رەوه گورگىنكم."

كاتيك ژوورى ئەو شەيتانەم بەجيدەھيشت ئەوەم بە نهيننى گوت.

روزشتمه ژوورهکهم و دهستم به ئامادهکردنی جانتاکانم کرد و ههموو پهره ئهلخمیادولییهکانم کو کردنهوه و به چهند پاچه قوماشیک لوولم دان و به ناوه راستی پشتی خودمهوه بهستن، تا هیچ کهسیک نهیانبینیت.

دوای ئهوه ی له ئاماده کردنی جانتاکانم تهواو بووم، چوومه ناو کلیّساکه و بهناویدا ده گهرام و بیرم لی ده کردنه وه، چونکه پی ده چیّت ئهوه کوّتا دیدارم بیّت له گهلیدا. له کاتی خوولانه وه بهناویدا وه کلیّسایه ک نهمبینی، به لکو وه که مزگهوتی گهوره ی غهرناته ده مبینی، چونکه لهو شویّنه دا چهندین زانا و شیخی موسولمان وتاریان داوه و مروّقیان فیری ئیسلم و داد پهروه ری کردووه، تا زهمهنیان به سهردا هه لگهراوه و پاش ئهوه ی سهرکهوتن

شکستیان هیّنا، دوای شکو مهندی زهلیل بوون. جا چهنده جیاوازی نیّوان فهرمانرهوایی ئیّمه و ئهوان ههیه.

نهمزانی، چهند کاتم بهسهددا تیپهری که لهم دوخهدا بووم، تاریکی باللی کیشابوو منیش روزشتمهوه ژوورهکهم، بهیانی کاتی روزشتنمان بوو بویه شهوهکهم ههموو به گریان و پارانهوه بهسهر برد که خوا لهوه رزگارم بکات که تییدام و له دهستی نهوانه دهرمبهینیت.

بۆ بەيانىيەكەى سىمربازەكان ھاتن و لە چەند گالىسىكەيەك ئۆمەيان برد كە ئەسىپ رايان دەكۆشا تا دەگەينە ئەو كەشىتيەى دەمانگوازىتەوە خاكە نويىدكە.

سواری یه کیّك له گالیسکه کان بووم که تهنها منی تیدا بوو.

دەمیک بوو شــهقامه کانی غه رناته م نهبینی بوو، بونی خوله کهیم نه کردبوو، یاده وه ریه کان به میشکمدا ده هاتن، چونکه ئیره شـوینی یاری کیژوله و هاروهاجی مندالان بوو، لیره دا له گهل دایك و باوکم چهند پیاسه م کردووه، ئایا ئیستا له غه رناته ده روقم ؟! ئایا خاکه که م به جیده هیلم! خاکی باب و باپیرانم؟!

سلاوى پەروەرىنت لەسەر بىت غەرناتە!

سلاوى پەروەرىنت لەسەر بىت ئەندەلووس!

خوّم پینه گیرا و کهوتمه ناو گریانیکی گهرم و دهنگی گریان و هاوارم بهرز بووهوه، گهر دهنگی ئهسپه کان و تایهی گالیسکه کان نهبوایه، ئهوا ئهوانهی ناو شهقامه که گوییان له گریان و هاوارم دهبوو.

مژهده که بریتی بوو له چوون بق مه ککه نهوه ک خاکی نوی، به لام هه موو شتیک به قده دری خودای ئاسمان و زهوییه، کوتا و ته کانی شیخ عومه رکه پیی گوتم بریتی بوو له:

"خوا ونت ناكات روّله، تو ئەستەمىت بىنىوه و ئەو ناخۇشىيانەى تۆ چەشــــتووتە، كەس نەيچەشـــتووه. بۆيە رۆژێك دێت تێيدا ئاسوودە دەبىت، بۆيە ھەرگىز نارەحەت مەبە."

بهدریژایی ژیانم ههرگیز ههستم به دلهٔ پاوکی نه کردووه، چونکه دلهٔ پاوکی بو مروقی ئاسووده دین، تا ماوه یه کی کورتی ژیانی لی تیکبدات و به خیرایی به جینی ده هیللینت، به لام من به دریژایی ژیانم ههست به ترس و توقین ده کهم، ههست به به دبه ختی ده کهم، ههستم به ئالوگورییه کانی زهمه ن و د په نده یی ده کرد.

ئهی زهمهن تق چهنده در هندهیت! ئهو چهققیهی پنی سهردهبریت وهك به فر سارده، وهك زستانیکی باراناوی بی رهنگه، وهك درهختی سهباری بیابان وشکه.

کهمیّك پیش خورئاوابوون که شتییه که به پیکه و و شه پوله کانی دهریای بری، دهورووبه ری بیست و سی قه شه و راهیب بووین، جگه له سه درباز و که شتیوانه کان، ده ریا به ته واوی هیمن و له و په ری ئارامیدا بوو.

"پيده چينت گهشــــتيکی هيمن و خوش بينت، چونکه به لنيايييه وه خودا له گه لمانه."

کاتیک لهسهر پشتی که شتی بووین و سهیری خورئاوابوونمان دهکرد راهیبیکی تلیتله ئهوهی پیگوتم.

له ناخی خوّمدا گوتم: "کاتیّک ئیّمه دهچین بوّ چهوساندنهوهی خهلّکی و ئهشکهنجهدانیان و بهزوّرهملی کردنیان به کریستیان خودا چوّن له گهلمان دهبیّت؟!"

کاتی نانی ئیواره هات و ههموو ئهوانهی سهر کهشتی کوبوونهوه تا خواردن بخون، راهیبیک له تهنیشتم دانیشت که پیشتر روزشتبووه ئهوی، بهشانازییهوه پیی گوتین که توانی سی بتپهرست بباته کلیسا، پاش سووتاندنی سی کهسیان، بویه ئهندامانی هوزه که پهلهیان کرد بو هاتنه ناو ئایینی مهسیحی.

ئايا پهروهرين رازي دهبيت کهسينك به زورهملي بيته ناو ئايينهوه!

لهو ساته دا و پاش بیستنی قسه ی نهم راهیبه، بیریک به نهندیشه مدا هات: "باشه چی دهبوو گهر موسولمانان پاش فه تحکردنی نهنده لووس ئیسلامیان به سه نیسپانییه کاندا بسه پاندایه و به زوره ملی بیانکردنایه به موسولمان و زوریان لی بکردنایه تهنیا به عهره بی قسه بکه ن؟!

گەر ئەمە روويدابا، ئێســـتا ئەندەلووس دەگەيشـــتە ئەو دۆخەى ئێستا يێيگەيشتووين؟!

پاش نان خواردن و لهدوای روزژیکی ماندووکهر ههمووان چوون بخهون، به لام من روزشتمه سهر پشتی که شتیه که و بیرم له ئهستیره گهشاوه و بریسکه داره کان ده کرده وه، لهبهر ئهوه ی چهندین ساله بهم شیوه یه ته نیا له گهل خوم نهبووم، ههستم به ئاسووده ییه که ده کرد نه مده زانی سهر چاوه که ی چیه.

دەریا كەمینك دەسستى بە ھەلچوون كرد بە پیچەوانەى بەیانى، بەلام —سەرەراى توندى و رەقى شەپۆلەكانى- لەو دلانە نەرمتر و بەسۆزترە كە لە غەرناتە بەجیم هیشتن.

له ناکاوکهشتییه که به توندی لهرییهوه، تا وامزانی تهخته کانی له جینی خوّیان لیدهبنهوه، لهو کاته دا وه ک ریشیک که هه وا یاری پی ده کات له سه ر پشتی که شتییه که ئه ملا و ئه ملام ده کرد، کاره که زوّر خیّرا بوو، چونکه ئه و ده ریایه ی ئارام بوو، گوّرا بو دیّویکی درنده، که هه موو شتیکی به رده می له ناو ده برد. ویستم خوّم به شتیکه وه بگرم یارمه تیم بدات نه که وم، به لام ده ریاکه به شیّوه یه کی سامناکتر هه لیّچوو، ته نانه ته هه ندیک ته خته ی که شتیه که م بینی له جیّگای خوّیان لیّدهبوونه وه، له ناکاو ها وسه نگی خوّم له ده ستدا و که و تمه ناو ئاوه سارده که وه.

کهوتنیّکی توند و سامناك بوو لهگهڵ ساردییه زورهکهی ئاوهکه تیّکهڵ بوو، وا ههستم کرد گیانم له جهستهم دهردیّت، ههوڵم دهدا

بهسه رئاوه که بکه وم تا هه ناسه بده م، له و په ری قور سیدا بوو، به لام له کوتاییدا توانیم سه رئاو بکه وم، که شتیه که زور لیم دوور که وتبووه و و با و شه پوله کان به توندی رایانده کیشا و توله کی لیده کردنه وه، تا که شتیه که توانای به رگری نه ما بویه به وانه ی ناوییه وه وه رگه رایه ناو ئاوه سارده که وه.

دیمهنه که زور ترسناك و سامناك بوو، به لام توزقالینکیش به رانبه ریان ههستم به سوز و میهرهبانی نه کرد.

دەریا زور هەلچوو بوو، کەشەکەش تاریك بوو، ئاوەکەش زور سارد بوو. بهلام هەستم به ئاسوودەییهك دەکرد هەرگیز هەستم پی نەکردبوو. هەستم دەکرد ئیستا ئازادم گەر ئازادییهکە له قولایی دەریاکانیشدا بیت، چونکه درندهیی دەریا هەر چەند بیت، ناگاته درندهیی ئەو خوینرپیژانهی خویان ملکهچی شەیتان کردووه، بویه میهرهبانی لهبیر بردوونهتهوه.

وهك بلّيت لمناكاو همستم كرد جلى راهيبهكانم لمبهردايه، بوّيه به خيرايى دامكهندن و فريّم دانه ناو ئاوهكهوه، لهو كاتهدا همستم كرد همموو خهمهكانم نهماون و، گهرامهوه ئهو كاتهى كه لهسهر فيترهتى ئيسلام لهدايك بووم.

لهناکاو، شه پۆلهکان تهخته یه کیان فریدایه بهرده مم که پاشماوه ی که شتییه که بوو، منیش به خیرایی خوّم پیدا هه لواسی و سهرم

بهرهو ئاسمان بهرزکردهوه و سوپاسگوزاریم کرد بهرانبهر ئهوهی ئیستا تیدام.

له خودا دهپارامهوه و نزام ده کرد تا بمخاته نیّو به خشندهیی خویهوه.

پهروهرینم بهدریژایی ژیانم به پهنهانی لیّت دهپاریمهوه، بهلام ئیّستا به ئاشکرا لیّت دهپاریمهوه، دهنگم بهرزدهکردهوه و نزام دهکرد و دهپارامهوه و، دلخوش بووم که دهمگوت: "خودایه،

پهروهریّنم، بی ئهوه ی له کهس بترسیم، پارانهوه کانم به فرمیّسکه کانم تیّکه ل بوون ئاوی دهریاکه، وه ک بلیّیت خهمی سالانی رابردووم له جهستهم دهشواتهوه.

ئه و په پانه ی له ناوه پاستی پشتمدا لوولم دابوون زور توند بوون، به لام سهره پای ئه وه شخوم له به رده م که عبه بینی و خیزانه که م له ته نیشت ئه وی بینی و ئاماژه یان پی ده کردم که به ره و لایان بروم و له نزیك ئه وانه وه شیخ عومه ر نویژی ده کرد و له سوجده دا بوو، هم روه ک له نویژ دا کوشتیان و له ویدا موسلیمه ئه بده و موسلیمه ئه بله م بینی، به یه که وه قسه یان ده کرد.

-کامیلۆ- به زەردەخەنەوە راوەسىتابوو و ئاماۋەى بۆ دەكردم، ھەموو مۆرىسكىيەكانم بىنى لە دەورى كەعبە بوون، ئاماۋەم بۆ ده کردن، هه موویانم ده ناسی و روو خساریانم له به رکر دبوو، به ره و روویان ده رو شتم و فرمیسك له چاوه کانم ده بارین، به لام له ناکاو هه ستم به ده ستیك کرد، به نه رمی له روو خساری ده دام و گویم له ده نگیك بوو ده یگوت:

"سوپاس بۆ خودا كه سەلامەتىت."

چاوهکانم به قورسی کردهوه، خوّر زوّر دهدرهوشیایهوه بوّیه بوّ ماوهیه نه نهمتوانی هیچ ببینم، تا چاوهکانم توانیان ببینن. له دهوروبهری خوّم دهروانی، لهسهر پشتی کهشتییه بووم پیّدهچوو بازرگان بن.

يه كێكيان پێي گوتم:

"سوپاس بۆ خودا لەسەر سەلامەتىت، تۆ لە ھاتوويت؟"

بۆ ماوەيەك شــتەكانم لى تىكەل بوون و ســەرم دەســوورا، تا وام زانى دووبارە لە ھۆش خۆم دەچمەوه، چونكە پياوەكە بە عەرەبى قسەى لەگەل دەكردم. خودايە ئەوانە عەرەبن!

له زوری شوّك و خوّشی زمانم نهیتوانی هیچ شتیّك دهرببریّت، بویه پیاوه که بهردهوام بوو و گوتی:

"به ئێرهدا تێپهڕين و بينيمانى خۆت به تهختێكدا ههڵواســــيبوو، بۆيه له خنكان ڕزگارمان كردى، هيچ كهســـێكى ترت لهگهڵه لێى بگهڕێين؟"

به سووپاسهوه سهیری پیاوهکهم کرد و به "نهخیر" وهلامم دایهوه، پاشان داوای پهرداخیک ئاوم کرد، یهکیکیان بوّی هینام. بوّیه لیّم خواردهوه تا تینویّتیم شکا، ههموو ئهوانهی سهر کهشتییهکه له دهوورم کوّبووبوونهوه و پرسیاریان زوّر بوو و گومان و دوودلّییان لیّم پهیدا بوو، چونکه شیّوهم و زمانه عهرهبییه لاوازهکهم، ئاماژه بهوه ناکات موسولّمان و عهرهبم، ئاخر ئهوان له میّژه وادهزانن موسولّمانانی ئهندهلووس لهناوچوون.

بیرو که و ههسته کانم کو ده کردنه وه و به هینواشی هه موو شتیکم بو باسکردن, له سهره تا نه و ساته ی تیایدا بووم. قسه کان کاتیک له زمانم ده رده چوون، دلّم ئاسووده ده بوو و ناره حه تیم له سهر نه ده ما، تا له چیرو که که م ته واو بووم، بویه هه موو ئه وانه ی سه رکه شتییه که ده ستیان به گریان کرد، له تا و خه مبارییان بو ئه نده لووس و موسول مانه کانی نیوی.

له سهرو کی که شتییه که وه زانیم ئه وانه بازرگانی میسرین و بهره و میسر ده رون و له ویوه که شتییه ك ده مبات بو مه ککه.

پیاوه کان جلی نویّیان بو هیّنام، منیش راسته وخو له به رم کردن، له ناکاو ئه و په رانه م بیرکه و تنه وه که له خوّم به سیبون، بوّیه به خیّرایی پیّچه کهم کرده وه تا سهیریان بکه م. سوپاس بو خودا وه ک ئه وه ی هیچیان لی به سهرنه هاتبیّت وابوون.

دلخوشییه کهم وهسف نهده کرا. له گهل کو مهلیّك له و که شتیوانانه نویژی جهماعه تم ده کرد، بیرم نایاته وه به ئاسووده یییه وه نویژم کردبیّت، له وه ته ی نو سالان بووم و له مزگه و تی شیخ عومه ر بووم، به لام ئیستا ده روقمه مالی خودا و له وی به ئارامی و ئاسووده یییه وه نویژ ده کهم و داوا له خودا ده کهم له و غهریبانه خوش بیت که وه ک پشکوی ئاگریک ده ستیان به ئاینه که یانه وه گرتووه، داوا له خودا ده کهم له به هه شسته که یا به یه که وه کومانبکاته وه.

ئه و دڵڕ ه قانه شـــى که له دواى خوّم به جيّم هيّشــتوون، ئه وا دڵنيام خودا روّژيٚکيان بوّ دادهنيّت تا به چهندين شـــيّوه، وه ك ئه وه ى به موّريســـکييه کانيان چهشـــت عه زاب بچيّژن. کاتيّکمان له گه ڵ ئه وانــدا هه يه يه ک ببينين، به ڵێ ئه و روّژه ى به رانبه ر يه ک ده وه ســــتين و خوداى زانا و دانا به داد په روه رى و هيّزى خوّى تو ڵهيان لێ ده ستيّنيّته وه

ئهوه کۆتا قسم بوو که لهسمر ئهو پهرانهم نووسی که پیم بوون، له گهل پهرهکانی ئهبوحهسمنی غهرناتی دامنان، بهلکو رۆژیك بیت بگهنه موسولمانان تا بزانن براکانیان له ئاییندا چۆن نالاندوویانه و ئهشکهنجه دراون و شمهید کراون، تهنیا له پیناو وشهی ئیسلامدا.

با ئيستا ههموو مۆرىسكىيەكان ئاسوودە بن، ئيستا ئەوان تامى ئاسوودەسيەك دەكەن ھەرگىز لە ژبانياندا بەدەستيان نەھىناوە.

رەحمەتى خواتان لى بىت ئەى غەرىبەكان.

عەلى بەديە- مۆرىسكى ئەندەلووسى.

١٨٠٧ لهدايكبووني حهزرهتي مهسيحهوه.

وهرگیّرانی نووسینه که ی عه لی به دیه م ته واو کرد، به فرمیّسکیّك که هیّنده زوّر بوو وامزانی تیّشووی ئه و قه لهمه یه که پیّی ده نووسم، به خه مبارییه کی وه ها که هه موو جهسته می گرته وه، ته نانه ت وامزانی که هه موو خه می موّریسکییه کان له ناو دلّمدا کوّبووه ته وه.

ئهوهی موریسکییهکان تووشی هاتن گهورهترین کوشتاره که جیهان پنی زانیوه، چونکه هیچ نهتهوهیهك تووشیی ئهوه نهبوون که موریسکییهکان تووشیی بوون، به لام سیمره رای ئهوه به ئایینهکهیانهوه پابهند بوون و دهستیان به بیروباوه ره کهیانهوه گرت.

قەدەر ھىچ ھەڭبۋاردەيەكى بە مۆرىسكىيەكان نەبەخشى، چونكە خۆيان لە ناوەراسىتى تاقىكردنەوەيەكى سىامناكدا دۆزىيەوە، لەگەڭى ژيان و ويستيان بىگۆرن.

به لام قه دهر چه نده ها هه لبر ارده ی پی داوین، که هه لبر اردنیانی بو ئیمه به جیه پشتووه، به لام سه ره رای ئه وه بریار ماندا هه لنه برین و زهمان یاریمان پی بکات.

به لام من له و ساته دا بریارم دا رابردوو له دوای خوّم به جی به نیلم، و ئه و ژیانه نوییه بقوّرمه وه که پیم به خشراوه.

ههروهها ویستتم ههیه ژیانم بهرهو باشتر ببهم، نرخه کهی ههر چهندیک بین.

سوپاس بۆ خودا كۆتايى يى ھات

ئەحمەد ئەمىن

14/1/4.14

چەند راستىيەكى مێژوويى

له پهرتووکی -الجزیره العربیه-__دا، باسکراوه که ئیسپانییه به ناوی عملی بهدیه بهره و مه ککه رو شتووه تا فه ریزه ی حهج به جی بگهیهنیت سالمی ۱۸۰۷ بینینه کانی تو مار کردووه.

چیرو کی مووسای کوری ئەبوغەسان لە پەرتووکی -نهایه الاندلس و تأریخ العرب المنتصرین-____ی، دکتور موحهمهد عمبدو لا عهدنان باسکراوه، ئهو وتانهی مووسا که له روّمانه که دا هاتوون و چونییه تی کوژرانی باسکردووه.

چهند پهرتووکێکی مێژووی باسيان له چونیهتی گورینی مزگهوتی تڵیڵه بو کڵێسا کردووه ههروهها باسکراوه که شێخی مزگهوته که ناوی شیخ مهغاغی بووه و له پهرتووکی الژخیره فی محاسن أهل الجزیره-ی، ئهبو حهسهن عهلی شهنترینی باس کراوه که -بهشی چوارهم لا ۱۳۲۱و۱۳۲۰-

ههرچى موسليمه ئهبده و موسيلمه ئهبلهن ئهوا له پهرتووكى - نهايه الاندلس و تأريخ العرب المنتصرين-__دا، باس كراوه لا٩٩٦ و له زانا مۆريسكييهكان بوون.

له داتاکانی دادگای پشکنیندا هاتووه که سالی ۱۷۹۵ مزگهوتیکی بچووکی موریسکییهکان دوزراوه ته وه که شهعائیره ئیسلامییهکانیان تیدا بهجیده هینا و مزگهوت و کهسهکانی ناوی سووتینران.

هدروهها له سالّی ۱۷۹۵ له شاروّ چکه ی ساگریّدا- دهستنووسیّك دوّزراوه تهوه که چهند بر گهیه کی به زمانی عهره بی تیّدابوو که چهند وتار و سروودی پیّغه مبهر و چیروّ کی ئیسلامی له خوّ ده گرت، دهستنووسه که له کهلیّنی دیواریّکدا دوّزراوه تهوه و ئیّستا له کتیّبخانه ی اله کتیّبخانه ی اله کتیّبخانه ی اله کهلیّنی دیواریّک اله کهلیّنی بهرتووکی الاندلسیین الموارکه الله عادل سعید بشتاوی ۱۷۹۷

كۆتايى دادگاى يشكنين

 راستترین ئهوه ی لهباره ی کاره قیزه ونه کانی دادگای پشکنین نووسراوه ئهوه یه که ئه فسه ر لیمو تسکی باسیکردووه، یه کین له ئه فسه ره کانی حه مله ی فه ره نسسی بوو له سهرده می ناپلیون ئیسپانیایان داگیر کرد. نووسراوی کی ده رکرد به نه هیشتنی دادگا و را گرتنی هه موو کاره کانی، چونکه به خونی و سهربازه کانی بینییان له به رسامناکی کاره کانیان له قیزه ونی و در نده یی ئه و دادگا به ربه ریه گهنجه کان له ترساندا پیرده بن.

ئهمهش گهواهیدانی فه پرهنسیه که یه — ههروه ک له یاده وه رییه کانی خوّی نووسیویه تی: "له سالّی ۱۸۰۹ ز له و سوپایه بووم که له گهل ئیسیپانیا ده جه نگا و کوّمه له کهی من له و کوّمه لانه بوو که حمه درید - بی پایته ختی داگیرده کرد، ئیمپراتور ناپلیون سالّی که - مه درید - بی پایته ختی داگیرده کرد، ئیمپراتور ناپلیون سالّی ۱۸۰۹ ز نووسراوی کی ده رکرد به نه هیشتنی دادگاکانی پشکنین له شانشینی ئیسپانیادا، به لام ئه و کاره پشتگوی خرا له به ردوخ و شله ژانه سیاسییه کان که ئه و کاته بلاوبوون.

هدروهها راهیبهکان جزویتهکان که خاوهنی دیوانه نههیشتراوهکان بوون سوور بوون لهسهر کوشتن و ئهشکهنجهدانی هدر فهرهنسییهك بکهویته بهر دهستیان، وهك توّلهسهندنهوه له بریارهکه و ترساندنی فهرهنسییهکان، تا ناچاربن ولاتهکه بهجینههیّلن، بهوشیّوهیه همموو شتیکیان بو فهراههم بیّت.

شهویک به یه کیک لهو شهقامانه دا دهروشتم که کهم هاتووچوی يندا دهکرا له شاری مهدريد، دوو کهسی چهکدار هنرشيان کرده ســـهرم، دەيانويســت بمكوژن، منيش به توندى بهرگريم له خوّم کرد، هیچیش له کوشتن رزگاری نهدهکردم تهنیا ئهو هیزهی سـوپايهمان نهبيّت، كه ئهركي گهران به ناو شـاريان پي درابوو. ئەوانىش كۆمەڭنىك سىمرباز بوون چرايان ھەڭگرتبوو، كارەكەيان ئەوەبوو كە ھەموو شـــەوێک بەخەبەربن بۆ پارێزگارى كردن لە سیستهم، بۆیه ههر دوو کهسهکه ئهوانیان بینی راستهوخو هه لاتن و به جله کانیانه وه دیار بوو که له سه ربازه کانی دیوانی یشکنینن بوون، منیش پهلهم کرد بو لای -مارشال سولت- فهرمانرهوای ســـهربازی مهدرید و باســه کهم بو گیرایه وه، ئهویش گوتی: "بێگومان ئەو سەربازانەمان كە ھەموو شەوپك دەكوۋريت كارى ئەو درندانەيە، دەبيت سـزا بدرين، پيويسـته فەرمانى ئيمپراتۆر جيّبهجي بكريّت به نههيشتني ديوانه كانيان و ئيستاش ههزار ســهرباز و چوار تۆپهاوێژ لهگهڵ خۆت ببه و، هێرش بکه ســهر دیوان و ئهو راهیبه ئیبلیسانهش دهستبهسهر بکه".

تهقه کردن دهستی پیکرد له گه آل کریستییانه کان تا به زوری روزشتنه ژوورهوه، پاشان بهردهوام بوو: "فهرمانم به سهربازه کان کرد که همموو قه شده و سدربازه کانیان دهستبهسد بکهن، وه کدهستپیشخه رییه ک بو بردنیان بو نه نجوومه نی سهربازی. پاشان له

ناو هۆڵ و کورسیی لهراوه و پهشتهماڵی فارسیی و وینه و نووسینگهی گهوره گهراین، زهوی ئهو ژوورانه له داری به مۆم چهورکراو دروستکرابوو و بۆنی عهتر له ههموو ژوورهکاندا بلاو بوو، گۆرەپانهکهش به ناوازهترین کۆشکی گرانبهها دهچوو، که تهنها ئهو پاشایانه تیدا دهژین که ژیانیان به خۆشی و رابواردن بهسهر بردووه. پاشان زانیمان ئهو بۆنه خۆشانه له مۆمهوه دیت، که لهبهردهم وینهی قهشهکان داده گیرسینرین و پیدهچیت ئهو مۆمه به ئاوی گول تیکهل کراییت.

خهریك بوو ههوله کانمان بهبادا برون کاتیك ههولهانده دا هوله کانی ئه شکه نجه دان بدوزینه وه، چونکه ئیمه کلیساکه و ههموو ریخ وه کانمان پشکنی، به لام هیچ شتیکمان نه دوزییه وه ئاماژه به بوونی دیوانی پشکنین بکات. ئیمه شه بیئومیدیه وه بریارمان دا له کلیساکه بروینه دهره وه، له کاتی پشکنینه که دا راهیبه کان سروینندیان ده خوارد و دووپاتیان ده کرده وه که نهوه ی لهباره ی کلیساکه یان ده گوتریت ته نیا تومه تی به تالن و سهرو که کهیان بیتاوانی خوی و شهوینکه و تووانی به ده نگیکی کزهوه و به ملکه چییه وه دووپات ده کرده وه، به جوریک چاوه کانی زوریان نهما بو فرمیسک بریژن، منیش فه رمانم به سه بربازه کان دا بو ئاماده بوون بو به جیهیشتنی کلیساکه، به لام ایفتنانت دی لیل ئاماده بوون بو به چیهیشتنی کلیساکه، به لام ایفتنانت دی لیل پرایگرتم و پییگوتم: "کولوزید موله موله تم پیده دات پیبلیم که

ئەركەكەمان كۆتايى نەھاتووه؟!" پێمگوت: "ھەموو كڵێساكەمان پشكنيوه و ھيچ شـتێكى نامۆمان نەبينى، ئەى ئێسـتا چيت دەوێت ليفتينانت؟!" گوتى: "دەمەوێت زەوى ئەم ژوورانە بپشكنم، چونكە دڵم پێمدهڵێت كە نهێنييەكە لە ژیریان دایه."

له و کاته دا راهیبه کان به دله راوکنیه وه سهیریان کردین، منیش رینگه م به نه فسه ردا بیپشکنیت، نه ویش فه رمانی به سه ربازه کان کرد په شته مالله گرانبه هاکان هه لبده نه وه، پاشان فه رمانی پی کردن که ناویکی زور بریژنه سهر و چاودیری زهویه که مان ده کرد و له ناویکی زور بریژنه سهر و چاودیری قووت دا. نه فسه راهناکاو زهوی یه کیک له ژووره کان ناوه که ی قووت دا. نه فسه رحی لیل له خوشیان ده ستی به چه پله لیدان کرد و گوتی: "نه وه تا ده رگاکه ناشکرا ده رگاکه، سهیربکه ن، نیمه شهیر مان کرد و ده رگاکه ناشکرا بوو، "پارچه یه ک بوو له زهوی ژووره که، به شین وه یه کی زیره کانه ده کرایه وه، به هوی نه لقه یه کی بچووک له ته نیشت پیاوه که کانووسینگه ی سه روکی کلیساکه دانرابوو.

سهربازه کان دهرگاکهیان به قونداغی چه که کانیان شکاند، رهنگی راهیبه کان زهرد هه لُگهرا و په شوکی دایگرتن.

دادگاکانی پشکنین، دیوهزمهیه ک بوو تهنانهت مندالیشی پیر دهکرد. دهرگاکه کرایهوه، پهیژهیهکمان بو دهرکهوت ده پوشته ناخی زهوی، منیش پهلهم کرد و موّمیّکی گهورهم هه لُگرت که دریژییه کهی له مهتریّك زیاتر بوو، ویّنهی یه کیّك له سهرو که کوّنه کان دادگای پشکنینی پرووناك ده کردهوه، کاتیّك ویستم بروّمه خوارهوه، پشکنینی کریستییان به نهرمی ده ستی له سهر شانم دانا و گوتی: "پولّه، ئهم موّمه بهو ده سته پیسه به خوّینی شه پیروّنه، ئهمه موّمیّکی پیروّزه."

پیّمگوت: "هوّی کابرا، دهستی من نابیّت پیس ببیّت به هه لْگرتنی موّمه پیسکراوه که تان که به خویننی بیّتاوانان پیسبووه، دهشبینین کاممان پیسین و کاممان بکوژ و خوینریژه؟!"

به پهیژهکهدا روزشتمه خوارهوه و ههموو ئه فسهر و سهربازهکان له دوامهوه بوون و شمشیرهکانیان بهرز کردبووهوه تا کوتایی پهیژهکه، به لام بینیمان له ژووریکی گهورهی ترسناکین و ئهوه لای ئهوان هولی دادگا بوو، له ناوهندیدا سیتوونیک له مهرمه ههبوو، ئهلقهیه کی ئاسینینی زهبه لاحی پیوه بوو، چهند زنجیریکی پیوه بوو بو بهستنه وه دادگایی کراوه کان.

هدروهها لهبدرانبدر ئدو ستوونددا، ئدو کورسییدی که سدرو کی دیوانی پشکنین و دادوهرهکان دادهنیشتن بو دادگایی کردنی

بیّتاوانان لیّبوو، پاشان رو شستینه ژووری ئهشکهنجهدان و پارچه کردنی گوشتی مروّقه کان، که له ژیر زهوی دریّژ ببووهوه.

شــتانیّکم لهویدا بینی دهروونمی دهبزواند و وای لیّده کردم تا ماوم موچورك و لهرز به جهسته مدا دابیّت.

چهند ژووریکی بچووکمان بینی به قهباره ی جهسته ی مروق بوون، ههندیکیان ستوونی و ههندیکیان ئاسویی بوون، بو ئهوه ی زیندانیکراوی ژووری سیتوونی له ماوه ی زیندانیکردنیدا به پاوهستاوی بمینیته وه تا دهمریت. زیندانی کراوی ژووری ئاسویی تا مردن به دریژبوونه وه بمینیته وه و تهرمه کانیان له زیندانه کاندا دهمیننه وه تاوه کو ده پرزن و بو گهن ده بن و گوشت له ئیسکیدا داده مالریت و کرمه کان دهیانخون. بو لابردنی ئه و بو گهنیوانه ی له جهسته ی مردووه کانه وه دین پهنجه ره یه کی بچووکیان کردبوویه وه که به سه ر دیوی ده رهودا ده پروانی.

لهو ژوورانهدا چهند ئێسكهپهيكهرێكى مرۆڤمان دۆزىيهوه كه نوێبوون.

زیندانیکراوهکان پیاو و ئافرهت بوون، تهمهنیان له نیّوان چوارده تا حه فتا سالّدا بوون و توانیمان بهشیک له زیندانیکراوه زیندووهکان پرزگار بکهین و کوته کانیان بشکینین، که له کوتا قوناغی ژیانیاندا بوون.

ههندیکیان شینت ببوون له زوری ئهشکهنجهدانیان. ههموو زیندانیکراوهکان رووت بوون و تهنانهت سهربازهکانمان ناچار بوون پوشاکهکانیان دابنین بو ئهوهی ههندیکیان پی دابپوشن.

زیندانیکراوهکانمان بهره بهره دهرهیّنا بو رووناکی تا بینیاییهکانیان له دهستنهدهن، له خوّشیا ده گریان و دهست و پنی ئهو سهربازانهیان ماچ دهکرد که لهو سیزا سیامناکهیان رزگار کردوون و گهراندویاننه تهوه بو ژیانیان. دیمهنیّك بوو بهردی دههیّنایه گریان.

پاشان رو شتینه چهند ژووریکی تر، لهویش چهند شتیکمان بینی لهبهر سامناکی موچورکیان به جهسته دا دههینا، چهند ئامیریکی سلمناکی ئهشکهنجه دانمان دو زییه وه، ههندیکیان ئامیری شکاندنی ئیسک بوون و پانکردنه وهی جهسته ی مرو قه کان، یه کهم جار دهستیان به شکاندنی ئیسکی قاچ ده کرد، پاشان به ره به ره سینگ و سهر و دهسته کان، تا هه موو جهسته که داده رما. له لایه کهی تر پارچه یه کئیسکی شکاو و خوینی تیکه ل به گوشتی ورد کراو ده رده هات، ئه مهیان به سهر زیندانیکراوه بیتاوانه هه ژاره کاندا ده هینا، پاشان سان ساندوقی کمان دو زییه وه ریك به ئه ندازه ی سهری مرو قیک ده بوو، سهری ئه و که سهیان تیدا داده نا که ده یانویست ئه شکه نجه ی بده نیاش ئه وه ی ده ست و قاچی به

زنجیر و کۆت دەبهسترایهوه تا نهتوانیّت بجوولیّت و لهسهری سندووقه کهوه دلّق دلّق ناوی سارد بهسهر سهری کهسه کهدا دهکرا، ههموو خوله کیّك به ریّکی، چهندهها کهس بهم شیّوهیه شیّت بوون، کهسی ئهشکه نجه دراو بهم شیّوهیه دهمایه وه تا دهمرد.

ههروهها ئامیریکی تر بو ئه شکه نجه دان له سهر شیوه تابووتیک بوو چهقوی تیژی تیده کرا.

گهنجی ئهشکهنجهدراویان لهناو ئهم تابووته دادهنا، پاشان دهر گاکهیان به چهقو و خهنجهرهکانی داده خست، بویه لهو کاتهی داده خرا، جهستهی کهسه کهی دهبری و پارچه پارچهی ده کرد.

ههروهها چهند ئامیریکمان دوزییهوه وه وه قولاپ وابوون له زمانی ئهشکهنجهدراوه که ده چهقینران، پاشان توند ده کران تا زمانیان له گهلی دهربچیت و پارچه پارچهی بکات. ههروهها چهند قولاییک له مهمکی ژنان ده چهقینران و به توندی رایانده کیشان، تا مهمکه کان لیده بوونه وه یان به چهقی ده دران.

قامچیشیمان دۆزییهوه که له ئاسینی درکدار بوو، به رووتی له ئهشیکهنجهدراوان دهدرا تا ئیسیکهکانیان وردوخاش دهبوون، گۆشتهکانیان پارچه پارچه دهبوو.

همواله که گمیشته ممدرید بویه همزاران که سهاتن تا ئامرازه کانی ئه شکه نجه دان ببینن، سهرو کی کریستییانه کانیان هینا و خستیانه ناو نامیری ئیسک شکاندن و ئیسکه کانی ورد و خاش بوون و پارچه پارچه بوون. ئینجا نهینی پاریزه که یان هینا و خستیانه ناو خانووه جوانه که و دهرگاکه یان به توندی له سهر داخست و چهقو کان پارچه پارچه یان کرد. پاشان دوو تهرمه که یان دهرهینا و همموو گروپه که و راهیبه کانی تریان والی کرد و نیو کاتژ میری همموو تا گهله که سیزده راهیبیان له ناو برد، پاشان که کان بارچه یان به تالان برد."

ئهمهش گهواهیدانی نووسهرینکی تری ئهورووپییه که وهمشیگهری و ئاست نزمی دادگای پشکنین و ئهو ستهم و عهزابهی موسولمانان تووشی بوون باس دهکات، که گوستاف لوبون له پهرتووکی -حهزارهت عهرهب-دا دهلیّت:

"مه حاله ئه وه بخوینینه وه، بی ئه وه ی سینه مان نه یاته له رزین، له سامناکی چیرو کی ئه و ئه شکه نجه دان و چه و ساندنه وه یه ی که کریستییانه کان له گه ل موسولمانه کاندا کردیان، چونکه به زوره ملینی کردنیان به کریستیان و راده سیتی دیوانه کانی پشکنینیان کردن، چه ندیان له توانا هات سووتاندیانن و قه شه بلیدا - پیشنیاری کرد سه ری هه موو عه ره به کان بی جیاوازی بیرن

که نهبوون به کریستیان، مندال و ئافرهته کانیش، بهم شیوهیه سی ملیون عهرهبی کوژران و دهرکران."

د. لۆبۆن دەڭنت: "راهیب بلیدا ئاسوودەیی خۆی نواند به کوشتنی سهد ههزار کۆچکردوو له یهك کارواندا که له ۱٤٠ ههزار كۆچکردووی موسولمان پنکهاتبوون بهرهو ئهفریقیا دەرۆشتن."

بەرھەمەكانى ناوەندى رەھا

ناوی نووسهر و و درگیّر	ناوى كتيّب	ژ
ئەياد نادر	ئيسلام يان ئيلحاد	١
سبحان سيد	جوانتر بيربكهوه	۲
تەنيا محەمەد	دێڕى نامەكان	٣
هێدی سهلیم	كچى كافرۆش	٤
ن: سون تزو	هونەرى جەنگ	٥
و: نیاز مەستى		
محمد جميل عەلى	پيانۆ	٦
زامدار قادری	عاشقانه ديّم	٧
محمد كەرىم حاجى	چيرۆكى رەوشتە بالاكان	٨
ئەحمەد محەمەد نەقاش	ئايا د،كريّت خويّن دروست بكريّت	٩
زانا قەرەداغى	ژیاننامهی زانایانی کورد	١.
ر مو مند حه کیم	ستيف جۆبس كێ بوو؟	11
ن: عائض القرنى	بهختهو مرترین ئافر مت له جیهان	١٢
و: نیاز مەستى		
عەبدولرەحمان موحەمەد ئەمين	پێشەوا زينو العابدين عەلى كوړى	١٣
·	حوسێن	
هێدی سهلیم	ماهي نوورين	١٤
عەدنان ئەمىن	ئەبولحەسەنى ئەشعەرى قوتابخانە	١٥
	كەلامى و فەلسەفىيەكەي	
ن: ئيهاب فكرى	ئەتەكىتى قسەكردن	١٦
و: دەشنىّ تالىب شوانى		
ن: جيهاد الترباني	۱۰۱ كۆدى بەربەرۆسا	۱۷
و: ئەحمەد حەمەئەمىن مەنتك		
ئاماد،كردن و وەرگێڕانى:	فيقهى سانا	١٨
خ. رەشىد رەحىم		
نياز مەسىتى		
م. جاسم كەركووكى	لابردنى گومانەكان لەسەر	۱۹
	ئاھەنگگێڕان بە بۆنەى	
	يادى لەدايكبوونى پێغەمبەرمان ﷺ	
ن: موحەمەد رەمەزان بۆتانى	لا يآتيه الباطل	۲٠
و: موحهمهد مهلا سعد الدين		
ر <i>ءو هند</i> حه کیم	۱۰۱ چيرۆ <i>ڪى س</i> ەرسو <u>ر</u> ھێنەر	۲۱

	عاليد قدا البياسية لا	
ن: ئەشرەف عوسمان	ئامۆژگارى باوكێڪ بۆ ڕۆڵەكەى	**
و: ئەياد فەھمى		
ن: موحهمهد رومهزان البوطى	تاوانه دەروونىيەكان	74
و: عومەر رێشاوى		
ن: عبدالله المغلوس	بەيانى جوانتر دەبينت	78
و: موحسين ئەمين		
ن: كەرىم شازەلى	گەورە بڑى	۲0
و: نێچيروان جاسم وهلي		
ن: كەرىم شازەلى	پەروەردە <i>ى</i> ۋىرانە	77
و: هندريّن ههڙار		
ن: محيدين ئيبن عەرەبى	در،ختى گەردوون	44
و: یاد نوورسی – بوشرا خوّرانی	فێڵهڪاني شهيتان	
ن: ئەحمەد محمد سەعيد	ژيانهوءي دڵهڪان	۲۸
ن: محممهد سهعيد رمضان البوطي	رێبازێڪي پهرو،رد،يي تاقانه	79
و: م. عومەر ريشاوى		
ن: برایان تری <i>ّسی</i>	بيركردنهو،ت بگۆر، ژيانت بگۆر،	۳۰
و: داستان شەرىف	·	
ن: ياسر عبدالكريم بكار	١٠خاڵ پێشچوونه زانكۆ	۳۱
و: م. رمومند حهكيم		
ن: عەلّى تەنتاوى	چيرۆكەكانى ژيان	۳۲
و: ديار ئيبراهيم سەنگەسەرى	·	
نەھرۆ جەرجىس	زمانی دووهم	77
ن: موستهفا حوسني	سلاوت لیّ بیّ ئهی پیّغهمبهری خوا	45
و: بەسام مەحمود		
بابان على محمود	فێربوونی فهر؞نسی	٣٥
ئەحمەد گوڵ	فەرھەنگى دەرمان	٣٦
ن: ئەحمەد ئەمىن	دوايين پياوى ئەندەلووس	۳۷
زا <i>مد</i> ار قادر <i>ی</i>	•	
ن: عەلى تەنتاوى	لەگەل خەلكدا	۳۸
و: ئەياد فەھمى	-	
ن: محهمهد سهعید رمضان بوطی	مرۆڤ و دادپەروەرى خوا لە زەويدا	79
و: عومەر ئەحمەد نيزامى		
كۆساران ئەحمد،	نزاكانى مەولانا	٤٠
ن: محهمهد سهعید رمضان بوطی	ر موشتی گفتوگۆکردن له قورئانی	٤١
و: ئەمجەد تەھاوى	پیرۆزدا	
	333 -4	1

كۆساران ئەحمەد	يادي پياوچاكان	٤٢
U.J J	U— -, J, U	

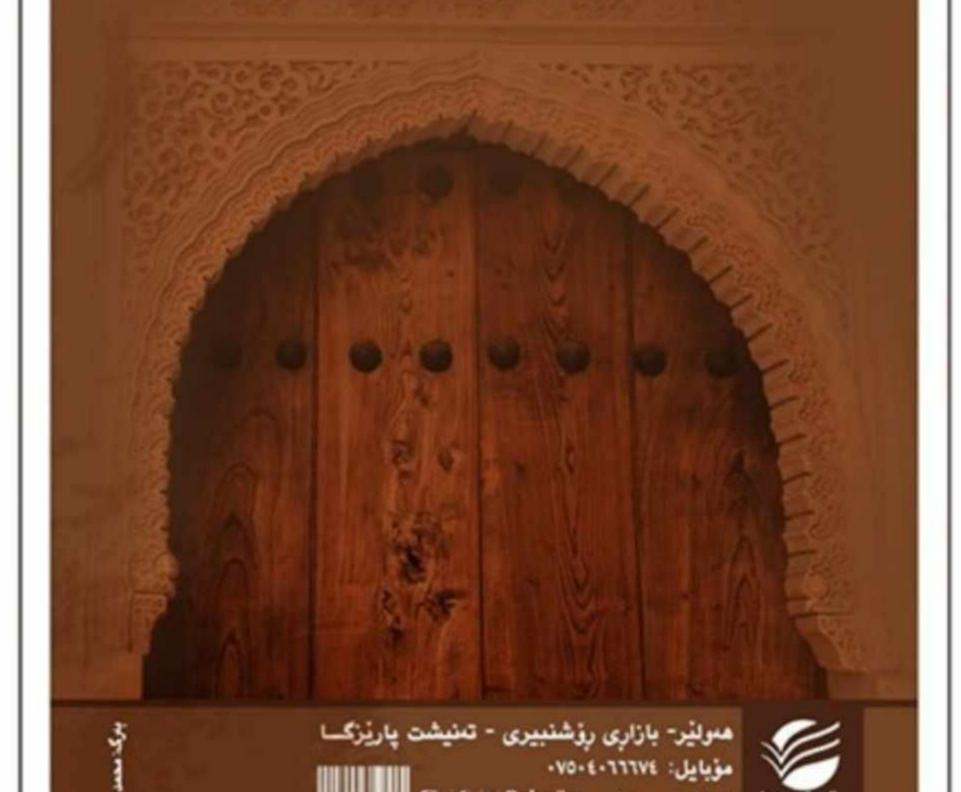
گروپیك بو خزمه تی خویننه ران و نووسه ران و وهرگیره کان و قوتا بیانی خوشه و یست همیشه له خزمه تانین و به رده وامین

- کتیبخانهی (PDF) <
- Public group · 84K Members

دولين پياوي عينلالووس

- 🛧 نھينى مۇرسكىيەكان ئاشكرا دەكات
 - 🖈 ھەناسەكان توند دەكات
- 🛧 هیوا دروست دهکات، له نهوپهری ناتومیدییهوه
 - 🛧 داستانی نیمانیکی چەسپاو دەگیریتەوە
 - 🖈 خەندە و گريان دەكاتە ھاورىن و ھاوسەفەر

نرخی (٤٠٠٠) رِدها/Raha ۞ آ ۞